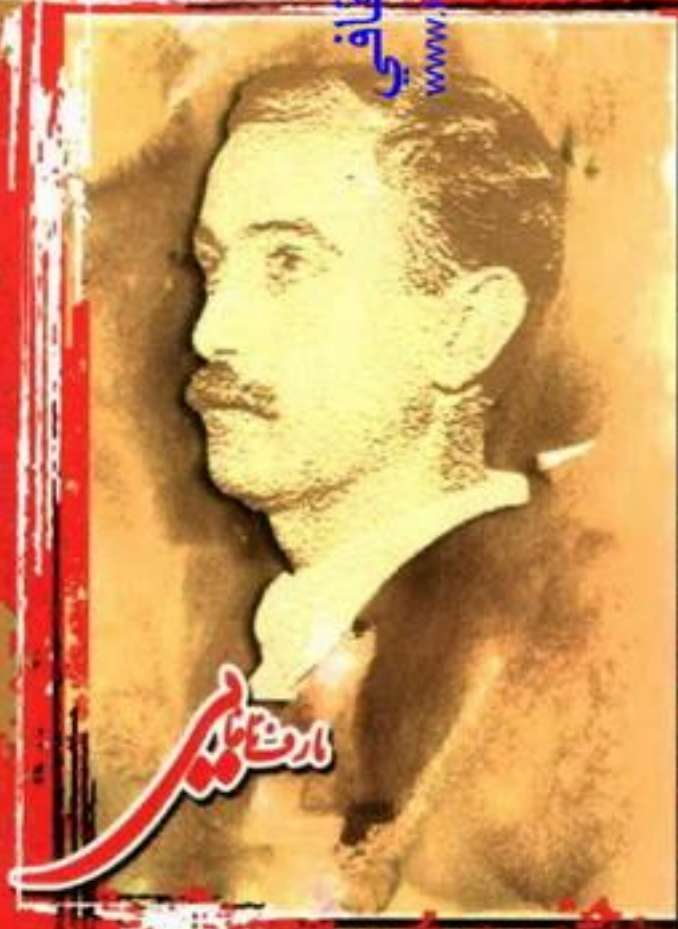

منذى الفكر الثقافي

زهدي خورشيد

www.qra.ablamontada.com

ارسطو

بۆدابه‌زاندنی چۆرهما کتیب: سردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی . عربي . فارسي)

زہوی سہخت و ئاسمان دوور

(شئعر و چئروؤک)

مارف ئاغایی

۱۳۹۴

سرشناسه	: آقائی، معروفه ۱۳۴۳ - ۱۳۷۶
عنوان و نام پدیدآور	: زهوی سخت و ناسمان دوور
مشخصات نشر	: تهران: کوزه پستی، ۱۳۹۴
مشخصات ظاهری	: ۲۳۰ ص: مصورا؛ ۲۱/۵×۱۴/۵ سم
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۷۲۱۷-۵۳-۵
وضعیت فهرست نویسی	: فیزیای مختصر
یادداشت	: فهرستنویسی کامل این اثر در نشانی: http://opac.nlai.ir قابل دسترسی است
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۷۸۹۰۹۳

زهوی سخت و ناسمان دوور

نووسەر: مارف ئاغایی

پینداچوونه‌وه: ره‌ه‌به‌ر مه‌حموودزاده

په‌رپه‌ندی: محمه‌دنه‌مین شاسه‌نهم

رووبه‌رگ: حامد حه‌سه‌نی

شابه‌ک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۲۱۷-۵۳-۵

نۆره‌ی چاپ: یه‌که‌م، ۱۳۹۴‌ی هه‌تاوی

نه‌ژمار: ۱۰۰۰ دانه

نرخ: ۱۳۰۰۰ تمه‌ن

چاپ و بلاوکردنه‌وه: سه‌قز،

فه‌ره‌ه‌نگ سه‌رای هونه‌ر و ئه‌ندیشه، ۰۹۱۸۷۷۷۱۵۸۵

ناوهرۆك

۵۹	كۆچ	۹	پیشه كى
۶۰	باران		مارف ئاغايى شاعىرى تەنيايى و
۶۲	من و تو	۱۰	مالتاوايى
۶۳	بۇ كۆچى باوكم		وت و ويىژى رامان له گەل مارف
۶۴	چارە نووس	۲۵	ئاغايى
۶۵	سەرگەردان	۳۷	ژياننامەى مارف ئاغايى
۶۶	قەفەس	۴۳	شىعر
۶۷	بۇ؟	۴۴	بى تويى
۶۸	شە پۇل	۴۵	مانەوہ
۶۹	تراويلكە	۴۷	تەنيا
۷۰	پۇلا	۴۸	داوا
۷۱	غەرىب	۴۹	گومان
۷۲	ون بوو	۵۰	بەلین
۷۳	هيو	۵۱	خەون
۷۴	هەوال	۵۲	ناسنامە
۷۵	دیدار	۵۳	دلىيایى
۷۶	تەنگەبەر	۵۴	تەرزە
۷۷	رووداو	۵۵	تىنوو
۷۸	قۇناخ	۵۷	گەران
۷۹	ئاوات	۵۸	قوربانى
۸۰	ئەزمون		

۱۰۹.....	دردزنگ	۸۱.....	شهید
۱۱۰.....	به‌هار	۸۲.....	چه‌واشه
۱۱۱.....	خوشه‌ویستی	۸۳.....	به‌ر ناگردان
۱۱۲.....	وینه	۸۴.....	موعجزه
۱۱۳.....	ناو	۸۵.....	پرسه
۱۱۴.....	چاوه‌روانی	۸۶.....	رینگا
۱۱۵.....	هاوار	۸۸.....	چه‌مهر
۱۱۶.....	مه‌ودا	۸۹.....	بیر
۱۱۷.....	ته‌نیایی	۹۰.....	چهند کۆپله شیعری سه‌ریه‌خو
۱۱۸.....	غهم	۹۲.....	ههرمان
۱۱۹.....	زیندان	۹۳.....	مزگینی
۱۲۰.....	بای بسکان	۹۴.....	پینچه‌وانه
۱۲۱.....	کوچ	۹۵.....	پرسیار
۱۲۲.....	ئه‌وینی ئه‌فسانه‌یی	۹۶.....	خه‌و
۱۲۳.....	به‌فر	۹۷.....	په‌نا
۱۲۴.....	ئاویلکه	۹۸.....	یاد
۱۲۵.....	گلکۆ	۹۹.....	هاوده‌ردی
۱۲۶.....	مان	۱۰۰.....	ژوان
۱۲۷.....	ئاوینه	۱۰۱.....	ته‌عبیر
۱۲۸.....	توانه‌وه	۱۰۲.....	خۆزگه
۱۲۹.....	ده‌ستی خه‌زان	۱۰۳.....	نازادی
۱۳۰.....	ماچ	۱۰۴.....	پینچ کۆپله شیعری یاغی
۱۳۱.....	وه‌سیه‌ت	۱۰۸.....	توو‌ره

۱۹۱.....	مال ناوا	۱۳۲.....	نامۆ
۱۹۵.....	راوچی	۱۳۳.....	شۆرەبى
۱۹۶.....	پرسە	۱۳۵.....	سى ھەنگاۋ تامەرگ
۱۹۹.....	بەرەى داھاتوو	۱۳۶.....	برووسك
۲۰۳.....	؟...	۱۳۷.....	خۆشم دەۋىيى، لىشت توورەم
۲۰۶.....	؟...	۱۴۳.....	سەفەرى مەرگ و ژين
۲۰۹.....	ھەلبۇاردن	۱۶۶.....	پەيام
۲۱۳.....	كوردستان	۱۸۵.....	چىرۆك
۲۱۶.....	پوۋلدان	۱۸۶.....	ژيان
۲۲۱.....	ئالبۇمى ۋىتە	۱۸۸.....	پوۋكانەۋە
		۱۸۹.....	زەماۋەند

پیشہ کی

مارف ئاغایی شاعیری ته نیایی و مالئاوایی

محمد حمده باقی

مه‌رگی کتوپر و به‌رودوای سئی شاعیری هه‌لکه‌وتووی وه‌ک: سواره ئیلخانی زاده (۱۹۴۲-۱۹۷۵)، خانم ژیلا حسه‌ینی (۱۹۶۴-۱۹۹۶/۹/۲۴) و مارف ئاغایی (۱۹۶۵-۱۹۹۸/۲/۱۹) له هه‌ره‌تی لاوی و دره‌وشانه‌وه‌ی شاعیرانه‌یان‌دا و له ماوه‌ی ۲۳ سالی رابردوودا، له هه‌مان کاتیش‌دا به‌کاره‌ساتی دلته‌زینی ئوتومبیل، نه‌وه‌نده‌ی جینی سه‌رسوورمانه، نه‌وه‌نده‌ش کۆست و هه‌ره‌سینکی نه‌ده‌بی و فه‌ره‌ه‌نگی چاوه‌روان نه‌کراوه‌ بۆ شاعیری نه‌م به‌شه‌ی نیشتمان، که پرکردنه‌وه‌ی جیگه‌ی هه‌ر یه‌کیان له کاروانی شاعیری هاوچه‌رخ‌ی کوردستانی ئیران‌دا، کارینکی نه‌سته‌م و دریتز‌خایه‌نی ده‌وی ... له لایه‌کی تریشه‌وه‌ پیناسه‌ کردنی شاعر و شاعیریتی هه‌ر یه‌کی‌کیشیان، ده‌رفه‌ت و مه‌ودایه‌کی تری ده‌وی، که نه‌م و تاره‌ کورته، ته‌قه‌لایه‌کی ده‌ست‌پیش‌کارانه‌یه‌ بۆ به‌سه‌ر کردنه‌وه‌یه‌کی خیرای شاعیری یه‌کیک له دوایین جوانه‌مه‌رگه‌کانی نه‌م سئی کوچکه‌ شاعیرییه‌ واته‌ شاعیری مارف ئاغایی؛ به‌لام له کلاور و ژنه‌ و به‌ پیودانی نه‌خشه‌ی شاعیری کوردیی کوردستانی ئیران.

له نيو خه‌لک ته‌نيام و

به‌ته‌نياش خه‌لک‌کيکم

«مارف ناغايى»

شيعر، ئاسکيکى کيوى و سلۆک و سرکه و به‌ئاسپانى ده‌سته‌مۆ‌ناکرى،
بۆيه به‌پنى بيروواى زۆربه‌ى ره‌خه‌گرانى جيهان، باس‌کردنى شيعر، به
کارىکى دژوار و ناسک له‌قه‌له‌م ده‌درى و هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه به‌تۆپزى و
زۆره‌ملى سه‌رى پى نه‌وى ناکرى و ناچيته ژير رکيفى هيچ تيۆر و پيوهر و
پيناسه و قالينکى مهند و وه‌ستاوه‌وه

خۆ ئه‌گه‌ر به‌م سل و پاريزه‌وه له‌پيناسه‌ى شيعرى مارف ناغايى بگه‌رئين،
ئه‌وا ئه‌م شاعيره، ئه‌و پيناسه‌يه هه‌لده‌گرى که هه‌ر تاييه‌تمه‌ندىتى شيعره‌کانى
ده‌بخوازى.

ئه‌م شاعيره، له‌جوگرافيايه‌کى شيعرى داچاوى ئه‌ده‌بىيى کرده‌وه، که
پۆليک شاعيرى وه‌ک: سواره ئيلخانى زاده، فاتيحى شينخولئيسلامى «چاوه»،
عه‌لى حه‌سه‌نيانى «هاوار» و قاسم موئه‌يه‌دزاده «هه‌لۆ»، زه‌مينه‌ى ياخى بوونيان
له‌مه‌رجه‌کانى شيعرى عه‌رووز ده‌ست پى کردبوو ... به‌لام ده‌ست پى کردنىکى
هيناش و پى به‌رنامه و جيا جيا، که تيايان دا سواره دره‌وشاوه‌ترينيان بوو؛
چونکه سواره، به‌هه‌موو ماناى "ئوى بوونه‌وه"، ئوى بوونه‌وه‌ى زۆربه‌ى
که‌ره‌سه‌کانى شيعر بوو، که له‌شيعرى عه‌رووزى کوردستانى ئيران دا،
ميژوه‌هه‌ى له‌شاعيرانى کلاسيزمه‌وه ده‌ست پى ده‌کات؛ تاده‌گاته‌سه‌ر
سه‌يفولقوزات، هينمن، هه‌ژار و هيندى؛ که ئه‌م چوار شاعيره‌ى دوايى به‌گشتى
و به‌تاييه‌تيش هينمن و هه‌ژار، نوينه‌ر و بنه‌ماى قوناغىکى تازهن له‌شيعرى
راچه‌نين و به‌رخۆدان و به‌ره‌نگارى و ... گه‌رانه‌وه‌ن بۆ سه‌رچاوه‌ روونه‌کانى
رۆحى شيعرى خانى و حاجى قادرى کۆيى و ...

له‌دواى سواره، هاوار، چاوه و هه‌لۆ چه‌ند شه‌پۆل و ده‌سته‌يه‌کى جياجياى
تسرى شاعيران له‌م ۲۰ ساله‌ى دوايى دا سه‌ر هه‌لده‌ده‌ن، که ته‌مه‌ن و

تاقی کردنه‌وه و ده‌سته و پۆله‌ندی کردنی ئەم چەند شەپۆلە تیکەل و جیاوازه، له توانا و کاری ئەم نووسینه کورته‌دانییه و ... ته‌نیا ورده‌سەرئەنجی سەرپینی له باره‌یانه‌وه بو‌ترئ، ئەوه‌یه که ئەگەر وه‌ک ناکام له ده‌نگ‌دانه‌وه‌یان ورد بینه‌وه، ده‌زانین تیکرایان جو‌گرافیای به‌رینی شیعری کوردی له نامیزیان ده‌گرئ و له هه‌مان کاتیش دا له ئەزموون و بزاقی سەر‌تاسه‌ری شیعری کوردستانی عیراقیش جیسا ناکرینه‌وه؛ به‌لام وه‌ک سروشتی هه‌موو بزوو‌ته‌وه‌یه‌کی شیعری، هه‌ندئ له‌م ناوانه‌ی ئەم ۲۰ ساله، هه‌ر زوو له به‌خشین و چالاکی شاعر پێشکەش کردن که‌وتن؛ هه‌ندیکی تریشیان زۆر سارد و لاوازه‌نگاو ده‌نین؛ هه‌ندیکی تریشیان هیشتا نه‌یان‌توانیوه له سنوری ته‌نگه‌به‌ری دیالیکت و بن دیالیکتی ناوچه‌یی خۆیان بینه‌ده‌رئ؛ هه‌ندیکی تریشیان رێچکه‌ی مه‌یدانیکی تری ئەده‌بی و هونه‌رییان گرتۆته‌به‌ر و ... به‌پێچه‌وانه‌ش‌وه ده‌سته‌یه‌کی تریان، به‌ته‌وژم و تینیکی شاعیرانه، به‌لام هیورانه و هۆشیارانه و به‌گیانیکی لیبرسراوانه، له به‌خشین و پێشکەش کردن‌دان، که مارف ناغایی له ناوه‌دره‌وشاوه‌کانی ئەم ده‌سته‌یه‌یه؛ جگه له‌مه‌ش، ئەگەر وه‌ک جو‌گرافیا سه‌یری ئەم چەند شەپۆله‌بکه‌ین، ده‌بینین ئەزموونی شیعری ئەم ۲۰ ساله، تا له ناوه‌ندی ناوچه‌ی موکریان نزیک تر بینه‌وه، که‌ش وه‌ه‌وای تایبه‌تمه‌ندی شیعری کوردی و باری ناوه‌روکی شاعر، زه‌ق‌تر خۆی ده‌نوین و ... به‌پێچه‌وانه‌ش‌وه، تا له موکریانه‌وه به‌ره‌و ئەرده‌لان بچین، له باری شیواز و رو‌خساره‌وه له په‌نجه‌ره‌کانی ئەزموونی شیعری نیستای فارسی نزیک‌تر ده‌بینه‌وه.

له‌نیوان ئەو دوو ده‌سته‌یه‌دا، که سواره و مارف تیا‌یان‌دا دره‌وشانه‌وه؛ پر‌دیکی به‌هینز به‌یه‌کیانه‌وه ده‌به‌ستتیه‌وه، ناوی جه‌لال مه‌له‌کشایه ... که پشووی دریزی جه‌لالی مه‌له‌کشا، لای هه‌ردوو سه‌ری پرده‌که، له به‌رچاوه و هیشتا هێچ ده‌سته‌یه‌کیشیان نه‌یان‌توانیوه به‌ره‌و له ژیر پینی ده‌ره‌هینن؛ چونکه جه‌لال ناگادارییه‌کی تیروته‌سه‌لی له سه‌ر رێباز‌گه‌کانی شیعری فارسی به‌گشتی و به‌تایبه‌تیش میژووی شیعری کوردی هه‌یه، که له‌م میژوو‌وه‌دا به

دەنگ بانگەوازی شیعری «خانی» و «حاجی قادری کۆیی» یەوہ چووہ و جسی پەنجە و رەنگدانەوہی شیعری عەبدوللا پەشتیوی، قوتابی ئەو قوتابخانە یە ی بە سەرەوہ یە ...

تەقەللای دژوار و بێ پشوو مەرف ئاغایی لە نیو بازنە و شە پۆلی شیعری ھاوچەر خەکانی دا، بۆ خۆ جیا کردنەوہ و گەران بە دوای شوین پیتی خۆدۆزینەوہی دا، تینویتی و پەژارە یەکی بێ ئۆقرە و بزۆزی دابوو بە مەرف، بە جۆریک کردبووی بە جوانوویەکی ھەمیشە یاخی و تینوو، لە بیابانیککی قاقر و نادیاردا؛ کە ھەموو دەورووبەری خۆی بە تراویلکە یەکی بێ سنوور دەزانسی ...

حەزی نەدە کرد بە سەر لاپەرەکانی میژووی چەندان بارەوہ بووی خۆی دا غارغارین بکات ... لە ھەموو میژووی خۆی توورە و دردۆنگ بوو ...

ھەر چۆن چیرۆکی شیعری خۆی دەنووسییەوہ، ھەستی دەکرد خۆی دووبارە دەکاتەوہ ... بۆیە لە خۆیشی دردۆنگ بوو ... خۆی دەدراند و دیسانەوہ ئەزموونی خۆنووسینەوہ یەکی تری دەکرد ... لە ماوہی ئەم دە سالە ی دوایی تەمەنی دا، کە شیعەر خۆراکی رۆحی بوو؛ چەند جاریک کۆمەلە شیعەرەکی خۆی بۆ چاپ کۆکردەوہ ... لە ھەموو کۆکردنەوہ یە کدا، چەندان شیعری لێ ھەلدەبوارد و شادمان بوو کە زوو چاپی نەکردن ... سالی ۱۹۹۴ ز، بۆ جاریککی تر بە ناوی پردی برووسکە کۆی کردنەوہ و ودمی لە چاپ دانسی وەرگرت؛ ئەمجارەشیان ھەر پەرۆشی لە چاپ دانیان نەبوو ... تا سەرەتای سالی ۱۹۹۸ ز، کە لە سەر تکای من و کاکە موحسینی خالیدی ھاوڕینی شاعیر و ھاوکاری، سەرلەنۆی دەستی تیوہر دانەوہ و ھەندیکی تریانی ھەلپرتاوە تەوہ و ئەمجارەیان ناوہ کەیشی گۆری و کردی بە: زەوی سەخت و ئاسمان دوور.

ئەو رۆژانە ی ئەم کۆمەلە شیعەرە ی ئامادە ی چاپ دەکرد، قەسیدە یەکی درێژی ھیشتا تەواونە کراویشی بە دەستەوہ بوو، بریتی بوو لە باری سەرنجی شاعیرانە ی خۆی، بەرامبەر بە رووداوەکانی ئیستای نیشتمانەکی ... دوو شەو بەر لە مەرگی، لە مائی خۆیان لە ورمی، بۆمی خویندەوہ ... لەو قەسیدە یەش

ئىسە دەل بوو ... ھەزى دە كىرد زۇرتىر لە گەلى دا بىرى و جىنگىل بدات و دەستكارى زۇرتىرى بىكەتوھ ... بە جۇرىك تا ئەندازەى ئەوھى ھەزى دە كىرد لەو شىعەرە دا بىكە وىتە بەر مېژووئى ئىستاي نىشتمانە كەى ... چونكە مەن پىم وایە: شىعەرى گەورە، لە جىياتى ئەوھى مېژوو بە جىسى بەئىلى، خۇى مېژوو بە جى دەھىلى ... تەنەت بە ھۇى بزوتتەوھى ئەفراندن و داھىنەئەوھى، بزوتتەوھى مېژوو دروست دەكات ... لە بەر ئەو ئەو جۇرە شىعەرە گەورانە، لە جىياتى ئەوھى رۇودا وىك بۇ ئىمە بگىرنەوھى؛ خۇيان دەبنە رۇودا و ... خۇيان دەبنە كارەسات ... ھەر بۇیە لە جىياتى ئەوھى لە رابردووە قسە بۇ ئىمە بىكەن، لە داھاتووەوھى بۇمان دەدوین ... لەم جۇرە شىعەرە گەورانە دا - كە خۇيان دەبنە مېژوو - مېژووئى ئاسایى دەچىتە كەنار و داھىنان و ئەفراندن ئۇى دىتە ئاراو، بۇیە لە جىياتى زمانى مېژوو، زمانى شىعەر دىتە گۇ؛ كە لەم لە داىك بوونە نوپىە دا، زمانى شىعەر، زمانى شىعەراندن و ھونەراندن مېژوو ... زمانى چىر كىرنەوھى تىروائىنە ... زمانى رۇوبە رۇوبوونەوھى گەردوون و نەھىنە كەنە ... چونكە زمانى شىعەر، بە پىچەوانەى بوارە كەنى تىرى ئەدەب، زمانى نوئى كىرنەوھى توانا و مەوداى واژەى ... لە كاتىك دا زمان لە بەشە كەنى تىرى ئەدەب دا، بۇ گەياندن و رۇون كىرنەوھى مەبەست و پەيامى نووسەرە كە بە كار دىت ... كە بە مەش، زمان وەك سووتە مەنى لى دىت ... واتە: وەك چۇن نەوت، بە نىازى رۇوناكایى و گەرم كىرنەوھى، بە كار دىت، زمانىش لە بوارە كەنى تىرى ئەدەب دا، ھەر تەنیا بۇ گەياندن پەيام و مەبەستە كە بە كار دىت ... بۇیە دواى گەياندن مەبەستە كە، زمانە كەش لە نىو نووسىنە كە دا دواى دىت ... بە لام لە شىعەر دا، زمان لەو كاتەوھى ماناى بە بەردا دە كىرت، كە لە بناغە و ھەلچىنى شىعەر دا بە كار دىت ...

ھەر لە بەر ئەمەىە، كە لە زمانى خواستە مەنى و ئامرازە كەنى شىعەرى مەرف ورد دە بىسەنەوھى، ھەست دە كەىن بە دواى كۆمە ئە كەرەسەىە ك دا دە گەرى، جىساواز تىر بىت لە كەش و ھەوای شىعەرى ھاورىكەنى ... چونكە دە بىزانى كەش و ھەوای شىعەرى ھاورىكەنى، جگە كەوھى زۇر بەیان لاساىى بە كىتر

ده‌که‌نه‌وه، له هه‌مان کاتيش دا زۆر به‌يان گيرۆده‌ى سينيهرى هه‌ندى لووتکه‌ى شيعر و ئەزموونى شاعيرانى ترن، که تويزائىکى تهنکى رۆمانسيانه، کۆيان ده‌کاته‌وه ... له‌م مه‌يدانه‌دا ته‌قه‌للای مارف، ته‌قه‌للايه‌کى چه‌ند لايه‌نه و پىر ته‌نگ و چه‌له‌مه بوو ... تا بتوانيت خۆى له‌وه‌موو ميرا ته‌ئيقليم گيره‌ ده‌رباز بکات ... به‌تاييه‌تيش خۆده‌رباز کردن له‌جى په‌نجه و سينيهرى لووتکه‌ى شيعرى ... که ئەم ميرا ته‌يان له‌ ميژووى شيعرى هه‌موو گه‌لانى دنيا‌دا، تا دره‌نگانى به‌ سهر ئەزموون و ميژووى شيعرى نه‌وه‌کانى دواتره‌وه جى ده‌مينى ... وه‌ک چۆن بۆن و به‌رامه و هه‌وينى شيعرى ديالينکى گۆران به‌گشتى و به‌تاييه‌تيش شيعرى مه‌وله‌وى تاوه‌گۆزى، به‌ سهر شيعرى «پيره‌ميرد» و «عه‌بدو لالا گۆران» وه‌ دياره؛ هه‌ر به‌وه‌ جوهره‌ش ره‌نگ دانه‌وه‌ى شيعرى حاجى قادرى کۆيى و پيره‌ميرد و عه‌بدو لالا گۆرانيش، به‌ سهر ئەم قوناغه‌ى شيعرى کورديه‌وه دياره و هيشتا خۆر زگار کردن له‌ سينيهرى ئەو چه‌ند لووتکه‌ بلنده، ره‌نج و نه‌سه‌ره‌وتنى زۆرتري ده‌وى؛ که مارف ئاغايى، به‌ ئاگاداريه‌کى زۆره‌وه له‌ گه‌نجينه و ئەزموون و قوناغه‌کانى شيعرى ده‌روانى و په‌ندى زۆرى لى و هه‌رده‌گرتن ... به‌لام به‌وه‌ مانايه‌ نا، که له‌م ئەزموونى ۱۰ سال شيعر نووسينه‌ى دا توانيبتى شه‌قل و مۆرکينى تاييه‌ت و جياواز، بۆ ده‌نگ و ره‌نگى خۆى پينکه‌وه بنى ئوخزنى هاتى ... به‌لکوو گه‌ران و سۆراخ و پشکينى بى ئارام و نه‌پساوى له‌م پيناوه‌دا، توانيوى سهرنجى شيعر دۆستانى خۆى، به‌ره‌وه‌ ئەوه بۆلاى خۆى رابکيشى، که ئاور له‌ ته‌قه‌للاکى بده‌نه‌وه ... به‌تاييه‌تيش کورت کردنه‌وه و چر کردنه‌وه‌ى زمانى شيعرى مارف، ديارده‌يه‌کى ئاشکرا و به‌رچاوى ته‌قه‌للاکانيه‌تى، که ده‌يه‌وى به‌ که‌م‌ترين واژه و کورت‌ترين رسته و ده‌رپىن، فراوان‌ترين روانينى خۆيمان پى بلنيت، که سهر تا پاي روائينه‌کانى بريتبه‌ له‌ خويندنه‌وه‌يه‌کى دووباره‌ى ميژووى خۆى ... له‌م ميژووه‌ش دا ته‌نيايى خۆى له‌ نيو بازنه‌يه‌کى گه‌مارۆ دراوى چه‌ق به‌ستوودا ده‌بينى، که گيانى به‌رگرى و ده‌ربازبوون له‌وه‌ بازنه‌يه، رۆحينى هه‌ميشه‌ سه‌نگه‌ر گرتووى

تىدا دروست كىردوو و ... لە بەرامبەرىشى دا، ئەوانەى گەمارۆيان داو، هەميشە واى نيشان دەدەن كە گيان لە بەرىكى تەنيا و تەرىك و سەرچل و ياخى و دوورە ژيار و دەركراوى مېژوو: (ناسنامە، خەون، سەفەرى مەرگ و ژين).

بەلام مەرف مېژووئى خۆى بە دىدىكى شارستانىيانە دەخوئىتتەو و هەر بەو دىدەشەو لە سەرەتا و قوولايى مېژوو، گويى لە بانگەوازى مەروئى ئەشكەوت نىشىنى نىشتمانەكەى خۆى دەگرئ؛ تادەگاتە مېژووئى ئەم رۆژگارەى، كە لە سەر شەقامى قىرتا و سألۇنى كۆبوونەوئى فەرھەنگى جياجىاي گەلان و نەتەو كەنى دنياو، قسەى نوئى و بىرى نوئى مەروئى دۇستانەى گەلەكەى، بە توانا و ئىرادەى كى پتەو وە بۇ گەلانى دنيا باس بكات و لە هەموو باس كەردنە كانىشى دا بىهوى ئەم پەيامەى، بە هونەرى شىعر دەرىخت، نەك بە قسەى رەوت و دروشمى سياسى و پارانەو و لالانەوئى رۇمانسىيانە، كە بۇتە سىما و روالەتىكى زۆرىنەى شىعرى ئەم سەردەمە؛ هەرچەندە من پىم وايە هەوئى رۇمانسىيانە، لە هەموو شىعەرىكى گەورەدا هەيە، بەلام پارانەو و كەرووزانەو لە ناو شىعەرى رۇمانسىيانەدا، نىشانەى بىن توانايى و تىكشكان و هەرەس هينانى وەرى مەروئە لە بەردەم چارەنووسى خۆى دا، كە ئەگەرىش مەروئەتى ئاورىك لەو جۆرە كەرووزانەو بە بداتەو، يان گويى لى بگرئ، هەر بەتەنيا بە گيانى بەزەى و سۆزەو لايەكى لى دەكاتەو ... كە ئەمەش ئەوئەدى تۆسقالىك چارەسەرى بىنچىنەى چارەنووس و كىشەى رەوا و خوازىارە مەروئە كەنى ناكات ... بەلام ئەگەر شىعەرى مەرف تويژالىكى تەنكى رۇمانسىيانەش لە نامىزى گرتبن، لە هەمان كات دا سىما و رەگەزە كەنى شىعەرى مەرف، راجەنبن و بەرخۆدانىكى تايەتبان تىدايە و نايانەوئى لاسايى و چاولىكەرى سەرەمەرى ئەو سىما گشتىيانە بن كە زۆرىنەى شىعەرى دەورە بەكەى دەرژىتتە بەك رەوبارى هاوبەشەو، بەلكو تەقەللایە كە بۆ مەلە كەردن بە پىنچەوانەى رەوتى ئەو رەوبارە ... تەقەللایە كە بۆ جيا بوونەو لە كاروان و سەرىنچى كەردنى

مهرجه کاني خيځل ... ته‌قه‌للايه که بؤ گوراني چرځين به ته‌نيا؛ نه‌ک له ناو ده‌سته و کورسنيک‌دا ... که مارف ئاغايي به‌وپه‌ري دل‌نيايي و هوشياربييه‌وه ده‌يزاني ئه‌م ته‌قه‌للايه، به‌ره و ته‌نيايي و دابراڻي ده‌بات و له هه‌موو قوولايي هه‌سته‌وه، هه‌ستي به ته‌نيايي ده‌کرد: (بي تويي، ته‌نيا، ته‌رزه، تينو، ون‌بوو).

ئه‌م گياني ته‌نيايه‌ي شاعير، که له ئاکامي هه‌له‌وه‌دايي و گه‌ران به‌ دوای ناسنامه‌يه‌کي تايبه‌تي و جياوازدا، له به‌ره‌مه‌کاني دا‌ره‌نگي داوه‌ته‌وه، به‌ رای من، ترس و گومانیکه که له نه‌ستي شاعيردا دروست بووه.. ئه‌و ترس و گومانه‌ش به‌ره‌نجه‌ي ئه‌ندازه و راوه‌ي وره و بويزي شاعيره؛ بؤ جي هيشتن و تپه‌راندي ئه‌و سنووري که‌ش وه‌وايه‌ي شيعري سه‌رده‌م و ئه‌و شه‌پوله شيعريه‌ي له ئاميز گرتووه، که ئه‌م شاعيره‌ي تيدا ده‌ژي ... واته: شاعير چه‌ند ده‌يه‌وي له ياسا و تايبه‌تمه‌نديه گشتيه‌کاني شيعري ده‌وربه‌ري ياخي بيه‌ت و دوور بکه‌ويته‌وه، ئه‌وه‌نده‌ش هه‌ست به ته‌نيايي و ترس و گومان ده‌کات ... وه‌ک ئه‌وانه‌ي ده‌يانه‌وي له زيندان هه‌لبين، يان ئه‌وانه‌ي ده‌يانه‌وي له ياسا و نه‌ريتي خيځل ياخي بن، يان ئه‌وانه‌ي ده‌يانه‌وي له کاروان دوور بکه‌ونه‌وه ... که به‌ ده‌م دوور که‌وته‌وه‌يانه‌وه، بانگه‌واز و هه‌ره‌شه‌يه‌کي نه‌يني و شاراو، له قوولايي رۆحيان‌دا ئابلوقه‌ي داو و بانگيان ده‌کاته‌وه، بؤ گه‌رانه‌وه بؤ ئاميزي ئه‌و کۆمه‌له‌ په‌يوه‌ندي و بیره‌وه‌ري و پاشخانه‌ فه‌ره‌ه‌نگيه‌ي پني په‌روه‌ده بوون؛ که به‌ دريژايي ميژووي مرؤفايه‌تي ئه‌م ديارده‌يه له ئه‌ده‌ب و هونه‌ر و بواره‌کاني تري کۆمه‌لايه‌تي دا، به‌ره‌نجه‌م و ده‌رهاويشته‌ي رهنگ‌دانه‌وه و جي په‌نجه‌ي ميرات و کولتوور و فه‌ره‌ه‌نگي نه‌وه‌کاني پيشووتر بوون له سه‌ر يه‌کتری ... يان به‌ واته‌يه‌کي تر: هه‌موويان به‌رودوا له منداڵ‌داني پيشينه‌ي يه‌کتری دا له دايک بوون ... بؤ يه‌کاتیکيش به‌ شاعيریک ده‌وتريت: خواه‌ني ده‌نگي تايبه‌ت به‌ خو‌يه‌تي، به‌لام له هه‌مان کاتيش دا هيشتا هه‌موو لايه‌کاني ئه‌و ده‌نگه تايبه‌ته‌ي، تايبه‌ت نايبت به‌ داهينان و تواناي ئه‌و ساته‌وه‌خته خيراiane‌ي ئه‌و شاعيره، شيعريان تيدا ده‌نووسن ... به‌لکوو پي بزاني، يان

نه زانی؛ بیهوئی، یان نه یه وئی؛ زه بر و رهنگ دانه وهی چهنندان نه زمون و که له پووری چهنندان سه رده م و فره هنگی پیشینه ی خو یه تی؛ که له نهستی شاعیر دا، که له که بوون و له ساته برووسکه بیه کانی ئیلهام و له دایک بوونی به ره مه کانی دا، به شیوه ی نادیار و شار او، ده رژینه داهینانه کانی وه ... چونکه نه ده ب و هونه ر، به رینایی کومه له هه لکشانیکی ناسویی یه، له گه ل ناخی مرؤف هاو ته ریب، وه رئی ده که وئی و هه ر گیز و له هیچ سه رده میک دا دابرانی تینا که وئی و قوناغی لی نابیته وه ... له بهر نه وه هه رچی نه و قوناغ و دابران و دهسته بندی کردانه ی دروست کراون، ره خنه و دهقی ره خنه یی دروستی کردوون ... بویه بو وینه کاتی به شاعیریکی گه وری وه ک عه بدلا گوران ده لئین: شاعیریکی نوینخوازه و ... له سه رومری که ره سه نوینخوازیه که ی ورد ده بیته وه؛ سه رهنج ده دهین سه ره رای نه وه هه موو ده سه لاته مه زن و ناگاداریه ی له سه ر شیعری تازه ی نه ورووپا و گهلانی دراوسی و یاخی بوونه جوان و گه وریه ی گوران له به رامبه ر کۆت و پیوه نده کانی شیعری پیشینه ی خو ی دا نه جامی داوه ... که چی هیشتا مه رج و مؤرک و یاسا گه لی شاعیرانی پش خوی و به تایه تیش شاعیرانی دیالیکتی گوران، به سه رجه می شیعره کانی وه ماون و ... له سه روو هه موو شیانه وه، کۆت و پیوه ندی کیش و سه روا ی سه دان سالی شیعر، که نه گه رچیش (ههندی) له وه زانانی گوران به کاری هیناون، بنه چه که یان کوردیه، به لام له هه مان کاتیش دا هه ر بریتین له و کومه له مه رج و ریسایه ی له دیرزه مانه وه، له نه ستوی شیعر بار کراون ... بویه گوران، بو گوپرایه لی و په رپه و کردنی کیش و سه روا، قوربانی داوه به زور کیشه ی گه وره تر له کیش و سه روا و ... ته نانه ت نه وه نده ی پابه ندی کیش و سه روا یه، نه وه نده ده ره سه تی ناوه رؤک نیه ... بویه له زور شیعردا، نه گه ر کیش و قافیه ی لی بستینه وه، هیچی پی نامینی ... له کاتیک دا وه ک ده زانین گه وه هری شیعر، بریتی نیه له کیش و سه روا ... به لکوو بریتییه له کومه لیک شتی قوول تر و مه زن تر له کیش و سه روا ... به تایه تیش روانینی تازه بو ژبان و نازادی و

ته قاندنه وهی مانا و مه و دای تازه بو واژه و وروژاندنی کیشه بنچینه بیه کانی مروقی سهردهم به گشتی ...

خو ئه گهر قوناغی دوی "گوران"یش، ورده ته قه لای تریان دابیت بو نازاد کردنی شینعر، له کۆت و پینوهندی کیش و سهروا، به لام هیشتا کیش، باریکی گرانی جهستهی شینعری کوردیه و سهرومپی شاعیرانی ئیستا، گیرودهی ئه مەرجه ئه فسانه بی یه و ... ئه و شه پوله شاعیرهش که مارف تیاپان دا ده بینری، هیشتا ئه م ته لیسهمه یان پی نه شکاوه ... له کاتیک دا نزیکه ی ۱۵۰ سال بهر له ئیستا، شاعیرانی وه ک: شارل بودلیئر (۱۸۲۱ز - ۱۸۶۷ز)، له فرانسه و والت وایتمان (۱۸۱۹ز - ۱۸۹۲ز) له ئه مهریکا، سنووری نیوان شینعری کیشدار و په خشانیان به زانند ... چونکه کیش یه کینکه له مەرجه کانی نه زم، نه ک شینعر ... له بهر ئه وهی کیش، چهند بریتییه له مەرچ، ئه وه ندهش مەرچیکی ئاسایی و ناماده و چاوه پروان کراوه ... له کاتیک دا گوه هری شینعر، کیش ناخوازی؛ واته: کیشیکی دیاری کراو ناخوازی ... به لکوو جووره موسیقایه ک ده خوازی، که له هه ناوی ئاهه ننگ و چریسی شینعره که وه، زور سروشتییانه هه لده قولیت ... بویه ئه وانه ی پینان وایه: شینعر، بی کیش نابین، ئه وانه شینعر، له نه زم نزیک ده خه نه وه؛ چونکه هه ر نه زمه، بی کیش نانوسری ... ئه مه، جگه له وهی که کیش کومه له ئه ندازه و پینانه ی پیش تر ناماده کراوه و هه موو که سینک (ئه گهر شاعیریش نه بن) ده توانن فیری بن ... به لام ئه و موسیقا شاراوه و نادیاره ی له شینعری نازاددا پینی دهوتری: ریتم (Rhythm) و عبداللا گوران ناوی ناوه: تریه، ده سه لاتی داهینه رانه ی شینعر، دروستی ده کات و هه موو که س فیری نابیت ... له بهر ئه وه به رای من، یاخی بوون له کیش، نازایه تی و هونه ری زورتر گهره که، له وهی چهند کیشیکی پیش تر ناماده کراو بینه که ره سه ی شینعر! که ئه مه ش وه ک ئه وه وایه بلین: کیش، که ره سه یه کی ناماده یه شاعیر له کاتی شینعر نووسین دا په نای بو ده بات، که چی ریتم، ئه و که ره سه یه یه که له گه ل له دایک بوونی شینعره که دا دروست ده کری.

واته كيش، نامراز و خواسته مه نيه كه، له ده ره وهی شيعره كه وه ده گويزر یتته وه بو ناوه وهی شيعره كه ... به لام ریتتم له ناخی شيعره كه وه له دايمك ده بی ... له دايمك بوونه كه شی به گويزه ی باری دهروونی شاعیره كه و شیوه ی هه لچینی بیت و واژه و رسته وه له دايمك ده بی ... بویه شيعری ئازاد، ریتمی گه ره كه، نهك كيش ... كه ئەمەش ئەو نەگە یەنێ هەر كەس له كيش یاخی بیت، ده توانی شيعر بنووسی! ههروهك چۆن ههركەس شارەزای كيش بیت، ناتوانی شيعر بنووسیت ... هه ره له بهر ئەمەشه، زور جار له گریانیکي قوول و راسته قینه دا، هه وینسی شيعر ده بینری ... یان هه ندی جار ئەو هه ندی له نامه یه كدا، شيعر هه یه، له شيعر یكی كيش داردا نيه ... وهك نمونه ی پیشه کی "تاریک و روون" ی شاعیری گه ل، ماموستا هیمن، كه ئەو هه ندی شيعر له و پیشه کیه دا هه یه، ئەو هه ندی شيعر، له شيعره كانی سه ره تای شاعیریتی هیمن دا نيه.

ئه گه ره له م بواره دا، شاعیرانی دوا ی شه پۆله كه ی ماره ف، بویرانه هه ندی ته قه لایان له م مه یدانه دا دا بیت، بو خۆرزگار كرده له سام و ترسی كيش؛ به لام هاوكات هه ست ده كری ئەم شه پۆله ی دوايش، ده سه لاتی بویرانه ی به سه ر لایه نی زمان دا هیشتا لاوازه و هیشتا چاوه پروانی كه میان لێ ده كری، بو خۆرزگار كرده له و زمانه ده ق گرتوو هه ق به ستوو هه باوه ی، له سه رده می گۆران و پیره مه رده وه تا ئیستا، ئه ره یكه بلیم: له ناسنامه یه کی گشتی و ئیقلیمگیری هه موویان ده چی!

ئه م ئاكامه گشتیانه ی شيعری كوردی ئیستا، ئەو هه مان لا گه لاله ده كه ن بلین: ئەگه ره هه ندی ته قه لالا كه م و ده گمه نانه ی (له چاوه ژماره ی زوری شاعیران دا) له م چل په نجا ساله ی دوا یی دا، وهك بارانیکي به هارانه ی شيعری كوردی بن؛ ئەوا ده سه لاتی ده نگ و ره نگ و ره گه زه كانی قوناغی گۆران، هیشتا وهك په لکه زیرینه یه کی به ربلاوی ئاسمانی ئەو بارانه شيعرانه ن ... كه ئەگه ره جیاوازی له نیوان قوناغی گۆران و ته قه لالاكانی دوا ی گۆران دا به راورد بکه ین، ده بینن دیارترین و ئاشكرترینی ئەم جیاوازیانه، لایه نی "زمان" ه، كه

مانا و مه‌ودای "واژه"، له قوناغی گۆران‌دا، هەر ئەو مانا سادە و باوەی هەیه، که له دیرزەمانەوه له فەرەه‌نگ (قامووس) دا هەیه ... له کاتیک‌دا له تەقەللاکانی دوای قوناغی گۆران‌دا، تیکۆشان بۆ پشکنین و دۆزینەوهی مانای چەن‌دین لایەنه و توانای دەر‌برینی تازە‌ی "واژه" دەر‌ی ... بە واتایەکی تر: ئەزموونی ئیستای شیعی کوردیی ئەم ۲۰ ساله، وه‌ک ئەو رۆوباره‌ درێژانه‌یه، تافگه و گێژە‌نیسان زۆر که‌م بێت ... شیعی کوردیی ئیستاش، ئەزموونیک‌ی له‌یه‌ک‌چووی یه‌ک‌پارچه‌یه، که ر‌اچه‌نین و بوومه‌له‌رزە و گر‌کانی تاقی کردنه‌وه‌ی نوێ و ده‌گمەنی که‌م تیدایه، تا میژووی ئەم ئەزموونه، له‌یه‌کتر دابیرئ و قوناغی نوێ دروست بکات ... چونکه که‌ ده‌لین: قوناغ، واته‌ مه‌به‌ستمان ئەوه‌یه دابیرانی ئاشکرا و به‌رچاو له‌و ئەزموونه‌دا هەبیت ... له‌ کاتیک‌دا دابیران، به‌ مانای تیپه‌راندن و جی‌ه‌یشتنی قوناغ و سه‌رده‌میک، له‌ هه‌موو فەرەه‌نگ و ژید و تیوریکه‌وه؛ که ئیتر ئەو ئەزموونه نه‌گه‌ریته‌وه سه‌ر ه‌یچ یه‌کیک له‌و شتانه و پینوستی پینان نه‌بیت ... یان ر‌وون‌تر بلین: ده‌بی ئەو ئەزموونه، له‌ سه‌رجه‌می سیسته‌می په‌یوه‌ندی گه‌لی کۆمه‌لایه‌تی دابیریت و پاشخان و سه‌رخانی فەرەه‌نگی کۆمه‌لایه‌تی بخاته‌وه‌لاوه ... که به‌پینچه‌وانه‌ی ئەمه‌وه: ئەده‌ب به‌گشتی و شیعر به‌تایبه‌تی، ده‌ر‌نه‌جامی خرۆشان و هه‌له‌چوونه‌ زۆر دژوار و سه‌خته‌کانی ناخ و هه‌ناوی مرۆفه؛ که ناخی مرۆفیش هه‌میشه و هه‌میشه، شانازی به‌و سه‌روه‌ری و ر‌ووداو‌گه‌له‌ مه‌زن و ده‌گمە‌نانه‌وه ده‌کات، که له‌ میژینه‌ی خۆی‌دا، پیرۆزن و یادگاری مه‌زن ... له‌ سه‌روو ئەمانه‌شه‌وه، ئەده‌ب و هونه‌ر دابراو‌نین له‌ ر‌ه‌نگ‌دانه‌وه‌ی گوتاری سیاسی؛ که گوتاری سیاسی کوردی، له‌م چل‌په‌نجا ساله‌ی دوایی‌دا گۆرانکاری و "دابیران"ی تازە‌ی له‌ میژووی خۆی‌دا دروست نه‌کردوه ... بۆیه هەر به‌م پینودانه‌ش له‌م چل‌په‌نجا ساله‌ی دوایی‌دا، تیپه‌راندن و جی‌ه‌یشتن و دابیرانیک‌ی سه‌رتاسه‌ری زۆر که‌م له‌ شیعی کوردی‌دا به‌دی ده‌کری ... ته‌نیا ئەوه‌نده هەیه که شیعی ئیستای کوردی (جگه له‌ گۆرانکاری

له بواری زمان دا)، تا مه و دایه کی که میش بی بهری و دابراو نیسه له چهز و خوژگه و خه یالی سه رده می نئی و ... نه مانه یشی ههر له رو خساردا نیشان داوه، نهک له دید و روانین دا ... که نه میش رینسای هه موو کولتووری دنیایه و نهو لوو تکه بهرز و نه مرانهش، که له نه ده بی دنیا دا هه لکه و توون، زور به بیان شیواز و نامرزی تازهی ده برینیان داهیناوه، نهک ناوه روکی تازه؛ که ههر بو وینه ده لئین: رومانی "سه د سال ته نیایی" ی گابریل گارسیا مارکیز، سونگی ناوبانگه کی له وه دایه که به تازه ترین شیواز و خوازه، قوول ترین رهگ و ریشهی خوی له ناو کون ترین میتودی گه له کی دا دوزییه وه ... یان عه بدوللا گوران، به تازه ترین شیواز و خوازه ی نئی، قوول ترین رهگی خوی له ناو میژووی شیعری دیالکتی گوران به گشتی و به تاییه تیش له شیعری مهوله وی تاوه گوزی دا دوزییه وه ... که نه مهش خوی له خوی دا، نه وه ندهی گه رانه وه به بو میژوو؛ نه وه ندهش ته قه للالی خوژگار کردنه له کوت و پیوهندی میژوو ... یان زاخاو دانه وه و رازاندنه وه ی میژووی کونه، به شیوازیکی تازه ... که لهم جوژه داهینانه دا، خوینهر زور درهنگ و به دژواری ههست به پردی نیوان ئیستا و دوینی ده کات: یان ههر ناتوانی بیکات، چونکه ناتوانی به راورد له نیوان ده قیکی ئیستا و ده قیکی رابردووا بکات؛ به تاییه تیش نه گهر نه وه ده قه، دهقی نه ته وه یه کی جیاواز بیت، که خاوه نی میتود و کولتووری جیاوازن. له بهر نه وه ی نه م جوژه داهینانه، ده رنه جامی هه لته کاندن و رووخاندنی داروپه ردووی رۆح و سه رله نئی دامه زراندنه وه ی رۆحه، به رۆح و خه ونی تازه ... که مخابن شیعری کوردی، زور که م و ده گمه ن توخنی میتود و فولکور و موسیقا و به بیت و میژووی په یوهندی کومه لایه تی کوردی که تووه و له م بوارهش دا به پیچه وانه ی نه وه ی نه و شتانه ی رابردووی خوی له ئیستادا بخوینتته وه و دووباره لیبان تیپه ریننی و دابیری؛ که چی له به رده میان دا دوش داماو! ... هۆیه که شی نه وه یه، که زور که م ناگاداری میتود و که له پووری دیرینه ی خویه تی، بویهش ناتوانی به شیوازی ئیستا، بیانرازینتته وه؛ ... که نه مهش مایه ی هیشتنه وه ی شیعری کوردیی نه م سه رده مه یه، به هه مان

کهرسه و ئامرازى قۇناغى "گۇران" هوه، به لام به هه ندى جياوازى بهرچاوه هوه، که وهک و تمان ديار ترينيان لايه نى "زمان" ه و ... خو شبه ختانه ش له بواری باس کردنى زمان دا، ده بى بلیم: مارف تهقه للاى بویرانه و جياوازى هه يه و نه گهر به وردى سه رنج له شيعره کورته کانى بده ين، هه ست ده که ين ده يه وئ به کورت ترين و چر ترين واژه و وينه، مانای قوول و ره مز اويمان پى بلیت ...

ديارده يه کى تری شيعرى مارف، بابته تى "مردن" ه، که وهک ته م و تارايه کى ته نک، به سه ر زور به ي شيعره کانیه وه ده بى ترين؛ له و نموونانه: (چاره نووس، ته نگه بهر، رووداو، قۇناغ، بهر ناگردان، پرسيار، هاوده ردی، ته نيایى، به فر، سى هه نگاو تامه رگ).

ئه مه له کاتیک دا نه وانه ی وهک ئيمه ومانان، که ناشناى ئيجگار نزيک و ده رگا بى کليله کانى رۇحى يه کترى بووين، هه رگيز و که م و زور، هه ستمان به وه نه ده کرد، ئه م تارمايى مردنه ی ناو شيعره کانى، زه بر و جى په نجه يان له بهرنامه هه ميشه ده وله مه ند و پر ئاوات و خوزگه کانى دا هه بيت ... به لکوو به پينچه وانه وه؛ به کوول و به دل شهيدا و نه وينداری ژيانى نوئ و کارى نوئ و پهيدا کردنى هاوړينى نوئ بوو ... هه موو رۇژيک هاوړينه کى تازه ی ده گرت، که له م مه يدانه دا مارف، له چاو ئيمه و له چاو هاوړينکاني ناو ده سته ی نووسه رانى گوڤارى "سروه" - که چالاک ترين و پرکار ترينيان بوو - زور ترين هاوړينى بووه و زور ترين ته له فوونيشى بۇ ده کرا و هه موو شمان ئيره بيمان به ره وشتى به رزى ده برد؛ که له ده مينکه وه زانيوومان ره وشتى، پيش ئه و ته مه نه لاره ی که وتووه و رامابووين له سه ليقه و دل سوزيى و سنگى فراوان و ساده و دلى پر له ناشتى و نه وين و راستگويى و ماندوويى نه ناسى ... که له گه ل هه موو نه مانه ش دا، هه موو رۇژيکيش بهرنامه يه کى تازه ی له خه يال دا بوو ... هه موو رۇژيکيش رهنگى کارى تازه ی ده رشت بۇ ساز کردن و به ستنى کوړ و دیدارى نه ده بى، له ناوچه جيا جياکانى کوردستان دا، هه ر له دامينى

لورستانه وه، تا نه و په رې باکووری نیشتمانە که ی و ... له هه مووشیان دا خه وونی
خستنه رپیی کاروانی ئە دەب و فەرهنگی نیشتمانە که ی دەدی ... تالە
سەنگەری فەرهنگە وه، بە دید و توانایە کی پۆلایینه وه، هاوبه شی
رازانده وه ی فەرهنگی نیشتمانە که ی بکات و بیسه لمینی که ئە میش
ناسنامە یه کی مرۆفانە ی پییه و به تاسه و په روشنیکی بی پشووه وه،
نیشتمانە که ی ویردی سەر زمانی رۆح و زمانی دل و زمانی میسکی بوو ... به
هه موو مانای واژه ی عاشقه وه، عاشقی نیشتمانە که ی بوو ... خه وونی دەدی: بۆ
ته نیا ساتیکیش بیت، نیشتمانە که ی له و په رې ناسووده یی دا ببینی:

ههور: کامیرا،

بروسکه: فلاش،

نم نمە ی باران

بۆ شوشتنه وه،

دلی منیش: قاپ؛

ئا... ی نیشتمانم!

هه تا یه ک چرکه،

بۆ لئوه کانت

بزه قەر ز که.

وتووژی رامن له گهل مارف ئاغایی

ئاماده کردن: به دره دین صالح

□ مارف (۲ی رینه ندانی ۱۳۴۳ هه تاوی، ۱۹۶۶ زایینی)، کوری حاجی محه مه د ئاغایی له بنه مالهی «پاشایی» یه، له گوندی «وه زنی» ی ناوچه ی «سندووس» ی سه ر به شاری نه غه ده له دایک بووه.

□ خویندنی سه ره تایی و ناوه ندی له شاری نه غه ده ته واو کردوو ه. له گه رمه ی خویندنی ناوه ندی دا، پشیویی له نه غه ده داکه وتوو ه و ئه ویش ناچار له گهل بنه ماله که ی دا چوونه ته شتۆ. له ویش له دواقوئاغی ئاماده یی دا، که تیایدا سالتیک زیندانی کراوه، له خویندن دابراوه.

□ له سالی ۱۳۶۴ هه تاوی (۱۹۸۵ ز)، به دواوه و هاوکات له گهل دامه زرانی بنکه ی ئه ده بی و فره هنگی سه لاهه ددینی ئه یووی و بلاو بوونه وه ی گوڤاری «سروه»، ده ستی به بلاو کردنه وه ی شیعر و به ره هم کردوو ه و دوو سال دواتریش له هه مان ناوه ندی ئه ده بی و فره هنگی، بوته ئه ندامی ده ستی نووسه رانی ئه و گوڤاره. ئیتر زۆر به په روش و تاسه و گوپ و تینه وه، هه ست به په یامی پیروزی ئه ده بی خوی ده کات و هه موو توانا و ماندوو بوونی خوی بو په رپیدان و گه شان وه ی باری زمان و ئه ده ب و فره هنگی نیشتمان که ی ته رخان ده کات، ناکامی ئه م ته قه لایانه ش بووه مایه ی به رفران بوونی جوگرافیا و خوینه رانی گوڤاری سروه؛ که له م

رینگیه‌وه توانی ئه‌وین و په‌یامی دلسوزانه‌ی خۆی له‌گه‌ل دوورترین رووناکبیرانی کورد گری‌بدا.

□ سالی ۱۳۶۷ هه‌تاوی (۱۹۸۸ ز)، له‌گه‌ل خانم ئازهر سه‌مسامی ژبانی هاوبه‌شیان ده‌ست پین کردوووه و کچ و کورپیکیان به‌ناوی شه‌ونم و په‌یام بووه.

□ له‌و سالانه‌ی دوایی دا به‌تاسه‌وه هه‌ولتی خۆفیر کردنی زاراوه‌کانی زمانی کوردی ده‌دا و له‌هه‌مان کاتیش دا، له‌ماوه‌یه‌کی کورت‌دا فیری زمانی ئینگلیزی بنوو و ئاکامی ئه‌و ته‌قه‌لایه‌ش وه‌رگیرانی کتیبی «هه‌ستی ناسیونالیستی کورد» له‌زمانی ئینگلیزییه‌وه بۆ زمانی کوردی بووه.

□ رۆژی ۳۰ ربه‌ن‌دانی ۱۳۷۶ هه‌تاوی (۱۹۹۸/۲/۱۸ ز)، دوای گه‌رانه‌وه‌یان له‌پرسه‌ی مینا خانمی خیزانی پیشه‌وا قازی، له‌گه‌ل ده‌سته‌ی نووسه‌رانی گوڤاری سروه، له‌مه‌هاباده‌وه به‌ره‌و ورمی، له‌کاتیکا له‌گه‌ل هاوڕیکانی، له‌سه‌ر په‌وتی په‌نجا‌ساله‌ی ئه‌ده‌بی کوردی ده‌دوا، به‌کاره‌ساتی دله‌زینی ئوتومبیل، له‌گه‌ل دوو هاوڕینی تری دا، کاک جه‌عفه‌ری قازی و کاک سه‌رتیپ مه‌نسووری دله‌سه‌وز و پر ئه‌وینه‌که‌یان له‌لیدان که‌وت.

سارفی ئاغایی دوای وه‌چه‌ی سواره‌ی ئیلخانی‌زاده و هه‌زار و هه‌مین، وه‌ک شاعیریکی لاو له‌سه‌ر گوڤه‌پانی شیعری کوردستانی ئه‌ودیه‌وه‌جوولته‌وه، له‌ماوه‌ی ئه‌م ساله‌ی دوایی که‌خه‌ریکی بلاو کردنه‌وه‌ی شیعره‌کانیه‌تی، به‌هه‌ره و توانایی خۆی سه‌لماندوووه.

ویزای ئه‌وه‌ی وه‌ک شاعیریکی نوێخواز، له‌په‌وتی شیعری کوردی ئه‌مه‌رۆی کوردستانی ئێران‌دا جیگه‌ی خۆی کردۆته‌وه. به‌مه‌به‌ستی زانیی بیر و بۆچوون و به‌سه‌ر کردنه‌وه‌ی ئه‌م شاعیره به‌پنویستمان زانی ئه‌م دیمانه‌یه‌ له‌گه‌ل ئه‌م شاعیره ساز بده‌ین.

رامان: وه‌ک شاعیرینک باش تر ناگاداری بزووتنه‌وه‌ی شیعرى نوین له کوردستانی ئیران‌دا، به‌تایبه‌ت که سه‌رجه‌می شیعره‌کانی «سواره‌ی ئیلخانی زاده» شت کۆ کردۆته‌وه و به‌په‌راویزیشه‌وه بلاوت کردۆته‌وه، تکایه له سه‌ره‌تایه‌کانی شیعرى نوینی لای خۆتان بۆمان بدوی.

مارفی ناغایی: له سه‌رده‌می رژیمی پاشایه‌تی‌دا، خویندن و نووسین به‌زمانی کوردی باسی سه‌ر بوو. شیعر له‌تریاکى قاچاخ‌تر بوو، به‌لام له‌تاران‌دا رادیۆی به‌شى کوردی هه‌بوو که ئه‌ویش نه‌یانده‌هیشت نیه‌رۆکیکی ئه‌وتۆی هه‌بێ. سواره‌ی ئیلخانی زاده یه‌کیک له‌وه‌که‌سانه‌بوو که له‌رادیۆدا کاری ده‌کرد و به‌رنامه‌یه‌کی چه‌فتانه‌ی ده‌نووسی به‌ناوی "تاپۆ و بوومه‌لیل". له‌م به‌رنامه‌یه‌دا سواره‌ی باسی شیعر و ئه‌ده‌بیاتی ده‌کرد و ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر مامۆستا گۆران و ره‌وتی شیعرى نوین له‌کوردستانی عیراق‌دا وتاری بلاو ده‌کرده‌وه. ئه‌لبه‌ت سواره‌ی ته‌نیا نه‌بوو، (عه‌لی چه‌سه‌نیانی، فاتیح شینخه‌ئیسلامی) و چه‌ند رۆوناکبیریکی دیکه‌ش که به‌قه‌ده‌م سێ که‌سه‌ناویان ده‌رنه‌کرد، هاوڕینی ئه‌ده‌بیی سواره‌ی بوون. سواره‌ی ناگاداری هه‌موو شه‌پۆله‌نوییه‌کانی شیعرى ده‌وروبه‌ری خۆی بوو. چونکه له‌لایه‌ک له‌تاران ده‌ژیا که تارانێ ئه‌وده‌می، ناوه‌ندی ئه‌و گۆرانکارییه‌ ئه‌ده‌بییه‌گه‌وره‌یه‌بوو که نیما (باوکی شیعرى نوینی فارسی) ده‌ستی پینکرد و (شاملوو و فرووغ و ئه‌خه‌وان سالس و سپنهری و ...) درێژه‌یان پیندا، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، ناگاداری بزووتنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی له‌کوردستانی عیراق و نوینخوازییه‌کانی شیخ‌نووری شیخ‌سالح و مامۆستا گۆران و هاوڕینیانی بوو. هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی که داھینان و نوینخوازییه‌که‌ی سواره‌ی تیکه‌لاویک بووبێ له‌وه‌دوو ئه‌زمونه‌. سواره‌ی کیشی عه‌رووزی نوینی، ئه‌و کیشه‌ی که نیما بۆیه‌که‌م جار هینایه‌نیو شیعرى فارسییه‌وه بۆ شیعره‌کانی ده‌کار کرد.

له عهرووزی کلاسیکی دا ئه گهر بۆ وینه مهسره عی یه کهم به سنی "فعولن" بپرتهوه، هه موو مهسره عه کانی دوايش ده بی به سنی "فعولن" ته واو بن، به لام له عهرووزی نوئ دا ئه وه مانای دیره که بوو که ژماره ی "فعولن" ته کانی دیاری ده کرد. له وانه یه به شهش، ههوت، دوو یا چوار "فعولن" بپرتهوه. ئه و کیشه دهستی شاعیری ئاوه لاده کرد هه تا وه زن به دوا ی مانادا راکیشی، نه ک ئه وه ی له بهر وه زن، مانا بقرتینی. زۆر به ی شیعه کانی سواره وه ک "خه وه بهردینه"، "شار"، "کچی به یان" و شیعه فارسیه کانی له سه ر ئه م شیه وه کیشه ن. رهنگه ئه م دیداره هه لئه گری له وه زیاتر له سواره بدوین، به لام ده مو یست بلیم سواره شاعیریکی چا و کراوه، وریا، وردین و به هیز بوو. له ئه ده بی کوردی دا ماموستا «هه ردی» و کاک «سواره» که میان نووسی، به لام پوخت.

دوا ی سواره، شیعه ی نوئ له کوردستانی ئیران دا هه ر دریه ی هه بوو، به لام سه یر ئه وه یه که ئه و شاعیره رپه وه ی نه بوو. یانی هه یچ که س نه ی توانی له زمان و شیوه دارشتنی ئه و نزیک بینه وه - هه ر چه ند هه موو شاعیری یک ئه م سه ر که و تنه ی به ئاوات ده خواست -

ته نیا یه ک شاعیر به ناوی قاسم موئه ییدزاده «هه لۆ» که خه لکی شاری مه هاباده، توانی خۆی له قه ره ی زمان و شیوه دارشتنی سواره بدا، باقی شاعیره کانی کوردستانی ئیران، زۆر تر له ژیر کارتینکردنی ئه و شه پۆله شیعه یه ن که له هه فتا کان دا له کوردستانی عیراق دا له سه ر دهستی (شینرکۆ بیکهس، عه بدوللا په شیو، ره فیق ساییر، له تیف هه لمهت) ساز بوو. دیوانی ئه م شاعیرانه یا له ئیران دا چاپ کراوه یا له سه ر پشتی ئه سپه کان سنووری تپه راند و گه یشته دهستی خوینهرانی تامه زرۆ.

پامان: بارودۆخی ئیستای شیعه ی کوردی چۆن ده بینی؟ ئایا پیت وایه کاروانی شیعه به رده وام هاوړی زۆر ده بی؟

مارفی ناغایی: ئه وه ده گه رپه ته وه سه ر ئه وه ی شيعر چؤن تاريف بکه ين. به بروای من شيعر بؤ ته به شينک له پرؤسه ی گه وره بوونی مرؤقی کورد. چون هه موو که سينک له ته مه نی مير مندالی يا لاوی دا جارنک عاشق ده بن و چه زليکر دووی ده کا، هه موو مرؤفئیکی کوردیش له ته مه نیکي تاييه تی دا چه ز له شيعر ده کا، به لام راست وه ک نه و لاوه ی که دوای ژن هينان، چه زليکر دوویيش وه لا ده نی، کوردیش دوای ئه وه ی به شتيکه وه گير ساوه - نه و شته هه ر شتيک به گرينگ نيه، ده توانی سياست، ئيداره، وه رزیری يا ... به ن - ئيتير يه کدا به دوو له شاعيرئیکی به گورو گوژمه وه ده بيته خوينه رئیکی ئاسایی که ده بن شيعر به زار يه وه بکه ی، ده نا بؤ خوئی بؤ لای ناچي. ليره دا با کارمان به هؤيه کانی ئه م شته وه نه بی، به لام ده مه وی عه رزان بکه م که ئيمه شاعيري نيوه نجيمان نه و نه ده زؤره که زؤر جار ده بی روحمان به و که سه دا به که بريار ده دا ژيان نامه يان کؤ بکاته وه (چونکه دلنيام پرؤژه که ی هه رگيز پي ته و او نا کري) به پيچه وانه شه وه شاعيري گه وره مان (مه به ستم له شاعيرانی ها وچه رخه) نه و نه ده که مه که ديسان ده بن روحمان به و که سه دا به که ژيان نامه يان ده نووسی (چونکه دلنيام ژماره ييان نه و نه ده که مه که بارستاي کتينيکی بؤ پر ناکه نه وه).

رامان: که و ابوو ده بن تاريفئیکی تاييه تيت بؤ شيعر هه بی که نه و نه ده سه ختی ده گری؟

مارفی ناغایی: من پيم وایه شاعيرئیکی کوردی ها وچه رخ ده بن به ر له هه ر چه شنه خو هه لکيشانیک، وه لامی سی پرسياران بداته وه:

۱. رابردووی شيعری کوردی چؤنه، ئيستا له چ قؤناغیک دايه و تاييه ته مه نديه کانی چين؟

۲. شيعری ها وچه رخی دنيا له چ قؤناغیک دايه و تاييه ته مه نديه کانی چين؟

۳. ئیمه وهک شاعیرینکی کورد، چ ئاسۆیهک ده بینین بۆ ئه و شیعرا نهی که له داهاتوودا ده یاننووسین؟

ئهم سنی پرسیاره ده بن به یه که وه وه لام بدرینه وه، ده نامه ترسییان له گه له. ئه وانهی ته نیا له وه لامی پرسیاره یه که م ده گهرین، ده بنه شاعیرینکی خۆمالی و ئاسایی که له وانه یه له دنیا دا که س به ره یان نه پیوی؛ ئه وانهی ته نیا له وه لامی پرسیاره دوو م ده گهرین، ده بنه هیندیک له و شاعیره نوینخوازانهی کورد که تووشی قهیرانیک بوون که له دین و دنیا ی کردوون، چونکه زمانه که یان کوردیه و بینگانه کان له زمانیان حالی نابن، فهزا و دارشته که شیان دهره وه یی یه و کورده کان لینی تینا گهن. که سینکیش که وه لامی پرسیاره سینیه می بوئی، ناچاره دوو وه لامی پینشوو بدوزیته وه و پاشان ئه و ئاسۆیه دیاری بکا.

ئیسنا کاتی ئه وه نه ماوه که شیعر وهک سه رخه وی دوا ی نیوه رویان، بۆ چه سانه وه و پشوودان بی. شیعره ی ئیسنا ئازاریکه که ده بی له ته وای ته مهنت دا له نیو دیوانه شیعر و رومان و روودا وه کان دا له دهرمانه که ی بگهرینی. ئیسنا ئه ده بیات بایه خیکی دیکه ی هه یه. له وانه یه ئه گهر هه روا بچینه پینشی هه یچ رومان نوینک یا شاعیرینک نه ویری به بن به لگه ی پسته و و به هیز ئه کته رینکی نیو رومان یا شیعره که ی بکوژی. ده زانی بۆ؟ چونکه ره نگه له مه و دوا قاتلیکی ئاوا دادگایی و ته نانهت مه حکووم بکن. چونکه ئه و که سایه تیه ی تو ده یخولقینی، هه رچه ند خه یالیش بی، دیسانیش هه ر نوینهری تا قمینک له خه لکه. به کرده وه و ره فتار و هه ستان و دانیشن وهک ئه وانه، کاتیک که تو ئه و که سه به بن تاوانیکی گه وره ده کوژی، نوینهری ئه و خه لکهت کوشتووه و تا قمینک له خه لکت پین سووک کردووه! ئایا ئه و خه لکه حه قی نییه دادگاییت بکا؟!

رامان: ئىستا شىۋە شىئىرىك لى ئەدەبى ئورۇپاۋە ھاتۇتە نىۋە ئەدەبى كوردىش. بۇ نىمۇنە شىئىر بە شىۋە ۋىنە گىرى دەنۇسەن ۋە شىكلى سەيرۇسە مەرى پىن دەردىنن. ئىۋە لەم بارەۋە راتان چىيە؟

مارفى ناغايى: سى چل سال بەر لە ئىستا لە ئەدەبى فارسىش دا ئەم كارە كراۋە، بە لام جىيى نە گرت. لەم شىۋە شىئىرانە دا من تاق ۋە لۇق شىئىرى كاكا «فەرھاد پىربال» م پىن خۇش بوۋە، بە لام زۇرتىر ۋە ك ئەۋە دە چىي كە ۋىنە گىرىك بە وشە ۋىنە بىكىشىتەۋە، نە ك ئەۋە شىئىرىك بە ۋىنە شىئىر بلى!

شىئىر لە سەرە تاۋە ھونەرىكى "بىستىنى" بوۋە نە ك "دېتنى". بۇ نىمۇنە ئەگەر تابلۇكە نە بىنى ۋە بۇت بىگىر نەۋە كە تابلۇكە چۇن كىشىراۋە تەۋە - ھەر چەند ئەۋە دە يىگىر تەۋە گەۋرە تىرىن تابلۇناسىش بى - ئەۋ تام ۋە چىژە ۋەر ناگرى كە خۇدى تابلۇكە - بە يە ك جار دىتن - پىت دەدا. لە شىئىرىش دا بە پىچەۋانەۋە، ئەگەر گەۋرە تىرىن مېعمارى، لە شىۋە مېعمارى يۇنانى كۇن ۋە ئىتالىياش نىشان بەدى، ئەۋ تامەت پىن نادا كە دوۋ وشە پىت دەدا. ئىمە تەنەت كە وشە شىئىرىش دە بىنىن بە جۇرىكى دە خۇنىنەۋە كە بىسىن. يانى بە چاۋ لىي ھالى نابىن، بە لىكۋو لە رىگەي (گۈي) ۋە تىي دەگەين. ئەلبەت ئەۋ شتەنە مۇتلەق نىن. زۇر جار دە بىنى كارىك لەۋ شىۋە كارانە يە كجار جۋان دەردى. ھەلۋىست گرتن ۋە پىش داۋەرى، زىانى زۇرتىر لە قازانجى. با ئەم شىۋە شىئىرەش بىي، ئەگەر خۇنىنەرى پەيدا كىرد، ئەۋە خۇ دە گرى؛ دەنا بە بى ئەۋە ئىمە پىمان خۇش بى ياناخۇش بىي، دە بىتە ماسى بى ناۋ.

رامان: ئەگەر بىر يار بىن ئال ۋە گۈر لە شىئىرى نىۋى كوردى دا پىكىبى، پىت ۋا يە ئەۋ ئال ۋە گۈرە دە بى لە چ شتىك دا بى؟

مارفی ناغایی: رهنگه هم له فۆرم و هم له نیوه رۆکدا ئەم ئال و گۆرە پنیوست بێ. شیعری نویی کوردی - به تایبەت له کوردستانی ئێران دا - سەیر کەوتۆتە داوی کیشی دە، هەشت و شەش برگەیی. رهنگه هم شاعیر و هم خوینەر لهو فۆرمه دوویات کراوه یه ماندوو بێن. ئەم فۆرمه گۆرائیکی پنیوسته. باوەر بفرموون هیندیک له بهیت و حەیرانه کان کیشی ئەوهنده رەسەن و خۆمالیان هەیه که مرۆف لێی تیر نابێ. باشه با ئەوانه ی شیعری بێ کیش به شیعەر دانانین، با هەر نه بی ئاورپیک لهو وه زانانه بده نه وه. ده نا نا، با وهک زۆربه ی زمانه کانی دنیا، وه زن و ه لا بنین. به لام ئەوه مان له بیر نه چێ که ئەم کاره زۆر دژواره تۆ که وه زن له شیعەر ده ستینیه وه - شتیک که به درێزایی سه دان سال له گه لێ ژیاوه - ده بی شتیکێ ئەوهنده گه وه ی پی بده ی که نه هیلێ ئەم بۆشاییه هه ست پی بکا. ئەم شته ده توانی زمان، وینه، دارشتن یا هەر شتیکێ دیکه بی. هیندیک که سه ه بی ئەوه ی کیشی شیعریان ته جربه کرد بی، له به ری هه لدین؛ به برۆای مین ئەوه ناتوانی گرینگ بی. ده بی ئەم کاره له رۆوی زانین و ناسینه وه بی، نه ک له رۆوی نه زانین و نه ناسین.

له باری نیوه رۆکیشه وه حاله تیک له سوان و دوویات بوونه وه به سه ر شیوه روانینه کان دا زاله. بۆ نموونه مرۆف له شیعری کوردی دا ئەو بایه خه ی پی نه دراوه که ده بی پی بدری. له ئە ده بی فارسی دا شاملوو، فروغ و نیما لهو شاعیرانه کە راسته وخۆ - به لام به زمانیکی شاعیرانه - له گه ل مرۆف ده دوین؛ له حاله تیک دا له شیعری کوردی دا ته نانه ت نه گه ر له گه ل مرۆفیش بدوین، له رینگه ی سروشته وه قسه ی له گه ل ده که یین. (بۆ نموونه ئە ده نوینس که سیکه له گه ل مرۆف و ده روونی ئەو ده دوین) رهنگه ئەم هه وه له بتوانی له ئە ده بی ئیستای کوردی دا جی خوش بکا. دیاره مه به ست ئەوه نیه ئیمه ش وه ک ئە ده نوینس بین به چه شنه عارفیکی سه ده ی بیسته م، به لام هەر خۆتاقی کردنه وه له م رینگه یه دا ده توانی گرینگ بی. جگه له وه ش که میک

فهزای شیعره کان بهربلاوتر بکهین. که وتمان شیعیری کوردی، پیویست نییه حه تمهن که واپانتۆل ده بهر وشه کان بکهین و جامانه یان له سهر بنین. شیعیری کوردی ته نیا به و شته رواله تیانه نابه ستریتته وه.

پامان: نایا ئاگاداری ره وتی ئیستهی شیعیری کوردستانی عیراق هه ی؟
چۆنی هه لده سه نگینی؟

مارفی ئاغایی: من و زۆربه ی هاوته مه نه کانی من، چاومان به شیعیری نویی کوردستانی عیراق پشکووت، ههر له سه ره تاوه ئه وان ده ستیان گرتین. مامۆستایانی ئیمه (شیرکو بیکهس، عه بدوللا په شیو، ره فیه سایی، له تیف هه لمهت و ئه نوهر قادر محه مه د) و ئه لبهت له سه رووی هه موویان مامۆستا «گۆران» بوو. ئیمه ههر له و کاته وه، شیعیری ئه ودیومان به وردی خوینده وه. ئه لبهت ئیستا ره نگه بیرو رای تایبه تیمان له سهر هیندیکیان هه بی، به لام ئه وه نده یان خزمهت پین کردووین که ئه مه گدار بین. شیعیری ئیستای ئه ودیویش ده خوینینه وه. دوا ی ئه م قوناغه شیعیره کانی «قوبادی جه لی زاده» ش له کوردستانی ئیران دا جینگایان خوش کرد. دواتریش «جه مال شاربازیری» (که دیوانه که ی دره نگ به ئیران گه یشت) و «جه لال به رزنجی» و «سه عدوللا په رۆش» و له م دوا ییانه ش دا «محهمه د عومه ر عوسمان» و «به ختیار عه لی» و «دلسۆز حه مه» و چه ندین شاعیری دیکه. ئه لبهت ه له کوردستانی ئیران دا "گوله کانی دۆزه خ" ی مامۆستا «محهمه د حه مه باقی» و کۆمه له شیعیریکی خوشکه «نه جیه ئه حمه د» یش چاپ کران که پینشوازییه کی باشیان لێ کرا و به گه رمی وه رگیران. ئه زمونه کانی ئه م دوا ییه ی کۆمه لیک له نوو سه رانی (سه راب) و هیندیک له شاعیرانی (زناک) که ئیمه پرۆژه که یانمان بینی، وه ک ته جره به یه کی جیاواز ده چی، به لام هیوادارین ئه م جیاوازییه به لا باشه که ی دا بکه ویتته وه.

پامان: ئىبۇە بەرپىسى بەشى شىئىرى گۇقارى (سروە)ن. ئەم شىئىرانەى (سروە)دا بلاو دەبنەو ە بەك دەست نىن. شىئىرى لاوازيان زۇر تىدايە. بە سەرنج دان لەو باسانەى لە بارەى شىئىرەو ە كردت، چۈنە ئەو بەرەمە لاوازانەش بلاو دەكەنەو؟

مارفى ئاغايى: (سروە) گۇقارىكە كە لە كوردستانى ئىراندا بلاو دەبىستەو ە و بەشى ەەرە زۇرى خوینەرانشىسى ەى ئەم ناوچانەن و شىئىرەكانىش زۇرتىر لىرەو ە دىن، ەەر بۇيەش سروە ئاوينەى جوولانەو ەى شىئىرىيە لە كوردستانى ئىراندا. ئىمە لە نىو ئەو شىئىرانەدا بەشى ەەر ژمارەيەك گولبۇزىر دەكەين.

لەوانەيە ئەو شىئىرەى كە لە چاو شىئىرەكانى بەردەستى ئىمەدا جوان بىن، بە شىئىرەيەكى گشتى و لە چاو شىئىرى ھاوچەرخی كوردى بەھىز نەبى، بەلام مافى خۇيەتى كە بلاو بىكرىتەو ە. جگە لەو ەش ئەگەر ئىبۇە تارىفىكتان بۇ شىئىر ەيە، نابى پىت و ابى كە ەمموو شىئىرىك ەەر دەبى لەو چوار چىو ەيەدا بىن، ئەو ەنیا تايەت بە (سروە) نىيە، ەمموو گۇقارەكان ئاوان. باو ەر بىكە لە گۇقارە بەناوبانگە فارسىيەكاندا شىئىرى و بلاو دەبىتەو ە كە تەنانت شاعىرەكەشى سەرەدەرى لى دەرناكا، بەلام بەرپىسانى شىئىرى ئەو لاپەرەيە بلاوى دەكەنەو ە، چونكە دەيانەوئ نىشان بدەن كە لە شىئىرى ئىستاي فارسىدا ئەو شەپۇلە شىئىرىيانە ەن. ەەرەك لە (پامان) ىشدا بىنيمان كە شىئىر خەرىك بوو دامەى دەكرد!!

پامان: پىو ەندىى نىوان سىياسەت و شىئىر چۈن دەبىنى؟

مارفى ئاغايى: شىئىر قسەى ەمىشەيە، بەلام سىياسەت قسەى كاتە. سىياسەت تاكتىكە و شىئىر ئىستراتىژى. تۇبلىنى بتوانن زۇر لىك نرىك بىنەو ە؟

پامان: بە برواى ئىبۇە چ رووداوبىك لە مىژووى كورددا، لە ەمموو شتىك زىاتىر كارى كردۇتەو ە سەر شىئىر؟

مارفی ناغایی: هه له بجه؛ هیچ رووداویک ئه وه ندهی هه له بجه شیعری رانه ته کاندوو. ته نانهت ئه وشاعیره ی که ته واوی ته مهنی له ئاسمانان دا ژیا بوو، بۆ رووداوی هه له بجه دابه زییه زهوی و شیعری بۆ نووسی! ئه له بت رهنگه باش ترین شیعره کانی هه له بجه جارئ نه نووسرابن. رهنگه ئه وانهی زووتر ئه وشه مه یان له کۆل خۆیان کردیته وه، به ره مه می خاوتریان نووسی. رهنگه شاکار به دهست ئه وانه وه بخولقی که ئیستاش به م نازاره وه جینگل ده دن، به لام هیشتا دیرپکیان بۆ نه نووسراوه. رهنگه گه وره ترین شاکار سه د سالی دیکه - ئه وده می که گیانی مرؤفیک له گرتنی سه ییاره یه ک پر بایه خ تر ده بی - بۆ مه رگی پینج هه زار که س بخولقی. به لام له نیو ئه وشه به ره مه مانه ی دا که بۆ هه له بجه خولقان، دوو شت ئه منیان زور راته کاند. یه کیان "لاوکی هه له بجه" ی مامؤستا «ره فیق ساییر» بوو، ئه وی دیکه شیان "فه رمانه" ی «دوکتور شوان»^۱.

پامان: با پرسیاریکی لاوه کیت لی بکه ین. پینت وایه چ پینوه ندیه کی قوول له نیوان شاعیر و سروشت دا هه یه که ئه وه نده له یه کتریان نزیک ده کاته وه؟

مارفی ناغایی: هه موو شاعیریک ده توانی خۆی له سروشت دا بدؤزیته وه. ئه وه زور گرینگه. که چاو له دیوانی هیندیک شاعیر ده که ی، پره له به هار و گوول و سه وزایی. ئه م شاعیره ده روونیککی شادی بووه. ئه وه له ده روونی دا ته نیا وه رزی به هاری بووه. ئه گهر پاییز له شیعره کانی بستینه وه، رهنگه یه ک دوو شیعیر - که ئه ویشی بۆ جوانی و دیکۆر وتوو - له دیوانه که ی که م بنه وه، به لام ئه گهر پاییز له دیوانی شاعیریککی دل پری

^۱ مه بهست شوان په ره وه ری گۆرانی بیژه.

غەبار بستیئیه‌وه، هیچی پی نامینی. مرؤف هەموو شتیکی خۆی له دیارده‌کانی سروشت‌دا دەدۆزیتەوه و کۆل و کۆی پی دادەمرکینی.

پامان: ئیوه (پامان) و (سروه) چۆن پیکه‌وه هەلده‌سەنگینن؟

مارفی ئاغایی: وه‌ک ئه‌وه‌یه که لیم بېرسن خۆخ خرتره یا هاروی دریژتر. ئەم دوو شتانه به زەحمەت پیکه‌وه هەلده‌سەنگینن. هەموو شتیکیان فەرقی هەیه. له ئەزموون و بارودۆخه‌وه هەتا خۆنەر و نووسەر. من پیم وایه هەر دووکیان له جینگه‌ی خۆیان‌دا به‌نرخن. له سەرەتادا پیم وابوو (پامان) سیاسیه، بۆیه زۆر بۆی حەول نەبووم، به‌لام کاتیک خۆیندمه‌وه دیتم فەزاکه‌ی ئازادتره له‌وه‌ی که من پیم وابوو. ئه‌وه زۆر خوشحالی کردم. پیم وایه گۆفاریکی به‌نرخ و جوانه و له‌م سالانه‌ی دوایی‌دا گۆفاری و باشمان که‌م بووه.

پامان: ده‌کرێ چەند نموونه شیعریشمان پی بده‌ی تا له‌گەڵ ئەم وت‌وویژە‌دا بلاوی بکه‌ینه‌وه؟

مارفی ئاغایی: دوا‌ی ئەو قسه‌ زه‌لامانه‌ی من کردم، رهنگه‌ نه‌ویرم شیعرتان پی بده‌م، چونکه‌ پرېسه‌که‌م لی ده‌بیته‌وه خوری. رهنگه‌ ئه‌و شاعیره‌ی بتوانی له شیعره‌کانی‌دا هەموو رازه‌ ده‌روونیه‌کانی بلی، هەرگیز حازر نه‌بی وت‌وویژ له‌گەڵ که‌سیک بکا. ئەلبەت هەر وه‌ک خۆت ده‌زانی جارێ من ۳۲ سالم ته‌مه‌نه و ئەگەر ئەجەل بیانووم پی نه‌گرێ، ئەوه‌نده‌ی دیکه‌ش ده‌ژیم. بۆیه ئه‌و شیعرانه به‌مه‌شقیک ده‌زانم که رهنگه‌ بۆ ئیمتحنانی داها‌توو پامینی. به‌لام چەند شیعرێکی سالانی رابردووتان ده‌ده‌مه‌ خزمەت. من دیوانه شیعرێکی ئاماده‌ی چاپم هەیه به‌ ناوی "پردی برووسکه" که به‌ داخه‌وه هەل و مه‌رجی چاپی بۆ نه‌رەخساوه، ئەگەر هەلیک هەلبکه‌وی پیم خۆشه‌ ئه‌و کتیبه‌ سه‌د لاپه‌ره‌یه‌ چاپ بکه‌م.

ژياننامه‌ي مارف ناغايي

(۱۳۴۳-۱۳۷۶) ي هه‌تاوي

ناماده کردن و نووسيني: فهرهاد نامۆ

مارف ناغايي له کرپوهينيکی دووهم رۆژي ريبه‌ندانى سالى ۱۳۴۳ ي هه‌تاوي له گوندى «وه‌زنى» ي ناوچه‌ي سندووسى سه‌ر به شارى نه‌غده له دايک بووه و ناوي باوکي حاجي محهممه‌د له بنه‌ماله‌ي پاشايي يه و دايکي گولان خه‌ليلي يه.

سه‌رده‌مي مندالي هه‌ر له وه‌زنى تيبه‌ر کردووه و تا پۆلي پينجى سه‌ره‌تايي له قوتابخانه‌ي ئەم گونده خویندوو يه‌تى.

له سالى ۱۳۵۶ مالىان ده‌چيته شارى نه‌غده و هه‌تا پۆلي دووي خولى ناوه‌ندى ويراى بنه‌ماله‌که‌يان له‌وى نيسته‌جى ده‌بن.

دواي ئەو ماوه‌يه که نزیک به سى سالان ده‌خايه‌نيت به هۆي پشيوينک که له شارى نه‌غده ساز ده‌بيت، به‌ناچار مالىان بار ده‌که‌ن و به‌ره‌و شارى شتۆ وه‌ري ده‌که‌ون.

سالی ۱۳۶۲ی هه تاوی له دوا قوناخی خویندنی نامادهیی ده بیست که له لایهن هیزه کانی حکومه ته وه به بی دادگایی ده خریته گرتوو خانه وه. ۱۰ مانگ دواتر رزگاری ده بیست. دوا ی به ربوونی له زیندان به دیپلومی نابووری، خویندنی نامادهیی ته و او ده کات و له نه زموونی هه لئزاردنی زانکۆ کان به شداری ده کات و به پله ییکی باش بو زانکۆ ده رده چیت به لام به هوی ئه و پیشینه یه ی که له گرتوو خانه بو ی دروست کرابوو به پرسان پیش به خویندنی بالای مارف له زانکۆ ده گرن.

له سالی ۱۳۶۴ی هه تاوی و هاوکات له گه ل دامه زرانی یه که مین بنکه ی ئه ده بی و فرههنگی رۆژهه لاتی کوردستان له شاری «نورمیه» به ناوی «سه لاهه ددین ئه ییوبی» و بلا بوونه وه ی گو قاری «سروه» که له و سه رده مه دا ماموستا هیمن وه کوو سه رنو سه ری گو قاره که خه ریکی چالاکی بوو، ده ست به بلاو کردنه وه ی شیعر و به ره مه کانی خو ی ده کات.

دوو سال دواتر و له و کاته وه که نه حمه دی قازی جیگای ماموستا هیمن ده گریته وه، به ماوه ی دوو مانگ نه زموونی، ده ست به وه رگیرانی به ره مه می فارسی ده کات و دوا ی ئه و ماوه یه وه کوو نه ندامیکی فره می ئه و بنکه یه داده مه زریت و به شی شیعر ده خریته نه ستوی «مارف ئاغایی» وه.

له دوا ی نیشته جی بوونی له و بنکه یه دا، زۆر به په رۆشه وه بو په ره پیدان و گه شانه وه ی ئه ده ب و فرههنگی کوردستان تیده کوشیت و به ته نیایی ده بیته بایکی ئه و گو قاره و ماندوو نه ناسانه شه و و رۆژ له م رینگایه هه نگاو هه لده گریت.

له هاوینی سالی ۱۳۶۷ ده‌گه‌ل خاتون نازهر سه‌مسامی که ده‌بیته پوورزای خوی، ژیانی هاوبه‌شی پینک دینیت و ئامانجی ئه‌و زه‌ماوه‌نده کچیک (سالی ۱۳۶۸) به ناوی «شه‌ونم» و کورپیک (سالی ۱۳۷۶) به ناوی «په‌یام»ه.

مارف له دوا‌ی هاتنی بۆ ئورمیه هه‌ول ده‌دات زمانی ئینگلیزی فیر بیت و پروانامه‌ی پیوستی له‌م به‌شه‌دا پی ده‌دریت و به‌باشی کتیبی ئینگلیزی ده‌خوینتیه‌وه و ته‌نانه‌ت هه‌ول‌ی وهرگیرانی کتیبی (هه‌ستی ناسیونالیستی کورد) له‌ زمانی ئینگلیزییه‌وه بۆ کوردی ده‌دات که به‌داخه‌وه ده‌ست‌نووسی ئه‌م وهرگیرانه‌ نادیاره.

گو‌قاری سروه بۆ مارف ئاغایی ده‌بیته پردیک بۆ په‌یوه‌ندی کردن ده‌گه‌ل شاعیران و نووسه‌رانی گه‌وره‌ی کورد.

ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی مارف ده‌ست به‌ نووسینی شیعیر ده‌کات هاوکاته ده‌گه‌ل گه‌شه‌کردنی شیعیری نوی کوردی که که‌سانیکی وه‌کو (شیرکو‌بینکه‌س، عه‌بدو‌ل‌لا په‌شیر، له‌تیف هه‌لمه‌ت، ره‌فیک سابیر و هتد) ده‌ستیان پی کردبوو و مارف زۆر زوو په‌یوه‌ندی ده‌گه‌ل شیعیری ئه‌و شاعیرانه ساز ده‌کات و له‌ شیوه‌ دارشتنی شیعیردا جی په‌نجه‌ی شیعیری په‌شیر و له‌تیف هه‌لمه‌ت دیاره به‌لام له‌ روه‌اله‌تی شیعیری دا زۆر تر که‌لک له‌ هه‌بیه‌ر و به‌ژنی سروشت وهرده‌گریت و لیره‌ش‌دا له‌ ژیر کاریگه‌ری سولتانی خولیا (شیرکو‌بینکه‌س) بووه. له‌ ئاکام‌دا مارف به‌ ته‌مای خولفاندنی شاکاریک بوو که‌ مژاره‌کانی تیکه‌لاویک له‌ که‌له‌شاعیرانی کوردی سه‌رده‌می خوی بوون. مارف له‌و سه‌رده‌مه‌دا و به‌ بروای زۆرینک له‌ ره‌خنه‌گران به‌و پیچه‌وانه‌وه که‌ لاو بووه و ته‌مه‌نی له‌ چاو شاعیرانی تری رۆژه‌لاتی کوردستان که‌م‌تر بووه، ئاستی شیعیری خوی

لهوانیش تیده په رینیت، سهرنجیان راده کیشیت و به هره باش ترینیان ناو دهرده کات.

پیم وایه غه دریکمان له مارف ناغایی کردووه نه گهر باسی دیمان و چالاکیه رۆژنامه وانیکانی نه که ین که له م نیوه دا به تاییه تی زور دیمان و وت وویتزی ده گهل شاعیران و نووسه رانی کوردستان ناماده کردووه که له چند ژماره ی جیاواز و ژماره ینکی تاییه تی گوڤاری سروه دا بلاو بوونه ته وه که ده توانین نامازه به دیمان ده گهل (محهمه قازی، ئیبراهیم یونسی، شیرکو بیکهس، حسیب قهره داخی، له تیف هه لمهت، مه سعود محهمه د و هتد) بکه ین.

مارف ئینسانیکی زور ههست ناسک بوو، زور زوو ههستی بریندار و دلی پر ده بوو، له دوا ی کاره ساتی هه له بجه و کوچی سووره وه، زوری سهردانی که مپی ناوارة کان له ناوچه ی مهرگه وه ری شاری ئورمیه کردووه و به هاوکاری بنکه وه چهن دین کوڤ و کو بوونه وه و شه وشیعیریان له زور به ی شاره کانی کوردستان به ریوه بردووه و له ره شه مه ی سالی ۱۳۷۴ دا سه فه ریک بو باشووری کوردستان ده کات و له دوا ی چهن دیمان بیک له شاری سلیمانی ده گهل نووسه ران و شاعیرانی نه م شاره، سهردانی دایکی شاره زوور (هه له بجه) ده کات و له هه شته مین سالیادی کیمیا بارانی هه له بجه به شداری ده کات.

له سالی ۱۳۷۵ دا مارف ناغایی ده گهل هاوریه کانی، هه ولی دامه زرانندی «حه وته مین نه نستیتوی کورد» ی جیهان له تاران ده دات، که نه و نه نستیتوی به بلاو کردنه وه ی گوڤاریک به ناوی «کوردستان» دهست به کاره کانی ده کات و

به دواى بلاوکردنه وى ژماره ی یه کی ئەم گۆفاره، وه زاره تی فهرهنگ پیش به بلاوکردنه وى دووباره ی گۆفاره که ده گریت و چه ند سال دواى داخستنی گۆفاره که ئەنستیتۆش بۆ هه میشه داده خریت.

مارف ناغایی له په نا نووسینی شینەر، کورته چیرۆکیش به تاقی ده کاته وه و چه ند وتار و لیکۆلینه وه ی ئەده بی له گۆفاره کانی ناوخۆی کوردستان دا بلاوده کاته وه. ههروه ها ویرای چه ندها وریه کی هه ولى وه رگیپرانى فهرهنگى موعین (لغتنامه معین) ده دات. له کۆتایى سالى ۱۳۷۵ شیعره کانی کۆده کاته وه تاله کتیبیک دا به نیوی «پردی برووسک» چاپیان بکات به لام دواى نیوی کتیبه که ده گۆریت به «زه وى سهخت و ئاسمان دوور» و هه موو شتیک بۆ چاپ کردنی کتیبه که ناماده ده کات.

له رۆژی ۳۰ی رپیه بندانی ۱۳۷۶ی هه تاوی له گه ل دهسته ی نووسه رانی گۆفاری سروه بۆ پرسه ی خاتوو مینای هاوسه ری پیشه واکازی به ره و مه هاباد وه پى ده که ون و دواى گه رانه وه یان له رینگای مه هاباد به ره و ئورمیه تووشی کاره ساتی دلته زینی ترۆمبیل ده بن و ده گه ل جه عفه ر قازی دلایان له لیدان ده که ویت و سه رتیب مه نسووری هاوړینی تریان بریندار ده بیت و دواى دوو هه وتوو له نه خو شخانه، ئەویش دلی به م دنیا یه وه خو ش نابیت.

جینی نامازه یه که مارف ناغایی ده رفه تی له چلپدانی کتیبه که ی ناکات و کتیبه که ی له لایه ن بنه ماله ی ناغایی و دواى مه رگی شاعیر له چاپ ده دریت. به پنی وه سیه تی مارف ناغایی ته رمه که ی له گۆرستانی هونه رمه ندان و شاعیران له شاری مه هاباد ده نیژن.

سه‌چاوه‌کان:

۱. دیمانہی خاتون گولان خہ لیلی (دایکی شاعیر)

۲. دیمانہی بہرینز رہ‌سول و ہسی (ہاورینی ۱۳ سالہ و ہاوکاری ۱۰ سالہی

شاعیر)

۳. چہند پرسیارینک لہ بہرینزان کہریم ناغایی و خہبات ناغایی (برای

شاعیر)

۴. زہوی سخت و ناسمان دوور (کتیبی شاعیر)

۵. کتیبی رازی مانہ‌وہی خاک (کو کردنہ‌وہی ہادی حہیبی)

شیر

بى تۆيى

شەۋە كانىم پىرن لە تەنيايى من و بى تۆيى تۆ.

شەۋىك دوورى لە گەل دا بى
درىژترە لە سەختەرىي لە داىك بوون ھە تا مردن.

ئەۋە چىرام كوژاندىۋە، چاوم ويكنا، ھەموو دونيام
فەرامۆش كرد،
ئەۋە خەۋتسم.

بەلام چى بىكەم، خۇ ھەر شەۋنا،
خەۋە كانىم پىرن لە تەنيايى من و بى تۆيى تۆ.

مانه‌وه

نهم خوشه‌ويسته دل‌ره‌قه عيشق‌په‌روه‌ره‌ی
نه ده‌توانم وه‌کوو کيژنيک بيخه‌مه پاشته‌رکي نه‌سپ و
له ژير سايه‌ی زيره‌وشاني تريفه‌ی مانگه‌شه‌ويک‌دا هه‌ليگرم،
نه ده‌شتوانم هه‌رگيز دلي لي به‌رده‌م و
خؤم گيرؤده‌ی کؤلکه‌زيرينه‌ی شونينيکی دیکه‌بکه‌م
ناوی: خاکه.

نهم ده‌ريايه‌ی
نه ده‌توانم له جامی چاوه‌کانم‌دا رايگوزم و
نه ده‌شتوانم له دووربي نه‌و
له ئوقيانووسی هيچ شونينيکی دیکه‌دا قومه‌ئاويک
بخؤمه‌وه،
ناوی: خه‌لکه.

من ده زانم دارستانی هموو شوینیک
جریوهی گهرمی چوله که و
رووباری هموو ولاتیک
دهنگی تافگه و رهنگی کف و پیچوپه نای رینگهی به ره و
دهریای هه یه

به لام چ بکه م، لیره نه بی
نه گویم چاکیان ده بیسیت و
نه چاوم چاکیان ده بیننی و
نه گیانم چاکیان هه ست ده کا.

ته نیا

چهند رڙڙیکه کولی گریانیکی خهستم هه لگرتووه و
هیچ دل پریک،

چهند مانگیکه گهرووم پره له ئاواز و
هیچ بیسه ریک،

چهند سالیکه دیوانم پره له شاعر و
هیچ خوینه ریک،
نادوزمه وه

که فرمیسک و ئاواز و شاعرم جی بیلیم.

داوا

كاتىك شىعەرى خوۆشه ويستىي تۆ دە نووسم
— دەست بە تەكا —

وشە دوای وشە چاوەرپىن،
دە پىنم بلى ئەمن كاميان هەلبژىرم:
خاک، نىشتمان، ولات يا زىد؟

كاتىك فەكرى دوور بوون لە بالای تۆ دە كەم
— دەست بە تەكا —

يەك بە دوای يەك دا چاوەرپىن،
دە پىنم بلى ئەمن كاميان بە جى بىلەم:
ژان و نازار يا دەرد و ئىش؟

گومان

دار ره‌نگه بتوانی بلی
چه‌ند فرمیسکی زهردی گه‌لا
له چاوانی هه‌لوه‌ریون.

ههور ره‌نگه بتوانی بلی
چه‌ند په‌پووله‌ی سپیی به‌فر
له چاوه‌کانی فریون.

نا، نا، تو ناتوانی بلی
که چه‌نده داری ئاوات
گه‌لایان لی هه‌لوه‌ریوه.
چه‌نده هه‌وری چاوه‌روانیت
فرمیسکیان لی بازیوه.

به لین

نه گهر رووبار،
گه لای ته رمم هه تا کوو نیو ده ریا بیا، -
من نامادهی هه لوه رینم.

نه گهر ناسمان،
مه لی روحم تا نه و په ری بین کو تایی رینگا بدا،
من نامادهی هه لفرینم.

من نامادهی توانه وه م،
هه لمی له شم ده باوه شی دا را گو یزی
نه گهر هه ور.

خەون

لەم مېژووہ پر دوو کہ لہ
چۆن دوو کہ لى مال سووتان و تۆپ باران و کیمیا باران

لە نيو ئەم رووبارە لىلە
چلۆن ئاو و فرمىسک و خوین
لە يەك جيا دە کہ يته وه؟

تۆ لە نيو خەونى ژيان دا دە خوليتتە وه!

ئاسنامە

رەش تىرىن قولەى ئافرىقام.

بۇ چى بە من پىندە كەنى؟ خۇرەنگم نا،
باسى بە ختم دە كەم، بە ختم.

تەنىاتىرىن مروقى نىوقەرە بالغى ئەم دونىايەم.
باسى رۇحم دە كەم، رۇحم.

بىكەس تىرىن لەدايك بووى سەر ئەم خاكەم.
دە بەس قاقام بۇ بكىشە،
باسى شىنەرم دە كەم، شىنەرم.

دنیایی

چون ده توانی له نیشتمانی شیعردا سەر ههلبدهی،
گەر نه توانی متمانه به وشه بکهی؟

چون ده توانی سەر بنییه سەر سهرینی خوشه ویستی و
نیگه رانی خه وونی خه یانه تیک نه بی،
ئه گەر نیگا دلنیا ییت پی نه به خشی؟

تہرزہ

لہ مہرگہ ساتی نیوان دوو روو داوی لہ دایک بوون و مردن دا
ژیان کہ پری ژیر تہرزہ یہ کی ناوہ ختہ و
منیش نہوہی بی ناگری زہر تہشتی پیر.

هیچ کہس نییہ پروا بکا
ئہم مہشغہ لہ بی ناگرہ سہراوہ ژوو ہہ لو اسراوہ،
رؤژیک گرکانی ناگر و
ئہم خو لہ منیشہ رہش پوشہی
وا خہریکہ کفنی بہ فر، غہ مناکانہ دایدہ پوشی
رؤژیک سہ کوی سہمای کچی ناور بووہ.

لہ تہ نیایی بہر بہرین و بی برانہ وہی رؤحی خو م دا
دہ تلیمہ وہ،

هیچ کہس نییہ خہونہ کانم پروا بکا و
من دہ ترسیم با و بؤران
شانازی سہر کیلہ قہ بری پیتشینانمان بسر نہوہ.

تىنوو

چۆن بەو شە پۆلە ويشكانەى
رۇھى ئاويان لى دزراوہ
تىنوايە تيمان بشكىنين؟

چۆن بەو ئاورە بى گرافانەى
كە گەرمايان بى نە ماوہ
لەم قالبە سە ھۆلئىنە بىينە دەرى؟

ئەرى داىە!
بۇچى ھەموو ئاوہ كانى ئەم دنيايە
بە قەد ماچىكى سەردەمى مندالىى تۇ
تىنوايە تىم ناشكىنين؟

بۇچى ئاورە كانى ئىمىرۇ
گەرماى دوينىى
دەستە كانى تويان نىيە؟

۵۶ زهوی سهخت و ناسمان دوور

دایه! دایه! سهر هه لده گرم

مه لئی بو کوی؟

سهر هه لگرتن شوینیکی تاییه تی نییه.

ههر دیمه وه؛

مه لئی که نگی؟

گه رانه وه

کاتیکی تاییه تی نییه.

گه ران

له نیو هه ورا خووت وه شیرى، ده یبارینم.
له گه رده لوول دا لوول بخوی، ده یوه ستینم.
له ژیر بالای شه پۆلنیک دا، ماسی ئاسا په نا بگری
ده یروووخینم.

ته نیا نه گه ر له ئاوینه ی دلنکی تر دا بتینم،
ناتوانم نا، بیشکینم.

قوربانی

ئاو شایه ره و
ئاوازیکی شاد ده خوینی.

با بؤ شاباش
دهست ده باته نیو بسکی دار.

لهم نیوه دا گه لایه ک قوربانی ده بی!

كۆچ

خاك،
تواناي كۆچى نيبه.
ئەوئيه رازى مانەوئى ھەمئيشەى من
لەم ولاتەدا.

باران

باران! ئه‌ی ئه‌زموونی له‌دایک‌بوونیکى ناسمانى و
مه‌رگىكى ده‌ریایى؟

بۆ زه‌وى واده‌ی چى پى‌دابووى،
که‌ هه‌ورى دلداریت به‌جى هینشت؟

باران! ئه‌ی کۆچ‌کردووى
ولاتى ئه‌ستیره‌ و هه‌ور و با؛
کى هه‌یه‌ بۆ لاوکه‌ ناسمانییه‌ت
گوى هه‌لخا؟

باران! تۆ خاچىكى سه‌رگه‌ردان:
سه‌رىکت له‌ ناخى سوورانى زه‌وى داو
سه‌رىکت له‌ نىوان گه‌رانی هه‌وردا.

باران! ئەي

رېيوارى رۇژانى بىن خۆر و

شەوانى بىن مانگ و ئەستېرە!

باران! ئەي پاك ترين ھاورە گەز بۇ گريان!

منم من

بۇ مەرگى تۇ گريام

ئەي مروف ترينى دلداران

من و تو

زهوی سهرسهوز و ئاسمان ساف،
وه تو سهرخوش
له نیوان ئهرز و ئاسمان دا.

"زهوی سهخت، ئاسمانیش دوور"
وه من ماندوو
له نیوان بهرد و باران دا.

بۇ كۆچى باوكم

بەر پەنجەرە، دەست بە ئەژنۇ، سەر لە سەر دەست،
گويم بۇ ئاھەنگى دیدارى باران و خاک راداشتووه.

چەند دلۆپىنك بە گۇنام دا دەرژىتە خوار؛

دلۆپەى باران!؟

نا بابە گيان،

ئەوہ يادى مەرگى تۆيە

ئەمىشى خستۆتە گريان.

چاره نووس

به روالهت: گهنجی گهنج،

به دهروون: پیری پیر،

ده ترسینم زور زووتر ناچار بم

دهروونم،

لهو دیوی روالهتم بنیژم.

به روالهت: گهنجی گهنج،

به دهروون: پیری پیر.

سەرگەردان

دیتنه وەت چ سەختە،
تەنانەت ئەو دەمە ی پیکە وەین.

و ن بوونت چ دژوار،
تەنانەت ئەو دەمە ی لیک دوورین.

قه فەس

بەر له وهی زهینی ناسمان
له بیره وه ریی هه ئفرین
به ته واوی پاک بینه وه،
دهر گای قه فەسم کرده وه؛
هه ئفرینی له بیر چوو بزووه!

بۇ؟

دار نېم،
لە ھەر شوئېنېك رۋابام
نە يانتوانىيا رامگۈيزن؟

بانېم،
بۇ ھەر شوئېنېك رۋېشتبام
نە يانتوانىيا رامگرن؟

شه پۆل

بهستینیک بووی و ته مه نیک
چاوه پروانی ئاوی زه ریا.

له نیوه پپی ژیانته دا شه پۆلنیک هات تۆی کرده ژیر؛
ئای که نه تزانی بهستینی زه ریا یه ک بووی،
ئه وهنده سویرا!

تراویلکه

به تینوایه تی خۆم رادیم،
ئه گهر سه مای بریقه داری تراویلکه کان لیم گهرین.

له ته نیاییم دا ده پشکویم،
ئه گهر هه ناسه ی پاییزی ئه م ئاشنا نامۆیانهم
لین دوور که وئ.

هه ر به یادی تۆوه ده ژیم ئه ی ئازادی!
ئه گهر یاده تاله کانی رۆژانی نیو زیندانه کان
ده ست له نازارم هه لگرن!

پۇلا

پۇلايە پۇلا

- بەرز ويە كپارچە -

ئەم دارە ناسك و

كورت و راپايە

لە پيش چاوانى بىن گوناھى تۆ:

مەلى نىوقەفەس!

غەرىب

ناتناسم نا،
ھەرچەند ۋە ھەناسەى و
دە رۆح و گيانم خزیوی.

بە تۆ نامۆم،
ھەرچەند ۋە ك خۆم
لە ئاوینەى رۆوبە رۆوم دا راۋەستاوی.

بۆ تۆ دە گریم،
- ئەى شاعیرە غە مبارە كە -
بۆ بە چارە نووسی منا گری دراوی؟

ون بوو

خه ونه کانم و نیان کردووم.
رؤحیکی سه رگه ردانم و چاوه پروانم
که یا خنکان و یا سووتان،
به بلیسه
یا به شه پۆلم بسینرن.

هيو

چرايه ک کوا،
که "با" نه توانی فووی لی بکا؟

شکوفه یه ک،
خهزان هه رگیز نه یژا کینی؟

وه مرؤفیک،
که چاره نووس نه توانی بیتوینیتته وه؟

هه‌وال

من قورسایی غه‌مینکی بین برانه‌وه‌م
له سیمای داربه‌روودا دی،
وه لووره‌ی با، چیرۆکی سه‌خته پاییزیش.

چ غه‌مبار،
له چاوانی داربه‌روودا
هه‌لوه‌رینی
فرمیسکی زیرینی گه‌لا.

دیدار

ژووره که ی تو
له نیو گه رووی په نجه ره یه کی کراوه
هه وای تازه ی هه لده کیشا
وه من ته ق ته ق
له ده رگام دا.

چاوره ی بووم ده ستیک ده رگا بکاته وه
ده ستیکم دی: په نجه ره ش داده خاته وه.

تہنگہ بہر

بارانی مردن
لہ دورویہرم بہ خورِ دہباری؛

"با"ی زہمان بہ لہز
لہ بہری ہہ لئی؛

«بہ با و بہ باران
ہہر عومری بہ فر
کہم دہ بیتہ و ہ.»

روداو

بهردی سروشت
مهلی گهلا
له لانهی لک هه‌لده فرینی.

سینه‌ری شهو
تاسهر سینگى رۆژ داده‌کشی.

په‌نجه‌ی سه‌رما
ده‌می په‌نجه‌ره داده‌خا.

له سه‌ر ته‌ختی وه‌رزینکی زه‌رد داده‌نیشی:
میری پاییز.

ئا.....ی چ پاییزینکی ناوه‌خت!

قوناخ

شین، زهرد و سپی
رهنگی ته مهنی یه ک ساله ی سروشت.

منال، لاو و پیر
رهنگی ته مهنی یه ک جاری مروف.

ئا.....ی له کویی، له کوی،
تازه بوونه وه؟

ئاوات

ماسى، ميوانى خەونى گۆمىك بوو.
رېبوارىك بەردى ھاويشتە نىو گۆم؛
گۆم توند راجەنى:
خەونم ھاتە دى!؟

ته زمون

ته نیا یه ک جار
هه لفرین ته جر به ده کا
گه لا؛
له پاییز دا
له لکه وه هه تا زهوی.

ته منیش ته نیا یه ک جار ژیان،
له گریانی کاتی له دایک بوونه وه
تا فرمیسکی ده می گیان دان.

شہ ہید

گہ لایہ ک وہری۔
خہستہ بارانیک،
تہ رمی شوشته وہ۔

قہ لُشیکِ زہوی:
مہرقہ دیکِ ون؛

شہ ہید دہ نیژری:
بی کفن و دفن۔

چہ واشہ

ریگایہ کت

پنوا، پنوا.

گہ یشتیہ بہ ردم تابلویہ ک:

بن بہ ست.

بہ کو تایی گہ یشتوی و

بہ لام چہ ندہ ریہ کی دوورہ

تا بگہ یتہ وہ سہ رہ تا.

بەر ئاگردان

سوار چاکی "گەرما"

سواری ئاگره،

که مه ندی دوو کهل

ده خاته گه رووی دینوهمه ی سه رما.

ده سکیشی سپیی به فری سه ر په نجه م

ده بی به ئاو و

خوینی گر به نیو کولانی ره گما هات و چو ده کا.

سووتان! له میژ بوو به دوات داویل بووم.

توش نه ی خو له میش!

چ روزه گاریکه شوینت هه لگر تووم!

موعجزہ

فالگیر:

پوڑنیک دی دنیا دہ گوری،

ناگر لہ سہرمان دہ بیہستی،

ناگر بہندان!

سہ ہول وہک ناگر گر دہ گری

سہ ہول سووتان!

چارہ نووس ہہروا تال نابی.

پىرسە

ھەۋر دەگرى

بە سەر رەش پۇشىي بېشەدا

چەمەرى با،

دەخزىتە نىو

گەرۋوى ژەنگ گرتۋوى ئەم دۆلە.

لە سەر پاشوو دەجىلىنى:

ئەسپى سەر كىشى شە پۈلىك،

بۇ مەرگى سوار چاكى دەريا.

رېگا

زین و لغاوی ئەسپی "با" فری دە دەم.
به کولانی خو له پۆتینهی زه مانا چوارنال ده روم.
له پشت سه رم بارانی توزه ده باری.
له کانیاوی تراویلکه ده روانمه خوم:
تراویلکه، ئاوینه یه کی تیکچر ژاو.

که مه ندی ده ست ره یال ده که م،
له قه دی ئاسوی بالینم:
ئاسویه و ئاسکینکی ره وه ک.

ده ئەسپی هه نگاوم ده خورم:
ئاسویه و قه لای سه هۆلین.
توند باوه شی پی دا ده گرم:
ئاسۆ، چیا یه کی هه ورین!

نهرئ ناسؤ رووباريكه،
هر ماسى سهر بهستى خهون
ده توانئ مه لهئ تيا بكا؟!!

ناسؤ گه واله هه وريكه،
هر بائ خه يال
ده كرى باوه شئ پيا بكا?!!

چهمه ر

به ژن و بالا:

دارستانیکه پاییزی؛

روخساره کان، زهرده گه لا.

بای کاره سات:

پر گه رووی قوولی گورگی شه و

ده لوورینی.

وهری، وهری، یه ک دوو

سی چوار، گه لا وهری.

شین گیریه ک له جه نگه ل ده نگ ده داته وه:

له شه ری نیوان دار و با

لک، زورترین زیان ده با!

وهی رڤ، وهی رڤ

گه لا گه لا!

بیر

دارتاش داری قه قه سینیکی داده تاشی،
راوچییه ک داوی ده ته نی؛

شاعیر نیکیش

به ده م بیری:
شکانی شوولی قه قه سینیکی،
پسانی رایه لی داویکی،
هه لفرینی بالنده یه ک،
ده تلایه وه.

چەند كۆپلە شیعەری سەربەخۆ

(۱)

ئىيوم پەنجەى باغە وانىك،
چاوه پروانە:
بەرى ماچى
لە دارى بەژنى تۇبچنى.

(۲)

هەورى يادت
بە سەر داربەرۈوى بالامارادە بوورى.

ناتوانم دەست لە دەستت نىم؟
بريا هەور دەستى بوایە!

(۳)

من به روي داري گريان؛
توريواري نيو باغي سهوزي پينکه نين.

چهند زه حمه ته به يه ک گه يين!

(۴)

سينگي ههور
کاغزي زور نامه ي من بوو.

بو په ژاره م:
ههور گريا،
کاغزه به ده ست نه گه يي!

ھەرمان

فریشتەى بە فر
لە پاش سەفەرى دوور و دریژی باوەشى ئاسمان،
لە سەر سوورگولی گۆنای تۆ نیشت و
زوو توایە وە.

سەرپەنجەى نەرمى بۆنى ریحانە
دوای شەوى زولفت،
دە نیو بیستانی سینەى تۆ گەراو
قەت نەبرایە وە.

زەردە گەلایەك
لە نیو كۆلانى پر بیرە وەریى دەنگى خوشپەى پیت
خۆى كرده پینخوست،
بە لكى سەوزى هیچ درەختىك دا
نەلكایە وە.

مزگینی

که "با"ی شوان
مینگه لی هه وری هه لپنچا،
ده بلویری برووسکی تووراند.

بیری سروش،
سه تلی زه وی
تهژی کرد له شیری هه ور.

وه من قاسپه قاسپی که وم
له داوینی هه واری دلم،
گویی لی بوو.

پر به گه رووم
هاوارم کرد:

به خیر بینه وه نهی به هار!

پیچه وانه

هه تا ئیستا
ئینسان دونیای — بو بالنده —
له قه فه سینکی بچوو ک دا
ده بریه وه.

به لام تو ئه ی پهره سینلکه م،
بالنده ی و
له قه فه سی چاوه کانتا
من
زیندانی!

پرسیار

ٺهوه کي بوو
بهردی گرتہ ٺاوينهي نيو چاوانی من
چرڙی تی خست؟

ٺهوه کهنگی وهرز گورا
تووکی سهرم
له داری بهژنم هه لوهری
گه لا، گه لا؟

ٺهوه له کوی
زه ریا دلی وه کول هات و
لیره ههور
به سهر بالای منا گریا؟

خەو

ئەي چاوه كانم،
من بيشكەي سەرم
تا كەي راژينم؟
سواری سەر بالی خە يالتان كەم
ئيوه بنوينم؟
هەر چەند ئەزانم
كە باي هەناسەم
تۆزى خەرماني خەمى دەروونم
بۇ ئيوه دينى؛
بەلام گوى بدەنە
ناھەنگى دلى ماندووم كە دەلىن:
«هەي لايە لايە، رۆلە لاي لايە
دە بنوون درەنگە، بۆچ خەوتان نايە.»

په نا

نه و ده مانه ی هه وری هه ستیک

له ده روونما ده گرمینی و

به ریژنه

بارانی وشه ده بارینی،

په نا ده به م

بو ژیر چه تری ئاوریشمینی شیعریکی نوی.

ياد

گەر بارانى بیره وه ریی رابردووی دوور
له پینده شتی ویشکه لانی
دلی تینو مانه بارئ،
ره گی داری خه و سیس ده بی و
به ری خه ون
ناگریته خوی.

توئه وه هوره خه یالینه ی،
شووشه ی تیژی هیچ سنووری
ناتوانی زامدارت بکا.

من مرؤقم و
ناشتوانم
له م سنووره لۆکه ییه ش ده رباز بیم!

هاودهردی

که دهستی دار
یه ک یه ک،
گه لاکانی وهری،

که ئاسمان
کلوو کلوو،
به فر له چاوی هه لوهری،

منیش لیره
له ته نیایی ژووره که ما
تار تار مووی سه رم هه لوهری.

ژوان

له سهر کانی دانیشتووم:
چاو له چاوی تو ده کهم.

ئهم ناسمانه شینه
ئاوینه به که گه وره،
له به رامبه ری زه ریای
چاوانت راگیراوه.

له سهر کانی دانیشتووم:
چاو له چاوی تو ده کهم.

ته عبیر

نه مشه و بینیم
بؤ همه میشه لیک هه لبر این:

ده لئین خه ون
به پنجه وانه ی راستییه!

خۆزگە

لەم سنوورانە قەلسم:
گشت لایان لىن تە نیوم.

خۆزگە توانیام لە نیو
جیهانی بی سنووری چاوانی تۆدا بژیم.

نازادی

کام نازادترین:

من

یا

بالندهی قه‌ف‌س؟

بستیکه به‌ینی:

ئه‌و و رزگاری،

په‌ت و گه‌ردنم.

پېنج كۆپلە شیعری یاغی

(۱)

تا چاۋ بر دە كا
ئالقهی پر سیارم
به هه و دای ری دا هه لپه سار دووه.
به لام ئالقه كان
ته نافی دارن،
ته رمی و لامم
پى نیشان ده دهن.
ئەری ئە من کیم؟
تا زیاتر له خۆم نزیک ده بمه وه
زیاتر له بوونم،
دلسارد ناھومیند.

بلینی رۆژنیک بى

به و راستیه بگه م:

من تراویلكه م!

(۲)

هەر ته نیا من نیم.

زه مانیش کاتیک سه ره روپی کرد
له نیو چوار چیه هی "سه عات" یان خست و
وه ک که لی گیره
خولیان پی لی دا.

هەر ته نیا من نیم!

(۳)

ئاوینه ی رۆحم
قور و چلپاوی ریگه ی دژواری
پیدا پرژاوه.

ترپه ی دلشیم
دهنگی ده فیکه
له نیو چه مریی
ناشتنی ته رمیک.

(۴)

دەزانن خوینم
دەگەل چ ئاوی،
تیکەل کردووه؟

ئاوی ئەو بەفرە
لە لەپی دەستما
گیانی بەخت کرد
تا تیراوم کا.

چاوم بە دەشتی قاقرەهەلنایە،
خوینم پیشکەشتان،
سالی داهاوو
رۆحم دەنیرم
بۆ باغەوانیی
گولزاری لالە.

(۵)

له رُوژی روونیش
چرای دل هه لکه ن
- به گری برووسکه -
ئه وده م تینده گهن
که ئه و هه تاوه
چه نده بی تیشکه!

تووره

له نیوه تووره م،
چاوی له گنجی نیو چاوانم که ن:
وهک هه وری پرن.
ها که تووره ییم
په ره بستینی و
برووسکه ی هه ور
بتانسووتینی.

در دؤنگ

ههوره کان به یه کدا نادا:
نه ک برووسکه بیسووتینی.

بی بارانه ش،
تینوایه تی ده یخنکینی!

بەھار

ئەي خونچەي دەمت

تاقانە خونچە:

لە پاييزيشا شكوفە دەكا.

ئەي گولئى كۆلمت

تاقانە گولئىك:

لە زستانيشا

سوورى شەرابى .

ئىستاج وەرزه؟

لېم ناديارە؛

ھەر كات كە خونچەي دەمى تۇ پشكوت

بۇ من بەھارە.

خۆشە وىستى

ئاسمان بە قەد مەن
ئەستىرە كانى خۇش وىستبايە،
ھېچ ئەستىرە يەك
داندەدەرژا.

زەريا بە قەد مەن
ماسى يە كانى خۇش وىستبايە،
ھەرگىز دەنووكى ماسىگرە كان
نەدەبوو ە تابووت.

چيا بە قەد مەن
بەفرى خۇش وىستبا،
يا ھەر چوار ە ەرزان بەفرى دەماو،
يا خۇيشى لەگەل ئەوا دەتواو.

بەلام داخەكەم
ئاواتم: ئاسمان، زەريا و چيايە
خۇيشم: ئەستىرە و ماسى و بەفرم.

وینە

ههور: کامیرا،
برووسکە: فلاش،
نم نمە ی باران
بۆ شوشتنەو و
دلی منیش: قاپ.

ئا... ی نیشمانم!
هەتا یە ک چرکە،
بۆ لێوہ کانت
بزه قەر ز کە.

ناو

كە بووم بە باوك و
هاوسەرم ناوى
كۆرپە كەمانى
"شەونم" ديارى كرد،

لە نيو دەفتەرى شىئىرە كانما
من ناوى شىئىرى "شەونم" م گۆرى.

ئاخر چۆن دەبىي:
هەر دووك منالم
يەك ناويان هەبىي؟

چاوه پروانی

دهر گاکه تان لیم تووره یه:
ئه وهنده ی بیم به تیشکی چاولینی بدهم و
تونه یه دهر.

ئه مجاره دیم:
با دهر گاکه به نیگاکه ی
ئه وهنده م به رده باران کا
هه تا به هاوارم ده گه ی.

ھاوار

ئەنگۈستم لە سەر
ماشەي تەفەنگى ھاوار داناوہ،

ھەتالە گەرۈۋى
ئەم بىندەنگىيەدا
بىتەقېنمەوہ.

مهودا

بوشکوفه‌ی گه‌شی به‌هار
باسی خه‌زان:

له باوه‌شی گه‌رمی ژینا
توانه‌وه‌یه.

بؤ‌گه‌لای زه‌ردی پاییزی
باسی به‌هار:
ئه‌فسانه‌یه.

ئا.....ی سروشت، ده‌س به‌داوینتم!
مه‌ودای وهرزه‌کانت کورته.

تہ نیایی

لہ و دیوی پہ نجرہ کہ دا:
چناریکی گہ لاوہ ریو،
ہہ لڈہ لہ رزی و
بایہ کی سږی پایزی
لہ پینش چاوی،
گہ لاکانی
نوقمی گہ رده لوولی دہ کا.

لہم دیوہی پہ نجرہ کہ دا:
کہ سږی دیارہ؛
دواین دہ سته چیلہی یادی،
بہ ناگردانی تہ نیایی خوی دہ سپیری و
ورده ورده
خامی سپی
بہ سہر خوی دا ہہ لڈہ کیشی.

غەم

غەمى خۆم ۋە كوۋ
شۈۋلىكى ساۋا
بە چەند دۆۋىن فرمىسكى بە سۆز
خاۋ دەبىتە ۋە
ھەلدە كىشىرى.

غەمى تۇ بە لام:
دار بە پروۋىيە كە
رېشەى پىشتىندە ۋە
چەند قەد لە دەۋرى زەۋى ئالاۋە.

زیندان

نالہ و رپڑہ وہ
چاوم لہ بہند و
زیندان ترساوہ،
دەر گای زیندانی ئەم ترسەم لہ سەر
گالہ دراوہ.

بای بسکان

هه تا شنه بات شیت نه کردووه و

نه بوو به توفان،

لیچکه که ت لاده،

با له ره شمالی بسکه کانتا بگیر سینه وه.

نه که ی جلّه وی بسکی ره ش شل که ی،

که من زور ترسم له ره شه بایه!

كۆچ

مانگی چارده،

— تا نیوه شهو —

چاوه پروانی تهرمی تۆبوو.

من ترسی دوارپۇژم هه بوو،

گه ورهیی تۆ

کوابه هیلال هه لده گیرئ؟

ئەوينى ئەفسانەيى

گلۈپىنك و ئەو گولەي وا
لە ژىريا پشكووتبوو،
راز و رەمزي
ئەوينىكى ئەفسانەيى يان لە دل دا بوو.

ھەموو شەوي
گلۈپەكە
لە نيو رۈحى تيشكە كانيا ئەتۈايەو و
بە سەر بالاي گولا دەكشا.

گوليش لە سۆزى ئەم عىشقە
ھەر بە سەما
بۇ باوەشى گلۈپەكە ھەلدەكشا.

زۈرى نەبرد
گول بە دەستى خەزان ژاكا.
ھەر ئەو شەو و
گلۈپەكەش
لە نيو گرى خەزانى ئەوينا سووتا.

به فر

مروّف که مرد،
له نیو کفنیکی سپی دا
ده بییچنه وه.

سروشت که مرد،
له به فریکی زستانی دا
ده یشیرنه وه.

ئاويلكه

گۈرستانى ولاتى من
سەدان گۈرى
چاۋەرۋانى تەرمى لىيە.

زىندوو بوونتان بسەلمىن،
دەنالىرە
ۋەنەۋزىش ھەر
ئاويلكه يە.

گلکۆ

مەرگی شههید
وه کوو مەرگی خۆره تاوه.

دهمه وئيواريکی درهنگ
که په نجهی چلکنی هه ور
خوینی هه تاوی لی ده تکی،
ته رمی له خوین گه و زاوی خۆر
بۆ باوه شی گلکۆ ده خوشی.

به ربه یانی
له سه ر کیلی رۆژه لاتی ئەم گلکۆیه
هه ر دلۆپیک
ده بیته په یکی گزینگ و تاریکایی ده شواته وه،

مەرگی شههید
وه کوو مەرگی خۆره تاوه.

مان

شوووشەى پەنجەرەى ژوورەكەم
بوغ گرتبووى،
ئەمنىش وىنەى روخسارى تۆم لى كىشاوہ.

ئىستە ئىتر
ھەرچى رۆژە ئەم پەنجەرە ھەلم دەگرى و
وہك قابىكى كە تابلۆكەى لى دزراى
بۇ وىنەى رووى تۆ مان دەگرى.

ئاوینە

که گرژ و توورپەت دەبینم،
دەلیم بریا ئاوینە بام:
هەر جاری که چاوه کانت
وینە ی تۆیان
لە روخسار ما پێ دەنواندی،
هیندە گری و خەمە کانتەم دەخواردەو
تالە روخساری من دەنیشت
پەژارە و گنجی نیوچاوان؛
تۆش دەبوویە
ئاوینە یە ک:
بێ گنج و جوان.

توانه وه

تو وه ک شه مینک ده چی
نه منیش وه ک به ژنی نه م شه مه م.

دلنیا به، ههر کاتینکی
هموو گیانم له عیشقتا بتوتته وه
گری ژینت
نه کوریتته وه.

دهستی خهزان

که پاییز هات
هموو شهوی
وهک گلویی
به سهر لکی داره کانا شوږ ده بمه وه.
ده بمه چاوی نه و گه لایه ی
دهستی خهزان
له دهفته ری نه م دارستانه ده یدرئی،
با کویرانه
به ره و مردن
رینگه نه برئی.

ماچ^۲

گوناکانم:
گهلای زهردن
پاییزانی
له داری ژیان وهریون.

لیوه کانت:
دوو شکوفه‌ی شللیره‌ن و
به سه‌ر گهلای پاییزانا
ناچه‌منه‌وه.

۱۳۶۹

وہ سبھت

شاعیر نکیان، به تاوانی "شېئىر وتن" له دار ده دا،
وتیان: وہ سبھت
بؤ دوا بین جار؛
شاعیر لئوی لیک هه لبرې
دوا بالندهی شېئىرى تازه ... له شه ققهی بالی دا، فرې ...

نامۆ

مهلهی زهریا
ژیانی نیو دارستان و
هه‌لگه‌رانی قه‌دی چیا
چه‌نده سه‌خته:
زه‌ریا، دلۆپ
دارستان، دار
چیا، گاشه
ده‌بوغزینی.

شۆرەبى

رۈوبارىنك بوو ... ساليانى سال ... له ئاوينەى
رۈوخساريدا
بسكى شۆرەبىيەكى دەشوشت.

رۈۋژىنك رۈوبار ... له شۆرەبى بە رۈقدا چوو ...
توورەبىيەكەى بوو بە لىلاوينكى سوور و
رەنگى سەوزى بسكە كانى له خۇى ھالاند.
كە شۆرەبى پرسیارى كرد:

بۇلىم توورەى!؟

وتى كاتى قەمچىيەكەى رەشەباى در

له بەژنى دارستان ھالا

تۇله ترسا

بە سەر شۆرى دۇش دامابووى.

كە ئەمەى وت ... گەردەلووليك ھەلىكرد و

شۆرەبىيەكە خۇى وىك ھىنا

له نه کاوا

وهک دهرویشیکی جه زم بوو

پرچی به سهر شانی دا دا

رووباره که که وته له رزه،

کاتی دیتی که نیودلی شوره بیه که

لانی شیرینکی سهر به رزه.

سى ھەنگاۋ تا مەرگ

خەۋنۇۋچكە كايە يى دە كا:

ۋەك چۇن رېبوار

لكى دارى

بەرەۋ زەۋى رادە كىشى و

لە نە كاۋا بەرى دە دا.

شەۋ قاقا بەم پىندە كەنى:

ۋەك چۇن لمى قە راغ زە رىا

بە دوا پە لە قاژەى شە پۇل.

مردن دەر گای دە كاتەۋە:

ۋەك چۇن گور گىكى چاۋ برسى

بۇ نىچىرى

زار لە بە رىەك دە باتەۋە.

برووسك

شیرین!

ئیمرۇ دەبى،

ھەموو ھەورە گەرۇكە كان كۆكە يەو،

برووسكە يەك دەستەمۇ كەى.

زۇر لەمىژە ئەم ولاتە بى بەھارە

بەرگى سەوز ناكاتە بەر.

تەشى بادە،

برووسكە كەت لە رانى ئاسمان بخشىنە و

رېز رېز باران

— وەك داوہ بەنى بادراو —

لە كە لافى ئەم ھەورانە ببارىنە،

با كىژى تۇر يايوى سروشت

بۇ بەھارى سالى تازە

بەرگى سەوز

بۇ بەژنى ئەم خاكە بچنى.

خۇش دەۋىي، لىشت توورەم

"بۇ دوستى شاعىرم جەلالى مەلەكشا"

(۱)

دىسان دوۋكەلىكى رەش و ھەناسەى تۇ،
دىسان كۆلانى غەرىبى و سىنبەرى تۇ،
دىسان جانتاى ئاوارەبى و سەرشانى تۇ،
دىسان، دىسان،
زارى كراۋەى كەلەبچە و
دەستانى تۇ.

تۇچەندە بارىكى قورسى
بە سەرلاشانى غەمەۋە.
چەمۇلە يەكى چەند مۇنى
بە نىوچاۋانى تەمەۋە.

(۲)

ھەور ۋەك تۆ
بە گريان ئاشنا نىيە.
ژان ۋە كووتۆ
بە ناخى ھىچ برىنىك دا رۆنە چوۋە.
ھىچ بىشە يەك
لە خەزانى تەمەنى دا
نيوھىندى تۆ
گەلا و لك و پۆى ئازارى
نە ۋە رىوہ.

تۆ چەندە بارىكى قورسى
بە سەر لاشانى غەمە ۋە.
چە مۆلە يەكى چەند مۆنى
بە نىوچاۋانى تەمە ۋە.

(۳)

ئاويەرنەيتوانى غەمى تۆلە كۆل بىنى،
ناردى بۆسەر شانى دىمى.
زىربار لە دەستى نەھات
تۈزى غەمى سەر سىماي ون بووى تۆ بشوا،
لە نىوزە رىياچەي ورمىنى خىست.
لە و كاتەوہ
من ئاوارەم
بە شوين چىا و دەرىيايە كى ئەفسانەيى!

(۴)

چۈن كۆلەكەي ساواي بە ژنم
ئەم ئاسمانەي غەمى تۈي پىن رادە گىرى؟
كوا بە كانىاوي چاوانم
دەرىياي فرمىسكى غەمى تۈ
هەلدە گىرى؟

(۵)

له نیو له تی ئاوینه ی چاره نووست دا
خۆت لی ون بووه،
بیر و ههنگاوی تو، هه رگیز
یه کتریان پی نه دۆزراوه،
ریگا له گه ل
رپیواری سالانی پیشووی
ناشت نه کراوه.

(۶)

نا توانم دهست له دهستت نیم:
پۆلویه کی گه شاویه، ده مسووتینی.
نا توانم نا، نزیکت بم:
ئه م هه ناسهت
ته نووریکه قانگ دراوه
ده منخنکینی.
خۆشم دهوینی، لیشت تو وره م.
خۆشه ویستیم ده ربایه که

توورەيىم: دلۇپ.
زۆر جار دلۇپ،
ئەم دەريايە ھەلدەلووشى.

خۇشەويستىم: ئاسمانىكە
توورەيىم: پەلەيەك ھەور.
زۆر جار ھەور،
ئەم ئاسمانە دادەپۇشى.

(۷)

تاكەنگى مىروولەي لەشت
بارى قورسى سەرت لە سەر شان دابنى و
لە ئاوارەيى بۇ زىندان
لە زىندان بۇ ئاوارەيى
بتلىتەوہ؟

كەي چاوانى بى تاوانى كۆرپەكانت
دەرگاي پىللو
لە سەر نىگاي باوكانەي تۇبكەنەوہ؟
ئىزن مەدە

لەۋە زىياتر ئاۋرى رۇژگار
دوۋكە لەكەي لە ھەناۋتا جى كاتەۋە.
گۆشەي زىندان
بۇشايى يەكەي
بە لەشى تۇپر كاتەۋە.

(۸)

ئەۋە چەند جار
خۇشەۋىستىم كەرد بە ھەتاۋ،
دوۋكە لىك بو بە سىبەرت؟!
با ئەۋ جارەي سىبەرى خەستى توورەيى
بە سەر بالاي تۇدا بىكشى!
رەشەباي شىعەرىكى سەركىش
بۇنىۋ ھەناسەي تۇ بىخوشى.

سەفەرى مەرگ و ژین

بارانە و دەبارئ، سەرتاپای رۆحی من تەر بووگە و
لە پەلەى هەوریکى چر زیاتر
هیچی تر شک نابەم که بیکەم بە چە تر.

توفانە و هەر تەنیا ژیر بالی شە پۆلیکی یاخی،
زریانە و سەرشانی قامچیەک،
گریانە و هەر فرمیسک
شک دەبەم که پەنای بۆ بیەم.

ئەم رییە هیندە دوورە، وەک بالای باران بێ
لە زەوی راخرا بێ.
ئەم رییە بەستەلەک،
وەک بالای تەرزە بێ.
ئەم رییە بەر تەسک،
وەک پردی برووسکە.
هەنگاوم هەر ئەرۆن.

وهک ناوینک که تازه له دهستی به نداوینک
رژگاری هاتبین.

چرای چاو، گهش دایسی
وهک تازه چه خماخه ی لی درابین.
دهبئی تیژ وهک خهون، ری بیرم
دهستانیک ده بینم خه ریکن که ناسو راگوینن.

نهم ریگا دریژه

توماره و

چیروکی شکانی له سهر سینگ نووسراوه.

له ره گی لهش زیاتر

چه می خوین به نیویا گهراوه.

ریگایه و ههر ریگا، ههر ریگا

هه لدم و کهرویشکی بازره ی ههنگاوم

سینه ری تفهنگی چه ندراوچی له سهره:

- ناتوانن بتگرن، ناو ده تکا به ناو و دار به دار

بهرد به بهرد

توهی نهم خاکه یت و

له تیره ی بهرد و ناو و خاکیت -

سەرمامە و كرپنوه

لە بەژنم ئالاوہ.

برسىمە و سەھۆلى كەشك ئاسا

بۇ تويشووئى ئەم رېيەم دانراوہ.

بىي پەنام،

ھەر رنوو مەنزلمە.

تەنيام و ھەر تەمەن ھاورپىمە.

ئەم سىما ماندووہم لە قابى ئاوينەئى سەھۆلا دەبىنم.

بە ناچار جاروبار

پىي لە سەر سەرى خۆم دادەنىم.

جار جارە وينە كەم دەببەستى و ناتوانم كە دەرى بەينم،

جاروبار سەھۆلە دەشكىت و

گنجىكى تازەتر، رېيى پىرى

لە دەشتى نىوچاوان خۆش دەكا.

بەرەو خۆر رېئ دەبىرم، لە سەرمان كەم ماوہ رەق ھەئىم.

وہك كانىي و يشك كراو

لە ھەسرەت چەند دلۆپ ئاودامە پىيى بگىرىم!

ئەم روو ھە تىنووہم بە رووبارى ئاگر ئاودەدەم.

ھەر تەنيا پىنووسى برووسكە دەتوانى

ئەم مېژووۋە پېر ھەلس و كەوتانە بنووسى.
ھەر ھەور دەتوانى رايگويىزى.

مېژوومان شىعەرىكە: لە ھەو ەل بۇ ئاخىر، لە ئاخىر بۇ ھەو ەل،
خويتىندەنەو ەي ھەر يەكە.

مېژوومان دەستىكە دەيان جار، لە يەك كون
مار پىنيان و ەداو ە.

رېبوارى نيو مژىكى خەستە و
دەيان جار ھەر دەورى خۇي داو ە.

ھەرىمى مەرگ و ژىن دەپنوم

ئەم دلە تەنيايەم پىم دەلىن:

چىلۇن گول ناتوانى بۇن بە "با" نەسپىرى،

چۇن سنوور ناتوانى رېي خەون بېستى،

چۇن تاڭگە ناتوانى دەنگى خۇي بىدەنگ كا،

مىش قەت ناتوانم

كە ھەنگاو بەم رېيە نەسپىرم.

كە كىلگەي ئارەزووم بە تىشكى خۇرەتاو نەدىرم.

تەرزەيە و دەبارى، ھەر دەنكەي خەنجەرىك

ئەم رۆحە زامدارەم دەجىت.

زىيانە و خەرمانى خۆى بە سەر برىنم دا دەكا.

زىندووومە و تەمتومان خەلاتم بۇ دەبرى.

هەنگاوم بە دەريا دەسپىرم:

دەريايەك بەرھەمى رووبارى تراويلكە.

چاۋەكان بە رەنگى خۆلەمىش رادىنم،

چووك دەشتى سەر گۇنا بە فرمىسك.

دەرۇم و ھەر دەرۇم، دەبارى و دەبارى

نازانم ئەم ھەورە لە كىھە داپىرەى جەرگ سووتاو

ئەم گريانە فىر بوو؟

ئەم چەمەى سروودى لای لايە بۇ كەنار دەخوينى

لای لايەى داىكانەى بۇ خەوى كام ھەتىو بىستووہ؟

ئەم دۆلەى كە گەر ووى دەكاتە شمشالى شوانى با

"لاوكى ھەلەبجە"ى^۳

لە دەنگى كام منال بىستووہ؟

۳. مەبەست شيعرە بەرزەكەى رەفيق سابىرە كە بو كارەساتى دلته زىنى ھەلەبجەى نووسىيوو.

کۆلانی کۆلانی شه و گاره و تاریکی شووره یه.

گه رووی شه و، روانیم قووت ده دا

که ند و قوولک: هه نگاوم

نیشتمان: نه ندیشه م.

زریانه و شیت بووه

داو به داو مووی سپی ئه م ناسمانه پیره ده ردینی.

زریانه و تاوانی سه ر زهوی

له ناسمانی ده ستینی.

رئ دوور و ماوه که م:

کات بۆته به فریکی بهر هه تاو

هه ر له ژیر سینه ری بالا ما را ییده گرم.

رئ بۆته هه ریمی به سه ته له ک

هه ر له ژیر هه تاوی رو خسار ما

گری تی بهر ده ده م.

ده رۆم و ده پرسم:

ریشه ی ئاو هه تا کوئی له ناخی خاک دایه

که دهستی هیچ شینه شه مالی ناتوانی له خاکی هه لبری؟

ئاو چلۆن خوئی کرده خواوه ندی نیشتمانی هه ور؟

ئه ی من چۆن ده توانم بیمه ئاو؟

دەرۋوم و خەيالى داھاتوو ھەنگاوم خوش دەکا:
ھە تاكوو موعجزەت پىي شك بىي
قەت مەھال ناتوانى بە چۆكت دا بىنىي.
ھە تاكوو سۇمايەك بۇ چاوانت مابىي،
تاريكى ناتوانى ھەرەست پىي بىنىي.
ئەگەرچى جارجارە ئاوازيك پىيم دەلىي:
چۈن رېژنەي ھاوينان تىنویتی خاک و خۆل ناشكىنىي،
وہك چۈن كارگ بە تاقە برووسكىك
سەر وەدەر ناھىنىي،
خۇپۇلووى دلى تۇش
ھەر بە نەرمە بايەك گەش نابىي!

دەرۋوم و بە سەر تەرمى زور خەونى سەوزارى دەبىرم،
رەشەبا، پىنووسى گەردەلوول
لە سەر رووى مېژوودا تاو دەدا.
كارەسات بە ئەسرین، تەسبىحى پەژارە
بۇ زكرى داپىرەي مېژوومان
ساز دەکا.

دەرۋوم و دەبىنم:

برووسكە و

دارى ھەور

تەكاندن.

تەرزە یە و:

بەری دار

وەراندن.

دەرۆم و دەبیسم:

ئەم شوینە، مەلئەندی گومانە

لە یەقین دە گەری،

مەیدانی گیان دانە

لە هەرمان دە گەری!

چەمیت و دەتەوی دەریاکان بە دواتا ری بیرن.

دەرۆم و شەرابی رابردوو

ئێستاکە دەنۆشم،

بۆ مەستی داھاتوو.

چاوەکان بەش دەکەم:

چاوێک بۆ رابردوو

چاوێک بۆ ئێستام و

مەخابن، ئەی کوانی

چاوێک بۆ داھاتوو؟

دەرۇم و دۇنيام چىرۇكى دۇلدارى
قەت دوایی پى نايە:

رېئوارم،

دۇلدارم رېنگايە.

رېئوارم،

ھاودەنگم، گۇرانى:

گەرمايە بۇ لەشم

ھاوارە بۇ گەرۋو

رېنگا بۇ ھەنگاوم،

گۇرانى.

دەرۇم و دەپرسم چ سەختە بە پردى سەھۇلىنى شەودا
تىپەرپىن.

چ سەختە بىن چىرايى برىن!

لەش ماندوو

ئەندىشەم بەرزەفر.

وہک "تيرى تاريكى"

ناديارە چارەنووس.

پاش هه موو هه نگاویک
تابووتی به فریکی خۆل ناسا ده بینم
هه نگاوی پیشترم ده نیژی.
مژیکی سامناکیش به سه رما ته پیوه،
تاویری سه هۆلین له چیاى به فره وه دینه خوار.
په نجه ره ی بچووکی نیو گه رووم
به ره و رووی ئەم کۆچه ده خه مه سه ر پشت و
هه نگاوم به گه رمای به یت و باو، لاوک و جه یرانان
ده سپیرم:

«بَلین به سه ری سه فینی
ده گه ل من گه لیک یار بی
سه ری خۆم بۆ نه وی کا،
که لینی ده ره به ندی
له من را دیار بی»

ده رۆم و ده خوینم:
«نازیز، نه ری نازیز له من نازیز خاننی
ئه من ناو ریکم به ربۆته ده روونی
ئه وی دیکه م به ربۆته ده روونخاننی
نه به بایه ده کوژیته وه

نه به بارانی،
نه به پیمه‌ره‌ی
نه به گل و یهه‌لدانی،
نه به به‌فری، نه به کریوه‌ی ده جستانی،
خو نه به غه‌می ده نیوه‌شه‌وانی،
نه به فرمیسکی ده گریانی»^۴

ده‌رؤم و هه‌ر ده‌گریم.
هه‌ر ئاسمان و به‌فره
چاوم و
بارانه.

بارانه ده‌باری، سه‌رتاپای رۆحی من ته‌ر بووگه و
له‌په‌له‌ی هه‌وریککی چر زیاتر
هیچی تر شک نابهم
که بیکه‌م به‌چه‌تر.

ده‌رؤم و ده‌روانم: هه‌ر به‌قه‌د تابووتیک بو دیتن ری هه‌یه،
له‌نیوان ئاسمان و زه‌وی‌دا
هه‌ر به‌قه‌د به‌رزایی تابووتیک مه‌ودایه،
رؤ ده‌چم، هه‌ر به‌قه‌د تابووتیک تا ناشتن،

۴. فولکلورن: هه‌ر کام سه‌ر به‌ده‌قیکی فولکلورین.

ده رۆم و چه ند هه زار تابووتینک
هه تاکوو کۆتایی رۆ ماوه.
ده پروانمه شوینی پیم
زۆرتتر وه ک: چاوهرپی هاتنه وهی که سینک بی،
نه ک هاتن!

ده سه به سه ر کردنم هه ر ته نیا خه و نیکه:

هه وری رۆح

گشت رۆژی به دهستی وهردیان

زیندانی ده کریت و

پاش تاوینک چوار چیوه جی دیلن.

فرینم عیشقینکه:

هه وری رۆح

گشت رۆژی، هه ناسه ی نازادی

له ژوووری زیندانا هه لئه مژی، ناسره وئ.

دلۆپی نیو چه مم،

رۆژ نییه به سه ر چه ند هه لديرانه رووخیم،

شه و نییه خه و له نیو وه خه بهر بوونم دا نه نیژم.

لە دالانى بىندەنگى شەودا
شېئىۋكەي شېئىرم و ورىنە ھاودەممە.

چەند سەدە پىشت سەرم:

شۇقىنكى رابردوو

چەند ھەنگاۋ پىنش سەرم:

سىبەرم خۇي بە گژ مەترسى دا دەكا

ھەر ئەۋە پىشمەرگەم.

لەم ناۋە ھەر منم و دەروونم:

نەمزانى كۆلانى دەروونم

دوورترىن كۆلانى جىھانە و لە ناۋياۋن دەبىم.

نەمزانى زەمان، ۋەك زەمانى سەر پەردەي سىنەما توند دەروا.

زىستانە و بەھارى دەبىنم!

سەھۇل: دار، قەندىل: لىك، تەرزە: بەر،

من پەيىكى نەۋبۋوۋكى پىنكەنن بۇ زاۋاي گىرىانم.

نامەۋى گىشت خەۋنە تالەكان، دوۋپاتى دوۋىنى بن

گىشت خەۋنە خۇشەكان خەيالى سبەينى.

دەزانم ئاسمان سنوۋرە بۇ فرىن، كە نارىش بۇ مەلە

نە مەلە، نە فرىن، بە سەر خاك، ئەم خاكە پاكە دارى

برىن،

دەرپۇم و دەمەھەوئى بە ناخى رپووداودا رپەھابىم:
وہک باران لە نىوان ئاسمان و زهوى دا
دەرپۇم و دەمەھەوئى کہ لە نىو قامووسى مئزوودا
ھەرەس و خيانەت
بدەمە دەستى با

دەرپۇم و بانگ دەکہم:
من ھەموو تەمەنى خەوتنم دەفرۇشم
بە ساتىک بىندارى،
بە خەيال چەند زارى ئاوەلا دەبىنم.
لە دوور را بلیندگوى ھاوار، و
لە نزىک
ئەشکەوتى باویشکن.

قیامت لە دلما رابووه:
رەشەبا، دوو بالى پەپوولە دەبىت و
ھەلفرین: ئەفسانە.
رەشەبا ھەنگاوى رىبواران دەدزىت و
رۇيشتن: ئەفسانە.
قیامت لە دلما رابووه
لە جەرگەى ولاتى گریاننا
فرمىسکم.

له نیو خه لک ته نیام و
به ته نیاش خه لکینکم،
زه مان وهک گور که نیک
کاته کان ده نیژی
چوله که ی به فر دی و له ترسی باشووی با
خوی له نیو با وه شم دا ده کا.
به خه یال هه لده فرم:
له چین دا دوو ده ستم له کورسی ده به ستن.
دوای تیریک له پشت سهر
ههروه کوو په یکه ره ی پاشای دوای ده سه لات
به عهردم دا ده دن
له ولاتی عه ره بان
تیزایی شمشیریک، نه رمایی گه ردنم شهق ده کا و
گر گانیک له خوینی چیای له ش
له سهری بی سهر وشوینی من ده گه ری؛
فه رانسه و گیوتین،
گوی سهرم و
پنی هه مووی نه وانهی
تویی پنی پنی ده که ن؛
رؤژ ناوا و بینده نگیی په کجاری
له سهر رووی کور سیله ی کاره با،

ولاتانی هاوسی و نازادی:

له نیوان سینداره و تیر باران.

به خه یال، سه رسوور ماو دیمه وه:

ئه وه موو شیوه یه بو مه رگی من هه یه و

هه ر ته نیا یه ک شیوه بو ژینم؟

سه رده می منالی! تو له کویی:

کیلله شین:

جل و به رگ، له به فر

پشتیندی، له مژ و

جامانه ی له هه ور؛

نیستا که گه وره م و

کیلله شین:

بین به فر و بین مژ و بین هه ور!

دهر ژوم و له ده ریای به فر دا

ماسییه کم بین قه رار

به لام نه ک وه ک ماسی،

هه ر تاوینک

رووی هه نگاو له لایه ک.

ههست ده که مژگی نادیار
به سهر رووی ساوترین کاته کان کیشراوه
ده روم و له کلوه به فره کان ده روانم، ناشنان،
فرمیسکی سهر سپیی رابر دوون؛
ده له رزم، به پؤلووی ئه و یاده گهرمانه ی
له کوانووی میشکما رامگر توون؛
له ش گهرم دادینم،
ده پرسم ئه ی دایه تو له کوینی
زلله یه ک له و کورپه لاساره ی خو ت بده ی
که له نیو کولانی زستانا
ون بووه و
هه وره کان ده کاته نیشانه؟!
به فره کان،
خو هاره ی ماشینی نیو شه قام
نه یهینلا له رازتان حالی بم؛
دونده کان،
خو دوو که ل نه یهینلا
باسکی چاو له بالای به رزتان بالینم؛
ریگاکان،
خو دیوار نه یهینلا خوم هه لئان بئیریم.

ئیستا که ده زانم
چهند تاله ته مه نیک تیفکرین
له یه ک کات بریار دان؛
چهند تاله ته مه نیک بریار دان
بئ یه ک کات تیفکرین؛
کون به کون له مهرگی هه لاتوو له ترسی بئ باکیم
ده گهریم

به پرتاو به پشت سه ر گولله یه ک دا ده روم
که گیانی نه نگاو تووم،
مردنی نه و شوینه ی که هیچ کهس له وی دا نه ژیاوه
چ خوشه!
ژیانی نه و شوینه ی که هیچ کهس له وی دا نه مردووه
چ شیرین!
چ سهیره له م شوینه
سه فهری مهرگ و ژین!

نازانم که چالی ته نیایی چهند قووله
به لام تازیده تر روده چم
هه لچوونم زیاتره،
خوایه تو ته نیاکه ی ناسمان و
من ته نیای سه ر زوی،
له کوی دا بتیینم؟

دلہ بُو خہ ونہ کان دہ سووتی:
خہ ونہ کان دہ ریان و
ھیچ کہ سینک تییان دا ناخنکی؛
خاکن و
ھیچ کہ سینک پیی داگیر ناکرین؛
ههورن و
ناتوانن له هیچ کوئ بسرہ ون؛
ریگان و
بی ہہنگاو دہ پیورین۔

به لام من داہاتوو دہ بینم
کہ مروف بہ خاتری خہ ونہ کان
دادگایی دہ کریت و
ناتوانی حاشایان لی بکات؛
داہاتوو دہ بینم:
خہ ونہ کان وہ ک شاہید
دینہ نیو دادگاگان؛
گول وہ کوو دایناسور
دہ بینتہ ٹہفسانہ و
ٹازادی
دہ خزیته نیو زیندان۔

دهمههوی

رینگه یهک به تاقی که مهوه

نه هیچ کهس له م لاوه پالم دا

نه هیچ کهس له وسه ری بانگم کا.

ده گه پریم:

تا ته مه ن ئیزنم دا

له شتیکی ون بوو نا:

له وشته ی که ده بی که شفی که م

بو تویشووی ئه م ریه

یا ده بی له دهستی چاره نووس هه ئیم و

یا ده بی چاره نووس

له دوندی بهرزترین کیوه وه

وهک تافگه

هه لدیرم.

دهزانم،

رؤیشتن، تاقانه یاریکه

ده توانی له غوربهت ده رمخا؛

دهزانم،

تاله نیو رووداو بم

دوو که لی ئاگره که ی

ناهیلی بیینم؛

ده روم و له ولام ده گهرېم،
نه وويه فلهسه فهی نه وانهی
پریسکه ی نه ندیشه م ده گهرین!
ده مه وی تازه تر بروانم
نه وويه فلهسه فهی نه وانهی خه ریکن کویرم که ن!
به لام نه ی ریځای پیر
ناهیلم منی گه نج
بکه یته گالته ی خوټ؛
ده زانم تابووتیک به سه رتا ده رباز بی
سه د تابووت
سیه رت لی ده که ن؛
ده زانم یه که م جار
تو به پنی په پووله لی دراوی،
ریبواریک هر ته نیا:
نه سپی با و بونی گول.
به لام من
هه لوه دای عیشقینکم
که میژوو نه توانی بیسوینی:
وه ک عیشقی نیوان زه وی و تاو؛
شیتی نه و ناوینه م نه توانی نیشان دا
زورتر وه ک هیتلیری ده چم تا
ماندیللا

دهرۆم و دهزانم

ئاوردوو بو گهرما

شه م له بهر رووناکی و

ئه منیش بو "نه وه ستان"

ده سووتین.

دهرۆم و دهزانم، له ئاسۆ

ئه م رپیه له م زهوییه له چهره هه لده بری و

ده توانم له ناسمان

باران و به فر و نوور دابه ش که م؛

به لام ری، رینگای پیر

جار جاره ده ترسیم

که زهوی، پاش عومریک هه لسووران

گیژ بیی و بکه وی،

ده ترسیم له رۆژی جیژنیک دا

ئه ندیشه قوربانی بکه ن و

هه ر به شه ی به ری که ن بو شوینیک،

ده ترسیم

له حیلە ی ئه و ئه سپه ی پیم ده لی:

بووله رزه له رپیه،

ده ترسیم له چرکه ی سه عاتیک که ده لی:

سی میله ی نیو سه فحه م

به وینه ی سیداره ده وه ستن.

ده ترسینم له و چاوه‌ی پیم ده‌لی:
روانینم ده‌بیته نامرازی جاسووسی.
ده ترسینم ناچار بم (بو تاوینک)
له شوین و له زه‌مان هه‌لبریم
تا به‌لکوو بز انم کیمه! کیم؟

ریگای پیر!
تو بلینی فه‌واره
هه‌ره‌تا به‌رزترین شوینیکی بتوانی هه‌لکشی
جوان بیت و
هه‌ناسه،
هه‌ره‌تا نه و کاته‌ی بتوانی
له فه‌زای ئازادا بیکیشی.

پهيام^۵

هه وانیه،
دوا هه ناسه ی سووره گوئه.
باران نییه،
ئه وه فرمیسکی تیکه لی منالی سهرپشتی لانک و
پیری سهر لیواری گوره.
به فر نییه،
ئه وه بالی په پووله یه هه لده وه ری.
ته رزه نییه،
ئه وه سهری سپیی کوتره
ولاتی له شی جی هیشتووه.
شیعر نییه،
ئه وه رۆح و ئه وه گیان و ئه وه له شی شاعیریکه
تک تک، تک تک
ده تویته وه و هیچ که سینک ههستی پین ناکا.

۵. شاعیر بهر له مهرگی، دهستی به نووسینی ئهم قه سیده یه کردبوو. که به داخوه مهرگ مهودای پین نه دا تهواوی بکات. بزیه به بی دهستکاری، وه ک خوی بلاوی ده که پنه وه.

لای مرؤف هیچ،
لای بالندهش ئابروومان چوو؛
کاتیک حاجیلہ میوانی پہ ناقہ لای ہہولیرمان کوشت.
لای زیندوو هیچ،
لای کوچ کردوش ئابروومان چوو؛
کاتیک پہ یکہری "حاجی" مان
دابہر گوللہ.

لای خہلک هیچ،
لہ لای خوُشمان ئابروومان چوو؛
کاتیک بہ دەستی خویناوی،
خومان پیشانی یہ کہمین ئاوینہ دا.

لای ئە مرؤ هیچ،
لای سبہ ینیش ئابروومان چوو؛
کاتیک نیشانمان داشہ ہید
قہدری ژبانی نہزانی و
خوی بہ کوشت دا.

ئەم ئاسمانە بۇ ھىندە بىي بالئندە يە؟!
نەكا فرىن لەم ولاتە كۈچى كردى!
ئەم باغە بۇ ھىچ گۈلئىكى لىن ناپشكۈي؟!
نەكا بەھار ئەو ولاتەي جى ھىشتىي!
ئەو ە چەند سالە ئەم شارە لە جىي باران
خۇلى بە سەردا باريو،
ئەي ئەم شارە بۇ ئەو ەندە تۇزاويە؟
ئەم شەقامە چەند لە مئىژە برىندارە،
ئەم كۆلانە چەند لە مئىژە گۈيى بۇ سرتەي
كۈر و كىژە دلدارە كان ھەلئە خستوو،
ئىمە بۇ ھىندە پىنك نامۈين؟
ئەگەر رۇژىك ئاشتى بىي و بمانپشكنى بلئىن بۇ چى؟

چاومان پىرە لە كەلاک و
دەستمان پىرە لە تاوان و
دلئمان پىرە لە كەمىن و
گۈنئمان پىرە لە رەمزى شەر؛
ھەر كەس لە دەروونى خۇي دارووخوا،
سەيرترىن كەلاوہى سەر ئەم جىھانەين.
حاكىمى يەك دەست و يەك لاق،
دوژمنى دەست و قاچىكى دىكەمانىن.

نیمه سه‌یرترین حاکم، سه‌یرترین دوزمنی سه‌ر ئەم دونیایه‌ین.
هەر که‌س له‌ تابووتی له‌شی خۆی‌دا نیژراو،
نیمه سه‌یرترین مردووی ئەم جیهانه‌ین.

فیفتی هابیل، فیفتی قابیل
نیمه دوزمن‌ترین برای ئەم دونیایه‌ین.
نیمه بی‌که‌س و بی‌په‌ناین،
تازه بادی خوش مرووریش
به‌شاره‌زووردا راناپرئ
تا "تالی" خۆی به‌قوربانی تۆزی پنی‌کا؛
تازه «شینخ»یش ناچیته‌نیو خه‌ونی موریده‌کانیه‌وه و
چاپخانه‌که‌ی «پیره‌میرد»یش له‌رووی نایه
تاقه‌یه‌ک وشه‌بنووسی.

بمبوره‌ئه‌مشه‌و برینت ده‌کولینمه‌وه هه‌له‌بجه‌گیان!
ئه‌ری زامی پینج هه‌زار شه‌هیدی یازده‌ی نازار
پرئیش تر بوو
یا یه‌ک که‌سی براکوژی؟
ئه‌ری دوو که‌لی کیمیاوی هه‌لمژین ناخوش تر بوو
یا هه‌وای ئیستای شاره‌زوور؟

ھەلۋەرىنى ھەموو چرۋى "باغى مىر" و دار ھەنارى
ئەو سەردەمى ناخۇش تر بوو
يا ژاكانى تاقە يەك گۈلى ئىستاكە؟

من لەم رۆۋە گۈى بۇ رادىۋكان ھەلناخەم
با ھەۋالى شەر نەبىسم؛
ھىچ رۇژنامە يەك و ھەرناگرم
با باسى شەر نەخوينمە و ھە؛
چاۋ لە تەلە وىزىون ناكەم
با مەيدانى شەر نەبىنم؛
من لەم رۆۋە

دەرۋمە و ھە بۇ چەند سەدەى بەر لە ئىستام؛
بۇچى نەرۇم؟
ھەرچى گۈل و پەپوولە و كىژ و جوانىيە
دونىا بردى بۇ شىئەرى خۇى،
تەنیا خوين و شەر و مەرگ و گرىان ماوہ
بۇ شىئەرى من؛

ھەور ھەموو بارانى ئاسمانى ھىنا،
گۈلىك نەبوو پىشكەشى كەين؛
تازە چۇن ھەور
باران بۇم ولاتە دىنى؟

شەنە ھەموو بۇنى خۇشى دۇنيای ھىنا،
پەنجەرىكىمان نە كرده وە تاوئىك تىا بحە سىتتە وە؛
تازە چۇن شەنە بۇنى خۇش
بۇ ئىمە بە دىارى دىنى؟
ئىمە نە بووین لە جىى گەنم، فىشە كمان چاند؟!
لە جىى كىلان، تۇپمان لى دا
بە جىگای ئا، خوئىنمان پى دا؟
ئىستا منالانى ئىمە ھىچیان نانى گەنم ناخۇن،
دەبى ھەویرى بارووتیان بۇ بشىلین.

ئىمە مەلین:
بە قەفەسە وە ھەلدە فېرین،

مرفۇقین و
بە زنجیرە وە رى دەبېرین،

شاعىرین و
بە چەكە وە گول دەنووسىن.
شەر نە يھىشتوو وە بە لاوى دلدارى بکەین،

رهنگه له سهرده می پیری

له پیریژنیکى جیرانمان، ماچینکى حه رام بفرینین؛
گولله نه بهیشتووو چریکه ی بولبولیکمان گوی لى بی،
رهنگه له ناگر به سینک دا بۆ نه وای دهنگى بولبولیک
گوی هه لخنه یین؛

دوو که ل نه بهیشتووو گول بۆن که یین

رهنگه به ناچارى، عه تر

به سهر گوله نایلونیه کان دا بیژنین.

من راگه یه نراویکم دى لى نووسرابوو:

ئیمه کۆمه ئیک رووناکبیر، بریارمان دا حیزبیکى نوى دامه زرينین، به لام
تا ئیستا نه کراوه هیچ رهنگى بدۆزینه وه، که پیش ئیمه حیزبیک
نه یکردبیته ئالا، داوا له خه لکى کورد که یین، نه گهر که سى رهنگیکى
تازه ی پى شک دى پتوه ندیمان پتوه بگرئ!

رهش رهش، رهش رهش،

ئه وه رهنگیکى له بیر چووی ئالایه کى هه لئه دراوه.

سوور سوور، سوور سوور،

ئه وه چۆمیکى نه سره وتووی

له کئوى له ش هه لبر اوه.

من له ته نيشت گؤلى ورمى
 ههست راده گرم،
 له جياتى گوى
 هه موو جارى كه گولله يه ك پينكه وه ده نين، راده چه نم،
 كه له شى يه كترى ان پينكا
 تر په له گيانم هه لده ستي؛
 كه دلؤپينك خوئينيان رڙا
 "دل وه خته بن به ناو و به چاوا بكا عوبوور."

خوايه تو له گشت شوينيك هه ي،
 بمانبووره؛ ئيمه ميواندارى چاك نين.
 فريشته كان، بمانبوورن؛
 بمانبوورن منالانى نوتفه به ستووى شه وانى پر ترس و شه هوه ت؛
 بمانبوورن منالانى له منداال دانى دايك دا
 باوك كوژراو؛
 بمانبوورن منالانى پاكي نه مرؤ و
 براكوژانى سبه ينى؛
 ماچى نه مرؤ و تفي سبه ي؛
 بمانبوورن دلؤپ دلؤپ خوئينى رڙاو؛
 مسقال مسقال
 گوشتى له ئيسقان جياوه بووى
 له شى شه هيدى نه ناسراو!

خوئیه وه رزی سال نین
که زهرد و سهوز، هه رگیز به یه کتری نه گهن،
رؤژ و شه و نین
نوور و تاریکی نه توانن پینک هه لیکهن،
مار و پنگ نین
نه توانن جیرانی یه ک بن.

نا بیورن،
کورد و کوردن
که ناتوانن، به بی مه رگی یه کتر بژین!

*

هه ر کیله و کیله و کیل، ده پروئ له جیاتی گوئ
من ده ترسینم که گورستان
هه موو خاکمان لئ داگیر کا!
هه ر خوینه و خوینه و خوین، ده پرژئ له جیاتی ئاو،
من ده ترسینم خوین، روو بارمان لئ داگیر کا!
هه ر رۆحه و رۆحه و رۆح، ده فرئ له جیاتی مهل،
من ده ترسینم که بالی رۆح
سینه ر له سه ر ژینمان بکا

ئەم ئىوارە پەپوولە سولە يمانە يەك دە يخويند:

بۆ ئاگادارى:

حاجىلە يەكى نىو شارى ھەولير شەھىد كراو، كۆرپىكى پرسەي بۆ
دانراو. تىكايە ھەموو مەلانى گەرمىن بەشدارى بىكەن. ھەر مەلەش،
ئاگاي لە گيانى خۆي بى. بولبول بى چرىكە، كۆتر بى تەقلە و كە و بى
قاسپە بى.

شوين: ھىلانە كەي حاجىلە ي شەھىد،

كات: دواي خەوتنى ھەموو خەلكى شار.

ئىمە ھىندە مان ئەم خاكە نازار داوہ

تازە خەلكى ولاتى دىش وەرمان ناگرن

where are you from?

I'm from kurdistan.

- تۆ كوئىندە رىنى؟

- كوردستانىم.

من لە چاوى دا ھەست دەكەم

يە كدابە دوو دەنگ و باسى رادىوكانى بىر دىتەو،

ئەو دەبىتە كارىلە يەكى سەرزەرد و

ئەم دەبمە گورگى سەرزەش؛

خۆي لە نىگام دەدزىتەو!

ئىمە بە تەمەي ژيان بووين
گەرچى تووشى مەرگىكى بەسپايى ھاتىن:
- ئەۋەندەش بەختەۋەر نەبووين
لە كور تە كاتىك دا بمرىن.

من دە ترسىم رۇژنىك پىرەمە گروونە كان
سىروان و تانجە رۇبكەن بە دوو بال و
ۋەك سىمورغ بە جىمان بىلن؛
ئەۋدەم ئىمە بۇ پەناگا و بۇ ئەشكەوت و
بۇ لىقە و مان رۈۋ لە كوى كەين؟
دە ترسىم رۇژنىك دارستان
پەنجە دە پەنجەي ھەۋرە كان بەھالىنى و
ئىرە چۆل كا؛
ئەۋدەم دەبى،
بۇ ميوە و بۇ ژوان و سىبەر
دل بە چ شوئىنىك خۇش بكەين؟

دە ترسىم رۇژنىك خوداۋەند
فرىشتە كانى رابگوئىزى و فەرمان بدا:
نابى ھىچتان لە مەدارى ۳۶ دەرەجە نرىك بن

ئەودەم ئىمە بەبى خودا و بى فرىشتە
چۆن بويرىن بېچىنەو بەر ئاوينە؟

ھا خالۇ سېي پۇشە كەم!

تۇچت دەوى

ئەمشەو لە خەونە كانى من؟

سلاو رۇلە شاعىرە كەم،

- من ئەو كەسەم بۇ يە كەم جار

وشەي پىشمەرگەم بۇ چە كدار

پىشنيار كىرد.

ھاتووم، ھە تا وشە كەم وەر نە گرمەو،

نارۇمەو.

ھا دايكە پرچ كويستانىيە كەم!

تۇ بۇ ئاوا غەربىانە

لە بەردەرگاي خەونە كانى من وىستاوى؟

- من ئەو كەسەم كە يە كەم جار، وشەي شەھىد

لە سەر رۇلە كوژراوۋە كەي من دانرا

ھاتووم ھە تاكوو ئەم ناوۋە

لە سەر رۇلەم نەسرمەو، نارۇمەو.

ئەي ئىئوھ بۇ چى ويستاون ھاورپىيانم؟!
- كۆرى زكرى دەرويشانە ئەمشەو، بەلام
مانگ ھەر تەنيا يەك دەفە يە و بەشمان ناکا؛
ھاتووين بچينە سەر سيروان
تا ھەر دەرويشەي دەفي خۆي لىن وەر بگري.

ئەي ئىئوھ بۇ كۆبوونەوھ منالەكان؟!
- ئەمشەو مەيلى پاك بوونەوھى ژير بارانمان ھەيە بەلام
دلۆپ دلۆپەي بارانە تەرمان ناکا
ھاتووين بچينە ژير تافگە
گوناهەكان بشۆينەوھ.

✱

جارانى زوو،
لە سەر گردى مامەيارە دارىك ھەبوو
كە پايزان گەلاكانى ھەلدەوھرى،
پۆل پۆل چۆلەكەي لىن دەروا؛
لە سەر كىوى پىرە مەگروون دوندىك ھەبوو
كە ھاوينا كچى بەفرى، رەدووى رووبارىك دەكەوت،
پۆل پۆل كەوي لە سەر دەنيشت؛
لە داوينى شنرويش داشاعيرىك بوو
گەر منالتيكى پىنخواسى چاوپىكەوتبا

شېعريكى بۇ دە كرد به كه وش؛
گەر دايكىكى رۇلە كوژراوى ديتبا
شېعريكى بۇ دە كرد به كور؛
گەر وەنە وشە لە ژير تووتر كا خاموش با
شېعريكى بۇ دە كرد به دەنگ؛
بە لام ئىستا لە گشت شوينىك
هەر شيوەنە و هەر واوە يلا؛
منى شاعير، يەك شېعريشم بۇ نانوسرى.
دەزانى بۇ؟
"مەزاجى كور دە وارىم تىك چووه، دەرويش عەبدۇللا"

ئىمە لە نيو تابلۇيە كى پىكاسۇ ئاسادا دەژين:
سەرمان بۇتە لاقى كە سىكى نە ناسراو،
هەر بە شەق تىمان ھەلدەدا؛
دەستمان بۇتە دارە دەستى كە سىكى تر،
هەر كۆترىك بە لاي دا بروا تىي ھەلدەكا؛
دل بۇتە زەبتى جاسووسى،
هەر خە يالى بە دەروونمان دا تىپەرى
بۇ نە يارانى باس دەكا.
ئىمە لە نيو تابلۇيە كى پىكاسۇ ئاسادا دەژين:

مه مکی دایکان وشک بووه و
منال گوانی مانگا ده مژن؛
سفره ی مالان به تال بووه و
منال له گهل بالنده کان چینه ده کهن؛
شه و به شی خه ویان ناکات و
بو خه وی دووری زستان ته مرین ده کهن.

مناله کان! که به یانان له خه و ههستان،
هه تاو بو نیو دهروونتان بانگیشتن بکهن؛
که خه وتان هات،
سه ر بنینه سهر که رویشکه ی گه نمه کان و
مانگ بنینه نیو خه ونه کانتان؛
ئه گهر بو شوینیک رویشتن،
پن له رووبار قهرز بکهن، ده نگ له تافگه،
ره نگ له به هار.
ئه گهر له شوینیک دا ون بوون،
له په پووله پرسیار بکهن.

مناله کان نیوه هه رزوو
ره نگ له ئالا وه رگره وه و
بیده نه وه به وه رزه کان؛

دەنگ لە تەنگ وەر گرنەو وە
بىدەنەو وە بالندە كان؛

هەر لە پىش چاوى ئاسمان،

هەموو چە ترە كان بشكىنن؛

بەلكوو هەور ئاشت بىتەو وە

تىنوايە تىمان بشكىنن؛

هەر كە سىكتان چاوى پىكەوت

نىگايە كى منالانەى پى بىە خشن،

خۆى لە بەر گەرم داىنن؛

كۆلان بە كۆلان راکەن و

لە دەر گاي هەموو مالىك دەن،

بلىن فەرموون:

وشەى ون بووى براىە تىمان دۆزىيەو وە

تکايە چاک بىپارىزن،

با ئەمجار لىتان ون نەبى!

بە شە قامە كان دا راکەن،

هەر كىژىكتان چاوى پى كەوت

چە پكىنك گولئى رەنگا ورەنگى

لە كراسە رەنگ مردوو وە كەى دەن.

منالە كان! ئەمشەو بۆ ئىو وە دل پرم.

نا، نامەوی ئەمشەو بگریم، بەلام چ بکەم؟
خۆ فرمیسک پرسم پین ناکا!
نامەوی شیعەر بنووسم،
وشە تە گبیرم پین ناکا!
شیعەر بۆ هەتاو دەنووسم،
سینبەر ولام دەداتەوہ؛
شیعەر بۆ ناگر دەنووسم،
دوو کەل ولام دەداتەوہ؛
شیعەر بۆ باران دەنووسم،
تفەنگ ولام دەداتەوہ.

خۆ من نالیم؛ شیعەر دەلی:
چەکی نیو دەستی پینشمەرگە
ئییستا ئیتر تفەنگ نییە، بابۆلە یە،
گەر دایینی لە برسان دەمری.

خۆ من نالیم، شیعەر دەلی:
فیشەکی نیو خەشابە کە ی، فیشەکی نییە،
کاکلە گوێزە؛
فرینی دا، بێن پینخور دەبی.

خۆ من تاوانیکم نییه،
شعیر پرسیارم لئی ده کا:
مال، زیندانی تاکه کهسی،
نیشتمان، زیندانی گشتی،
روژئاوا تاراوگه یه کی هه میشه بی،
ئه تو کامیان هه لده بژی ری؟

ئیمه گه لاین
هه ر به سه وزی هه لده وه رین؛
منالین و
هه ر له لاوی دا پیر ده بین.

جاران خه لکی ولاتیک بووم،
پاشان بووم به خه لکی شارینک،
دواتر گوندیک، پاشان ئه شکه وت؛
ئیستا خه لکی قوژبنیکم که له شم بشاریتته وه.

جاران عاشقی فیعلیک بووم به ناو "بارین"،
کاتی ده مییست به تاو هه لده هاتمه شه قام،
یا به فر بوو یانیش باران

۱۸۴ زەوى سەخت و ئاسمان دوور

بەلام ئىستا، كە بارىنم گوى لى دەبى

سام دەمگىرى،

چونكە نازانم گوللە يە يا تۆپ باران!

چیرۆک

□ ئەگەرچی ئەم کتیبە لە سەرەتادا، بە تەنیا تەرخانی کۆمەڵە شیعریکی
هەلبژاردە شاعیر بوو، بەلام دوای جوانەمەرگ بوونی شاعیر، بە چاک
زانرا ئەم کورتە چیرۆکانەشی بخڕیتە تەک.

ژيان

لە سەر دارە مەیت درېژيان کرد. کفنیان دەبەر کرد. فرمیسکیان بە سەردا باراند. لە نیو ئامبولانسیان نا. دەر گایان لە سەر پینو دا. ئامبولانس، ئازیری کیشا و وەرئ کەوت. پاش ماوہیە ک، ماشین راگیرا. دەرگا کراوہ. کفنی لە سەر لادرا. دەنگیک پینی کوت: ھەستە، تەواو بوو!

ئەوہ یە کەم جار بوو کە دەمرد. ئەم مەرگەشی بۆ خۆی ھەلنەبژارد. برسی و بپی پەنا و دەستەوہستان بە نیو کۆلانەکانی شاردادە خولاوہ. سەری وە ک کیویک بە سەر لەشی دا رووخابوو. بیری لە ھەموو شتیک دە کردەوہ، تەنانەت خۆ کوشتن! بۆ خۆی نازایەتی ئەوہی نەبوو خۆی بکووژئ، بەلام بی شک ئەگەر کەسینکی دیکە کوشتبای ھیچی نەدە کوت. غەرقی ئەم خەیا لاتە بوو. لە سەر پینچی کۆلانیک، تووشی دەستە یە ک ھونەر مەندی سینە ماہات. کارگیری فیلمە کە لینی ھاتە پیش. "پیویستمان بە کەسینک ھە یە بۆ ماوہیە کی کورت لەم فیلمە دا بمرئ. پارە یە کی باشیشی دەدەینی".

ئەم بپی یە ک و دوو خۆی بە دەستەوہ دا.

لە سەر دارە مەیت درېژيان کرد. کفنیان دەبەر کرد ... ھەستە، تەواو

بوو!

پاره‌که‌ی بژارد و وه‌پڕێ که‌وت. چه‌وتوو یه‌ک به‌ باشی ژیا، به‌لام
دیسان برسی و بی‌ په‌نا و ده‌سته‌وه‌ستان که‌وته‌وه‌ نیو کۆلانه‌کان؛ ئیستاله
هه‌ر شوینیک قه‌ره‌بالغی ببینی، لیان ده‌چینه‌ پینشی:
- کاکه‌ ببوورن؛ که‌ستان ناوی بۆتان بمری؟!

پوو کانه وه

جینیوی به هه تاو ده دا. به ردی تی هه لده کرد. گولی ده شینلا. گولپه ری هه لده وه راند. له منال تووره ده بوو. لینی هه لده قورینجاندا. کانیاوی قوراو ده کرد. به ردی تینداویشته. به بونی گولاو قه لس بوو. خوی لی ده بوارد. بۆگه نی پی خوش بوو. پر به سییه کانی هه لیده مشت.

به هه ر کرده وه یه ک نه ختیک بیچووک ده بووه. ته مه نی به ره و ژوور ده چوو. پیرتر و چکۆله تر. جاران به ته واوی خوی له ئاوینه دا ده دی، ورده ورده به شیک له روخساری بزر بوو. دوا ی به ینیک نه ده گه یشته ئاوینه که. خوی لی ون بوو. به سه ر کانیاوینک دا که وت، پیش تر قوراوی کرد بوو. چاوی لی کرد. له خوی تر سا. سیمایه کی گلاو. بینزی له خوی هه ستا. رووی وه رسووراندا. تازه هه رگیز رووی ده هه یج ئاو و ئاوینه یه ک نه کرده وه. تاقه تی قاچی که م بوو. خوی له سه ر لاق پی رانه گیرا. پنیوستی به گوچان هه بوو. وه گیری نه که وت. که م که م داها ته وه. به ری دهستی نیشته سه ر زه وی. چوار ده ست و پی ریگی ای بری. برسیه تی ته نگی پی هه لچنی. تاقه تی لی بری. تفی له زاری دا ویشک بوو. قسه ی بۆ نه کرا. ناچار بوو بوهری. ده نگی نووسا. نووزه ی لی ده هات. چکۆله و چکۆله تر بووه. ورده ورده تواوه و بی ئه وه ی بمری له بهر چاوان ون بوو.

زەماوەند

زاوا، تارای لە سەر بووک هەلگرت، بزە یە ک لە سەر لیوی نیشت. دەنکیک شیر نییان لە گەل یە ک گۆرپیەو. هەر چەند یە کتریان باش دەناسی، بە لام شەرمیان دە کرد پیکەو قسە بکەن. هەر دوو بە دوو مابوونەو. لە ئاوی ئەو کە دا چاویان لە یە کتر دە کرد.

ماوە یە ک تێپەری. زاوا تینووی نە بوو، بە لام بە دەنگیک کە دیار بوو دە یهه و ئی لاسایی پیاوان بکاتەو دە ستووری بە بووک دالیوانیکی ئاو بوو بینی. بووک ئیشتیای لە هینانی ئاو نە بوو، بە لام لە کاتیک دا بە بی وازی نیوہ لیوانیکی ئاو بوو زاوا دینا، دە دلی خۆی دا بییری لەو دە کردەو کە چۆن ئەویش فەرمانیک بە زاوا بدا.

بووک کە هیشتا لە م فکەرە دا بوو بە زاوای کوت ئەو ئاوی ئەو یە لیرە هەلگرە با نە شکێ. زاوا ویستی بە قسە ی بکا، بە لام وە ک ئەو ی لە نە کاو وە بییری هاتبیتەو کە پیاو نابێ بە قسە ی ژن بکا، دەستی کیشاوە و کوتی: بوو خۆت هەلیگرە.

بووک کوتی: دەبێ ئەتۆ هەلیگری و زاوا کوتی: نا.

قسە یان لیک چەپ هات. زاوا دەستی دە قژی بووک نا و بووک گەر ووی زاوای گرت و بی ئەو ی ناگایان لی بی، خۆیان لە ئاوی ئەو کە دا و

شکاندیان. به و دهنگه و هخو هاتنه وه، پیش ئه وه ی شه ره که یان قورس تر
بی، بووک به زاوای کوت:

– هه تا دایه و بابه نه هاتوونه وه، وهره با کایه یه کی دیکه بکه یسن. ئهم

کایه یه هیچ خوش نه بوو!

مالئاوا

(۱)

چەند رۆژە کە دوای تەواو بوونی کاتی ئیدارە، بەم گەرماي نیوە رۆیە لیرە دییته خواری و نزیك بە سەعاتیک لە دەوری ئەم مەیدانە خۆت دەخافلینی. دەتەوێ تا کە ی وا بکە ی؟ کوا ئەو رینگایە تی؟ بە لکۆو ماله کە ی لیرە گوئیستیتەو، بە لکۆو لە سەر سەفەر بی. هەر نەبی بچۆ بەر سینه رە کە. سووتام ئەو نەندە ی لە بەر ئەم خۆرە تاوێ لە گەلت راپووستام. لەویشەو سەری کۆلانە کە یان دیارە.

مەترسی، ئەو تو نایینی. ناخ من دەبی نووسە ریکی چەند کلۆل بـم کە تووشی قارەمانیکی وە ک تو هاتووم. تو پیت وایە ئەو کلۆلی نییە کە من تا ئیستا تەنانهت یە ک قارەمانیشم نەبوو، کە کۆک و پۆشته و تیرو تەسەل بی. نووسەرە دەر و دراوسیکان، هەموو قارەمانە کانیان لە کابارە و مەیخانە و پارک و گولزارە کان دا خەریکی کە یف و نەهەنگن، بەلام ئەم رۆژ هەتا ئیواری دەبی یا لە ژیر سیدارە دەر تانیتم، یا لە زیندان، فکری هەلاتتان بۆ بکەم، یا لە نەخۆشخانە بتانلاوینمەو، یا ئەو تادە رۆژان لە بەر ئەو سوورە تاوێ بە زگی برسی لە گەلتان راپووستم. چی؟ خەتای منە؟ من ئیوێم تووشی ئەم چارە نووسە کردوو؟

ههفته وام پي بلڻي. ته گهر من نه بوايم، نيوه په ناتان بو کي ده برد! من رږوژي سهدان که سي وه ک نيوه ده بينم که برسي و بي په نا به کولانه کان دا ده خولينه وه و خهريکن خويان ده خوننه وه. چي بکه م؟ ناتوانم خو ميان لي نه بان که م.

باشه باله و قسانه گه رين، بو له جياتي نه و چاوه روانيه راسته و راست ناچي پي بلڻي پاره که ت بداته وه؟! خو ده زانسي له کوني بدوزيه وه. شهرمي ده که ي؟ ده ته وي کاتيک سه عات سني دواي نيوه رږو ده چيته وه مالي، به شيوه يه ک له ده وري مه يدان خو تي نيشان بده ي، که نه و پي واپي به ريکه وت تووشی هاتووي، جائه وده م، نه و قه رزه که ي وه بير بيته وه و بداته وه؟! چنه د کاريکي منالانه يه. رهنکه نيس تا خو ينه ر پي واپي نه م پاره يه چنه ده که توي ناوا هه لوه دا کردووه. به که س نه ليم؟ من زگم عه مباري که س نيه. ده يلیم و چي ديکه شيان له چاوه رواني دا ناهيلمه وه. هه مووي چوار هه زار تمه نه کاكي خو ينه ر! ته گه ر تو پيت و ابو و رووداويکي چنه د ميليون تمه ني ده خو ينه وه، هه ر ليره وه له خو ت حالي به. ده ته وي لي بي رسي که به وه نده پاره يه ده يه وي چي بکا؟ باشه تو پرسيا ره که ي خو ت له بير نه چي، رهنکه به ولا ميک بگه ي.

به قسم بکه. نيواري بچو بهر ده رگاي ماله که ي. نه منيش له گه لت بينم؟ جا تو چيت له من داوه؟ با نه منيش له رووم هه لنه يه تو بو خو ت بچو. دوايي که هاتيه وه بوم بگيره وه چيت کردووه. تو نابي به ناوري منه وه بسووتني. من هه ر له سه ره تاوه مرده لوخه و شه رميون بووم. هيشتا تو له من باش تري. حه و تووي پيشوو توانيت سي هه زار تمه ن

قەرز بکهی. با، با، ئاگام لیت بوو که چون له شهرمان ئاره قهت دهرده دا. له لای خیزانت باسی ئه و قهرزهت ههر نه کردوو. هیچ له بیرته که ده بی به یانی پاره کهی بدهیه وه. من بیده مه وه؟ ئه گهر تو نه تسی، من له کوئی بینم؟ تو له ههر شوینیک پیت خوشه په یدای بکه، دانه وه کهی له ئه ستوی من. ههر کهس له فکری خوی دایه. تو ده ته وی به ههر شیوه که بی، من قهرزه کهت له جیاتی بده مه وه. نازانی که ئه گهر ئه من ههر له خووه ئه وه بده مه وه، ههزار ره خنهم لئ ده گرن. ده زانم تو چاره یه کت نییه، به لام نابی چاوه پروانی کاری ئاواشت له من هه بی. ئه وه دامنا قهرزه کهشت داوه، ئه دی پرته و بۆله ی خیزانت چ لئ ده کهی؟! هاواریه تی و ده لئ هیچمان له مالی دانییه؟ باشه مه گری. گریان هیچ دهر دیک دهرمان ناکا. ها ئه وه دهره یه م لئ وه رگره و فرمیسکه کانت پاک که وه، من چی دیکه دلیم به ره دایه نادا له لات بمینمه وه. تازه نیوه رویمان له گه لت دانا به زم. توش وه ره با بروین. نایه ی؟ لیره ده مینییه وه؟ باشه. من قسه یه کم نییه. لیره به. رویشتم مال ئاوا.

(۲)

تو بو چی خوت له و په نایه مات کردوو. تا که ی ده ته وی خوتی لئ بشاریه وه. ئه و رۆژه ی مناله کهت نه خوش بوو، ئه گهر ئه و، پاره که ی نه دابایه ی، به چی نوسخه کهت ده کپی؟ له بیرته کاتیک نوسخه پیچه که پیی کوتی ده کاته چواره هه زار و چوارسه دتمه ن، چون له جیوه ویشک

بووی. تائە و کاتە دەستی چەپت بە نایلونی دەرمانە کانهووە و دەستی راستیشت لە نیو گیرفانت دا خەریکی دەرھینانی پارە بوو. کاتیک ئەوەت بیست، دەستی چەپت شل بوو و نوسخە کەت لە سەر میزە کە دانای. دەستە کە ی دیکە شت بە بەتالی دەرھینا. دلنیا بووی کە لە شەش سەد تەمەن زیاتر پێ نییە. بە دامووی کە وتیە شەقام پێوان و چاوگیران. بو چارەڕەشی، ئەم کەسە ی لە بەر ئەو سوورە تاووی دەوری مەیدانە کە راوەستاو، تووشت بوو. یە کترتان باش دەناسی. رووداو کەت بو گیراو. دەستی برد بو باغەلی و بە جوامیریە کێ پر لە دردۆنگیەووە پارە کە ی بو ژماردی. تو هیچ دەزانی ئەو پارە یە ی بو چی پێ بوو. پیت نالیم، با چی دیکە برینت نە کولیتەووە. ئیستا هەرچی بوو تەواو بوو. زوو کە برۆ لای. خەریکە لەو گەرما یە دا دەپیشی. برۆ هەر نەبی لەو چاوەر وانیە تالە ی دەر بخە. بلێ نیمە و هەر کاتیک هەمبوو دەتەمەووە. چ دەلێی؟ من بیدەمەووە؟ من ئە گەر پارە یە کم شک بردبا، قەرزە کە ی ئەوم پێ دەداو. بەلام تو پینم بلێ ئەدی ئەو پارە یە ی سەری مانگ وەرتگرت، چت لێ کرد؟ بەشی زوریت دا بە کریی مال؟ من کری مالە کەت بو کەم کەمەووە؟ باشە ئەووە من بو تووم کەم کردەووە، ئە ی چ لەو هەزاران کەسە بی داھاتە ی دیکە بکەم؟ مەگری. گریان هیچ دەر دیک دەرمان ناکا. ها ئەو دەسەر یە م لێ وەر گره. فرمیسکە کانت پاک کەووە. ئە گەر ناچی بو لای، کە یفی خۆتە. تو هەر لیرە دەمینیەووە؟ باشە. من قسە یە کم نییە. لیرە بە. من رویشتم. مال ناوا.

راوچی

راوچییه ک له بۆسه دایه. به فر ولاتی داپۆشیوه. زۆر برسییه. به
خه یالی خۆی ده بیته بالنده. هه لده فری. له ئاسمان برسیه تی تهنگی
پی هه لده چنی. چاوی به ره شایی یه ک ده که وی. لسی نزیک ده بیته وه.
راوچییه ک سیره ی لی ده گری. له نه کاو راوچییه که ده بینی. ده یه وی
بگه ریته وه. دلی وه ک چۆله که لئ ده دا. ته قه له تفهنگی راوچییه که دی و
ترپه له له شی بالنده که دی. نه م وه خو دیته وه. تفهنگه که ی فری ده دا. نه وه
ئاخرین جار بوو که راوی ده کرد.

پرسه

رَحِمَ اللّٰهَ لِمَنْ قَرَأَ الْفَاتِحَةَ

ئهوه قسه‌ی سهر زاری فه قیه‌ک بوو که له سهر کور سیله یه ک دانیشتبوو، بۆ ههر کهس که وه ژوور که وتبا و له شوینیک دانیشتبا، دوو پاتی ده کرده وه و خه لکه کهش له گه ل ئه وه که سه‌ی تازه هاتبوو، فاتحایان ده خویند. له سهر وه‌ی هه مووان، رۆحی پاک و په پووله ناسای خوالیخۆش بووه که، له نیو میحراب دا بوو. له نه کاو که سینک وه ژوور که وت. سلایوی کرد. به سلایوه که‌ی نیشانی دا که لاله. به خوار و خیچی به ریگادا رۆیشت. خه لک پنیان وابوو شیتته.

فه‌قی چاوی پی که وت. به سهر خۆی دا روو خا. خۆی لی ون بوو. حه جمینی لی هه لگیرا. مزگه وته که بیده‌نگ بوو. ههستی کرد ته‌واوی خه لکه که چاوه کانیان بهش کردوون. به چاویک له کابرا ده‌روانن و به چاویکیش له ئه‌م. له وه چاوانه ترسا. خۆف دایگرت. نیگای شور کرده وه. چاوی به هه‌نگاوه‌کانی کابرا که وت. پاش چه‌ند هه‌نگاوی دیکه داده‌نیشت. نه‌یده‌زانی چ بکا. فاتیحای بۆ دادا یا نا؟ بلیی خه لک پیی پینکه‌نن؟ بلیی خۆی بتوانی بیده‌نگ بی؟ بلیی ... بلیی ...؟

جۆریکیان چاوی لئی کرد. له داخان دانه نیشته وه و یه کراست وه دهه
کهوت ...

مامۆستایان له گۆشه یه ک دانا. رۆحه که چاوی پیی کهوت. نه وه
ته نیا که سینگ بوو که ده یدیت.

سه ره خوشی ته و او بوو. رۆحه که گه راوه، به لام پیی سه یر بوو که
ته نیا دوو کهس له پرسه که ی دا به شدارییان کرد بوو!

بەرەى داھاتوو

توند وە کووبا، بە سەر زەوی دا دەخوشی و بیری دەکردهو. (بەشی زۆرتری ژيانی بە بیرکردنەو تێپەر کردبوو. زۆرتەر لە نیو خەیاڵ دا دەژیا). سروشتی خوش دەویست. حەزی لە بادە کرد، (حەرە کە تی تیدا دەدی). بەلام هەمیشە هەستی دەکرد کە مرۆف بە باشی ناناسی. (نە دەیتوانی برۆای پی بکا و نە دەیتوانی لینی بێ برۆای). ئەم مەبەستە لە رۆمانە کەشی دارەنگی دابوو. (دونیاى خەیاڵیشی داگیر کردبوو. زۆرتەر لە نیو کتیب دا دەژیا، بەلام کەم تر دەینوسی). لە بیری بوو کە سووژەى ئەم رۆمانە لە گەل یە کەمین منالی لە دایک بوو. (ئێستا کە منالە کە ی بیست سال بوو، رۆمانە کە ی ئەمیش تازە بە کۆتایی گە یشتبوو). ئەمجارە دروست بیستە مین جار بوو کە بە رۆمانە کە وە بەرەو چاپخانە وەرپێ دەکەوت، بەلام هەموو جارێ لە نزیک وێ پەشیمان دەبۆو و دەگەرپاوه. کاتیک بەرەمیکى لاوازی دەخویندەو، (لە جیاتی ئەو ی ریز بۆ خۆماندوو کردنی خاوەنە کە دانسی)، بیزی لە خاوەنە کە ی هەلەستا. هەموو جارێ کە دلنیا دەبوو بەرەمە کە ی خۆی بە هینزە، وەرپێ دەکەوت. لە رینگادا رۆداوێ کانێ رۆمانە کە ی بە سەر دەکردهو. کەم کەم لیان سارد دەبۆو. کە دەگە یشتە نزیک چاپخانە، بیزی لە

خوشی هه لدهستا و ده گه راوه. ئەمجاره یان نه ییده و یست په شیمان بیهته وه، بویه ههم توند ده رویی - توندتر له هه میسه - و ههم هه ولی ده دا بیر له رووداوه کانی نیو رومانه که ی نه کاته وه. ئەو رومانه به ره می نوزده جار سووتان بوو. هه موو جار ی که به سه ری دا ده چووه، ئاداری به سه ر پاداریه وه نه ده هیشیت و نوسخه یه کی تازه ی له روو ده نووسییه وه. پاشان نوسخه کۆنه که ی ئاگر ده دا و چاوی ده ئاوره که ده بری. ئەو ئاوره ی زور پین جوان بوو. له نیو ئاگره که دا وشه کانی خوی ده ناسیه وه. ده یزانی ئیستا کام وشه یه ده سووتی یا کامه یانه به دوو که لی ئاگره که ده خنکی. پاش سووتاندن، خو له میسه که ی به با ده سپارد و چاوی لی ده کرد هه تا با، سووتووی دوایین وشه ی له بهر چاوی ون ده کرد.

ئەمجاره یان له هه موو جار یک دلنیاتر بوو. خاتر جه م و پشت گهرم. ههستی ده کرد که ئیتر په شیمان نابیهته وه، به لام فکریک نازاری ده دا. ته نیا یه ک نوسخه ی له رومانه که ی هه بوو. ده تر سا که نه کا کاره ساتیک بقه ومی، ههم خوی تیدا بچی، ههم رومانه که ی. ئەلبهت رهنگه ئە گهر ئەو رومانه نه با، ژیا نی خوی به لاوه گرینگ نه با، له خوی نه ده تر سا. هه رگیز ژیا نی خوی به لاوه گرینگ نه بوو. به لام نه ییده و یست رومانه که ی له نیو بچی. رومانه که ی خوش ده و یست، نوسخه سوو تاوه کانی شی هه میسه له بهر چاوی بوو. هه ر له سه ره تاوه به یه ک شه مچه هه موو رومانه کانی سوو تاند بوو. کاتیک که نوزده هه مین نوسخه ی ئاور تیه ردا، بوی ده رکه وت که ده نک ی تیدا نه ماوه. شه مچه که ی فری دا و به خوی کوت: ئەوه ئاخیرین ئاوریکه که به وشه ی خۆم ده یکه مه وه. پینی خوش بوو

بوخوی بمری، بهلام دوا نوسخه‌ی رۆمانه‌که‌ی بمینیته‌وه. چونکه زۆر له‌وه‌ی ده‌ترسا چاوی به چاوی که‌سیک بکه‌وی که رۆمانه‌که‌ی خویندو ته‌وه. زۆر جار ان برپاری دابوو دوا‌ی چاپی ئه‌م به‌ره‌مه‌، خۆی له ژوو‌ریک دا‌زیندانی بکا، یا بچی بو شوینیک که که‌س نه‌یناسی. نه‌یده‌زانی ئه‌و ترسه‌ی له چیه‌وه سه‌رچاوه ده‌گری: له‌وه‌یکه ناوبانگ ده‌ربکا و خه‌لک بیناسن و سیره‌ی له سه‌ر هه‌لنه‌گرن؟ له‌وه‌یکه خه‌لک له پاش خویندنه‌وه‌ی رۆمانه‌که‌ی بیزیان لینی هه‌ستی؟ له‌وه‌ی که پینان وابی خاوه‌نی ئه‌م ئه‌ندیشه‌یه له دونه‌ی واقیعیش دا‌ده‌بی شیت بی؟ له‌وه‌یکه ؟...

ئه‌و ته‌نیا ئه‌وه‌ی ده‌زانی که له چاوی خه‌لک ده‌ترسی، بۆیه هه‌رگیز سه‌یری سیما و رواله‌تی که‌سی نه‌ده‌کرد. هه‌ولی ده‌دا چاو له ده‌روونیان بکا. بیریان بناسی، به‌لام تا زیاتر ده‌روونی خه‌لکی ده‌ناسی، له جیاتنی ئه‌وه‌ی ترسه‌که‌ی که‌م بیته‌وه، زیاتر ترس دا‌یده‌گرت. ئه‌مجاره، ته‌نیا جاریک بوو که نه‌ترسانه‌وه‌ری که‌وتبوو، به‌لام ئه‌مجاره‌ش ترسی ته‌سادوف خسته‌یه‌وه یادنی ژن و مناله‌کانی:

له‌م ته‌سادوفه‌دا ده‌م‌رم. رۆمانه‌که‌م له ته‌نیشتم ده‌که‌وی. ژن و مناله‌کانم ده‌گه‌نه سه‌رم. وریا، یه‌که‌مین منالم، ده‌فته‌ره‌که‌م هه‌لده‌گریته‌وه. ئه‌ویان ئه‌ده‌ب دۆسته. ده‌زانی که من ئه‌م رۆمانه‌ده‌نوسم. پاشان دار و نه‌داره‌که‌م دا‌به‌ش ده‌که‌ن. وریا هه‌چی ناوی جگه له رۆمانه‌که‌هه‌موو گالته‌ی پی‌ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌و، رۆمانه‌که‌ چاپ ده‌کا. تیراژی رۆمانه‌که‌ به

سورعه تی با ده چیتته سەر. من دەبمه به ناوبانگ ترین نووسەر و ئەویش دەبیتته دەولەمەندترین میراتگر.

زۆری نە مابوو بگاتە چاپخانە. پازدە کیلۆمیتەر. لاقی بە گازیەوہ نا. توندتر و توندتر. دە کیلۆمیتەر. پینج کیلۆمیتەر. لە دوور چاوی بە کامیۆنیک کەوت. کامیۆنی چاپخانە بوو. پەر لە کتیب. لە خوشییان گەشکە بوو. هەستی کرد کە کتیبە کە ی ئەویش ئاوا لە چاپ دیتتە دەری. هەموو ئازای لەشی سەمای دە کرد. خەریک بوو بەالی دە گرت. رۆحی دەیەووست بفری و لە دنیا هەلکە نری. حالیکە سەیری بە سەردا هات. لە هیچ شتیک نە دە ترسا. هیچ شتیک نە دە دیت جگە لە ماشینی کتیبە کان. لینی نزیک و نزیک تر بوو و لە پەر تەقە یە ک هات، وە ک دنیا خەراب بووین. وە ک مەرگ و ژیان و یک کەوتین. چوو و ژیر کامیۆنە کە.

ئەو هەوالە بە گویی بنە ماله کە ی گە یشت. خیرا هاتنە سەری. شین و گابۆر ساز بوو. سەعات و پوول و ئەنگوستیلە یان هەلگرت. جە نازە گوێزراوہ. لە دوایین کات دا وریا چاوی بە دە فتریک کەوت. هەستی کرد دە یناسیتتە وە. بیری بۆ لای رۆمانە کە ی باوکی چوو. بیتوو ئەو بی، چی لینی بکەم. ئە گەر دنیایا بوایە م هیچ کەس نایخوینیتتە وە چاپم دە کرد، بە لام ناخ لە بەر چاوی خەلک.

رۆمانە کە لە سەر زهوی بە جی ما، هەر تاوانا وینک، با لاپەرە یە کە ی هەل دە داوہ.

؟...

هه‌ر کهس خۆی له شوینیک دۆزیوه‌ته‌وه، ئه‌ویش خۆی له ئاوینه‌یه‌ک‌دا دۆزیبووه. ئه‌گه‌ر که‌سینک لێی پرسیا چهند ساڵه‌ ده‌و ئاوینه‌یه‌دا ده‌ژی؟ بێ شک ده‌یکوت چنده‌زار ساڵه‌. ئه‌گه‌ر لێیان پرسیا چۆن یه‌ک که‌س ده‌توانی چنده‌زار ساڵ بژی، خیرا ده‌یکوت که‌ باب و باپیره‌کانم مردوون، ته‌مه‌نی ئه‌وانیش به‌ من گه‌یشتووه.

ئهو ئاوینه‌یه‌ گه‌وره‌ترین شانازی ئه‌و بوو. کاتیک له‌ به‌راه‌ری راده‌وه‌ستا، نه‌ برسیایه‌تی له‌ بیر ده‌ما و نه‌ تینوایه‌تی. ته‌واوی فکر و زکری ئه‌وه‌ بوو که‌ بتوانی ئه‌و ئاوینه‌یه‌ بیاریزی. ئه‌گه‌ر هه‌ستی کردبا شوینیکی ئاوینه‌که‌ ژه‌نگی هه‌لیناوه‌، هه‌تا پاک‌پاکی ده‌کرده‌وه‌، ئارام و قهراری لێ هه‌لده‌گیرا. نه‌یده‌هه‌شت ته‌نانه‌ت هه‌لمیش له‌ روخساری ئاوینه‌که‌ بنیشی.

ئهو پینی وابوو هه‌ر خۆیه‌تی و ئاوینه‌که‌ی. نه‌یده‌زانی که‌ له‌ شوینیکی نادیاره‌وه‌ چاویان تی‌برپوه و سیره‌ی له‌ سه‌ر هه‌لناگرن. هه‌رچهند هه‌یج زیانی بۆ ئه‌وان نه‌بوو، به‌لام ئه‌وان پێیان خۆش نه‌بوو که‌ بێنن که‌ سینک له‌ ده‌ور و پشتیان‌دا ئاوا به‌ خۆی ده‌نازی. پێیان خۆش بوو ئه‌و غرووره‌ی برووخینن. ده‌یانزانی ته‌واوی هیوا و هومندی، ئاوینه‌که‌یه‌تی.

ئاگای له هیچ شتیک نه بوو. خه ریکی خاوین کردنه وهی ئاوینه که ی بوو؛ له نه کاو ده نگیکی یه کجار توند رایچله کاند. ده تکوت به چند دهستان به ردیکی گه وره یان به ئاوینه که دا داوه. دواى نیشته وهی ترس و له رزه که ی، چاوی هه لینا؛ وه ک شیتانی لی هات، ئاوینه که ببوو به چند پارچه. چاوی له ئاوینه یه ک دا بوو، دهستی له ئاوینه یه ک، پینی له ئاوینه یه ک و ...

خوی نه ده ناسیه وه. ده تکوت به رده که وه خوی که وتوو و له ت و په تی کردوو. ئه و خوی هه میسه وه ک که سایه تیه کی پته و دیوو، به لام نیستا، که چاوی له خوی ده کرد، ترس دایده گرت. وه ک جاران ویستی له پیش ئاوینه که قه ده م لی دا. هه نگاویکی هه لینا، به لام دهستی له لایه کی دیکه ده بزوت و چاوی ده یروانییه شوینیکی دیکه و هیچ به شیکی له شی، به شه که ی دیکه ی نه ده گرت وه.

خیرا له ئاوینه که نزیک تر بووه. به شیکی شکاوی هه لگرت وه و له سه ر جینگای خوی داناوه. که یفی ساز بوو. پینی وابوو به ئاسانی ده توانی پینکیانه وه نیتته وه. به لام له گه ل کورت ترین جووله، سه ر له نوى ئه و به شه که وت ه سه ر زه وی. هیچ چاره ی نه ما. دهستی کرد به گریان. هه رچه ند هیچ که س ئاگای له گریانه که ی نه بوو، به لام ئه گه ر چاوشیان پنی که وتبا، له جیاتی ئه وه ی روحمیان پیندا ببن، پیکه نینیان پنی ده هات. چونکه له و ئاوینه شکاوانه دا ببوو به شتیکى سه یروسه مه ره. که له گریانه که ی بووه، پری دا به ردیکی گه وره و هه رای کرده ئه ولا و ئه ولای. هیچ که سی بو نه دوزراوه. نه یزانی کی بوون به رده که یان هاویشت. ئه وه نده به

شاره‌زایی خۆیان شار د‌بۆوه، ده‌تکوت به‌شینک بوون له‌و ته‌مه‌نه
چه‌نده‌زار ساله‌ی خۆی. ئاخ‌ره‌که‌ی زانی گه‌ران بی‌فایده‌یه. نه‌وان
هه‌ر که ئاوینه‌که‌یان شکاندبوو، رۆیشتبوون. زانیبوویان که تازه ناتوانی به
خۆی بنازی.

گه‌راوه‌لای ئاوینه‌که‌ی. بریاری دا‌بیپاریزی. ده‌سماله‌که‌ی جارانی
هه‌لگرت. ویستی ژه‌نگی گۆشه‌یه‌ک بس‌پ‌ته‌وه؛ به‌لام هه‌یشتا ته‌واو نه‌بیوو
که چاوی به‌ژه‌نگی ئاوینه‌که‌ی دیکه‌که‌وت. بۆ‌لای نه‌میان چوو، به‌لام
ئه‌وی دیکه‌و ئه‌وی دیکه.

ئیت‌ر له‌و رۆژه‌وه‌کار و پیشه‌ی هه‌ر ئه‌وه‌یه. به‌لام هه‌رچی ده‌کا،
ناتوانی پ‌ش به‌و ژه‌نگه‌بگ‌ری و ده‌ترسی رۆژیک بی‌و خوشی له‌نیو ئه‌و
ژه‌نگه‌دا‌ون بی.

؟...

- تو بلی هیچ کس به قه د نیمه دل خوش بی؟

- نا، هیچ کس، هیچ کس به لام ...

- به لام چی؟

- بریا ئه منیش له و رۆژه ره شه ده رها تبام.

- نا، قه د باسی شتی و امه که. با هه ر ئا و ابی، که هه ی. من قه د بیر له

چاک بوونه وه ی تو ناکه مه وه.

- بو؟

- ده ترسیم.

- له چی؟

- له زور شت. نازانی چه ند سال بوو له که سینک ده گه رام که منی

خوش بو ی.

- پیم و ابو هه ر من وام!

- توش وه ک من بووی؟!

- هه تا ماوه یه ک پینش.

- دوزیته وه؟

- به لئ.

- کیه؟

- تۆ.

- ئاخ ئەگەر وشەى "تۆ"ت لە دەم دەر نەھاتبا، شینت دەبووم.
- من لە تەواوی تەمەنم دا چاوەروان بووم. دەترسام یەك كەس شیش
نەبى بملدۆزیتەوہ.

- سەیرە. منیش پینم وا بوو ناتوانم هیچ کەس بدۆزمەوہ.

- تۆ هیچ کەست نەدۆزیبۆوہ؟

- ئاخەر....

- ئاخىرى ناوى. پینم خووش نییە لیم بشاریەوہ.

- تەنیا یەك كەس. ئەویش دەیزانى كە من خووشم دەوئ. وەسەر
خۆی نەدەھینا. تەنانەت نیگاشى لە من دەدزییەوہ.

- بە کوئ گەشت؟

- رۆژیک لە کۆلان تووشم بوو. بئ ئەوہى چاوم لى بکا، بەستە یەكى
بچووکی وەدەستی دام. خەنى بووم. کردمەوہ. ئاوینە بوو. ئاخ نازانى
چەند ناخووش بوو.

- بۆ ناخووش؟

- لە ئاوینە زیزم. ئاوینە کەى ئەویشم فرئ دا. پڕ بوو لە بىزارى.

- بۆ؟

- لە ئاوینە دا جوان نیم. زۆر ناخەزم دەکا. وەك ژنىكى گرویم نیشان
دەدا. تەمەنم دەباتە سەر. دەمکاتە کچىكى قەیرە. ھەر ئاوینە لە من
ناوہشیتەوہ نا.

- پینم سهیره. دهنا نه من همیشه به ئاواتم ئاوینه یه ک ببینم.

- نا... نا... قه د نه و ئاواته مه خوازه.

- بو؟

- ده ترسیم.

- له چی؟

- له زور شت.

- باشه له چی؟

- نه کا چاوت چاک بیته وه و توش ئاوینه یه کم پین بدهی!

هه‌لبژاردن

بۆ هه‌لبژاردنه‌که‌ی ئه‌ودبو

کزه‌بایه‌کی ساردی به‌یانی هه‌ر دووک ده‌ستی پێ ده‌گیرفانی نابوو؛ ته‌نیایی رینگای بیرکردنه‌وه‌ی بۆ خۆش کردبوو. به‌لانی که‌مه‌وه‌ ئه‌وه هه‌زاره‌مین جار بوو که به‌شه‌قامه‌که‌دا شۆر ده‌بۆوه. خشپه‌یه‌ک له‌ پشت سه‌ری هات، وه‌ک خشپه‌ی وه‌رینی گه‌لایه‌ک. ئاوێ نه‌داوه. دوا‌ی چه‌ند هه‌نگاوی دیکه، خشپه‌یه‌کی دیکه و ئه‌مجاره‌یان کاغه‌زیک به‌ سه‌ما کردن نیشته سه‌ر شه‌قامه‌که. پێش ئه‌وه‌ی پێی له‌ سه‌ر دانی، چاوی به‌ وینه‌ی سه‌ر کاغه‌زه‌که‌ که‌وت. له‌نه‌کاو وه‌بیری هاته‌وه‌ که‌ ئیمڕۆ یه‌که‌مین رۆژی هه‌للاوبگری کانیدا‌کانه. درێژه‌ی به‌ رینگاکه‌ی دا، به‌لام نه‌یزانی که‌ پێی له‌ وینه‌که‌ نابوو یا نا؟

چه‌ند هه‌نگاویک خوارتر چاوی به‌ لاونکی چارده‌ پازده‌ سه‌له‌ که‌وت که به‌ تهنگیکی بادی، سیره‌ی له‌ چلۆوکی دارینک گرتبوو. ترس وه‌ک باران به‌ سه‌ر بالای دا باری. که‌وته‌وه‌ بیری سه‌رده‌می منالی؛ که‌ کوری ژانده‌رمیکی جیرانیان به‌ قۆچه‌قانی له‌ سینگی سیروویه‌کی راکیشا و سیرووه‌که‌ به‌ باله‌فرکی مه‌ودای نیوان ئاسمان و زه‌وی پێوا. له‌ لای

خوی، فرینی سه به ره و ژیری نهو سیر و وهی ناو نابوو سه مای مه رگ. نهو بیره وه ریبه نه بهیشت له وه زیاتر خور اگری، خیرا خوی گه یانده کوره که، لووله ی تفهنگه که ی گرت و به سه ری دا گورانندی: نهو چ ده که ی؟

ترس وه ک تهرزه به سه ر بالای کوره که دا باری. پیی و ابوو لایه نگری له ... ده کا. کابرا بو نه وه ی دلنیا بی که بالنده که هه لفریوه سه ری به رز کرده وه، به لام چاوی به وینه ی کانیدایه ک که وت که به سه ر لکی داریکه وه هه لیا نو اسیوو. پیکه نی. پیکه نین وه ک کولکه زیرینه له ده و چاوی دا که مانه ی به ست. تفهنگه که ی به ردا و وه ری که وت.

کابرا هیشتا چند هه نگا و یک دوور نه که و تبوو ه که گوئی له ده نگری تفهنگه که بوو، به لام ناو ری لی نه دا وه. چاوی له ده و رو به ری خوی کرد. ده یان که س له و به ر نه و به ری شه قام چاویان تی بریوو. ده تکوت ده یان ساله ده یناسن. نیگا کانیا ن پر بوو له پارانه وه. وه ک نه وه ی شتیکیان لی بوئی.

که میک هه نگا وه کانی توندتر کرد. ده یه ویست خوی له نهو نیگایانه بدزیتته وه. ته نانه ت بریاری دا چاو له هیچ لایه ک نه کا و ته نیا بروانیتته رینگای خوی، به لام نه وه شی بو نه چوو ه سه ر.

کاتیک له پیچی شه قامه که بای ده دا وه، چاوی به کومه لیک وینه ی دیکه که وت. له جینگای خوی ویشک هه لگه را. له نیو نه و وینانه دا وینه ی که سینک هه بوو که له میژ بوو ده یناسی. که سینکی زانا، که به دل

خۆشی ده‌ویست و متمانه‌ی پینی هه‌بوو. وینه‌که‌ی وه‌ک ئه‌وانی دیکه نه‌بوو. که‌میک بچووک تر بوو.

وردی و زوری نووسراوه‌ی ژیر وینه‌که ناچارى کرد لێى نزیک بێته‌وه. مه‌ودای ئه‌وه‌نده که‌م کرده‌وه که وشه‌کان له پینش چاوی ساغ بوونه‌وه. له تاوان هه‌ردووک ئه‌ژنۆی شکانه‌وه. که‌میک داماسا و پاشان به زوری خوی به سه‌ر قاچه‌کانی دا سه‌پاند و درێژه‌ی به رینگاکه‌ی دا. له رینگادا نووسراوه‌که‌ی ورینه ده‌کرده‌وه: به بۆنه‌ی کۆچی دوایی ... مه‌جلیسی پرسه‌یه‌ک به‌ریوه ده‌چی ...

هه‌ر گیز مه‌ودای نیوان مال و ئیداره ئه‌وه‌نده له به‌ر یه‌ک نه‌چوو بۆوه. کاتیک ده‌رگای ئیداره‌که‌یانی وه‌به‌ر چاو که‌وت، هیزیکى هاته‌وه‌به‌ر. هیشتا له ده‌رگاکه زور نزیک نه‌ببۆوه که تارمایی وینه‌یه‌کی دیکه له پینش چاوی که‌وته ریشکه و پینشکه. نزیک تر بۆوه. ئیتر ئه‌مجاره‌یان بروای به چاوه‌کانی خۆشی نه‌مابوو. خاوه‌نی ئه‌م وینه‌یه‌ی ده‌ناسی. هه‌ر نه‌ته‌نیا ئه‌و، ئاشنای هه‌موو خه‌لکی شار بوو. به «حه‌مه‌شیت» ناوبانگی ده‌رکردبوو. له هه‌ر شوینیک چه‌ند که‌سینک کۆبیانه‌وه، حه‌مه‌شیت قسه‌ی بو‌ده‌کردن. قسه‌ی وا که ئه‌گه‌ر عاقلینکیش کردبای شیتیان ده‌کرد. چاویکی دیکه‌ی له وینه‌که کرد. له خۆوه دوودل بوو. به خوی کوت نه‌کا ئه‌وه که‌سینکی دیکه‌ی که زور وه‌ک حه‌مه‌شیت ده‌چی. به‌تایبه‌ت کاتیک چاوی به ناوه‌که‌ی که‌وت که به خه‌تیکى درشت نووسرابوو: محه‌مه‌دی عالم، ئه‌م دوودلییه‌ی زیاتر بوو.

به ههر شیویه که بوو خوئی گه یانده بهر پرسی ئیسه، به بیانوی نه خووشی مناله کانی، چه و توویه کی ئیزن وه رگرت. یه کراست گه راهه مالی و بریاری دا که له و ماویه دا خوئی له شار و شه قام و وینه و کاندید و ... بدزیته وه. رووی له سروشت و گونده دوور که و تووه کان کرد و له دواین رۆژدا گه راهه. هه چهنه له ماویه هه لێژاردن دا خوئی شار دبووه. به لام سهیر دله کونه ی بوو بۆ نه وه ی بزانی کئی هه لێژیرد راهه. کاتیک ده رگای ماله خوئیانی کرده وه، پیش نه وه ی پرسیار بکا، ولامه که ی له دهم خیزانی وه رگرت: کاک محهممه دی عالم به زۆرترین ده نگه وه ده رچوو. نه و ولامه ههستیکی سهیری پین به خشی. ههستیکی که نه یده زانی نیشانه ی خووشیه یا ناخووشی و له حالیک دا که هه ولی ده دا تازه بیر له و مه سه له یه نه کاته وه، نه و پرسیاره دهستی له بهر وک نه ده کرده وه: که ئایا نه وه چه مه شیت بوو، یا زۆر وه ک نه و ده چوو؟

کورداستان

توند ههلدی. وهک ئاسکیک که راوچی شوینی ههلگرتبئ. توندتر، دهلئی دهیهوی بفرئی و بهر له فرین دهور ههلدهگری. دلۆپیک ئارهقه به سهر گنجهکانی نیوچاوانی دا ده دا. هیندهی نه ماوه بتکیتته خوار. سووکه ئاوریک ده داته وه. ده وه ندهیه ک لئی نزیک ده بیتته وه ... نزیک تر ...

هه تا پشتی گهرم کرده وه. ئیستا ئیتر سینهری خه نیمه که ی وه پیشی که وتوه. شهرم له خوی ده کا. له شهرمان که م ده مینئ بیتته دلۆپیک ئاو. دلۆپه ئارهقه که ی نیوچاوانی ده تکیتته خوار.

به ناچاری چاوی ده سینهره که بریوه. ئه و سینهره له بهر چاوی ده لئی جندۆکه یه و سه ما ده کا. خو ده کوتئ هه تا بیگاتئ. به هه موو هیزیه وه ههلدی. وهک بالنده بال لئ ده دا به لکوو بتوانئ بفرئی. ئای چهند خوش ده بوو توانیای ...

دل خوشیی خوی ده داته وه:

"با بالیشم نه بی، رهنگه پیاو بتوانئ به لاقه کانیشی بفرئی. تا ده توانم، ده بی هینده توند ههلیم، لاقیکم نه گاته وه سهر زه وی ئه وی دیکه یان ههلگرم. ده بی له حه وای لاق لئ ده م."

ههروا چاوی ده سینه ره که برپوه که ده و نه ده که به دواى خو۱ دا ده یکنی شی. وه دوا که وتوو. تووره یه. چاوه کانی ئاوریان لی ده بارى و چیره چیری ددانه کان دى. ده لئی له داخان ئیسک و په راسووی "غیره ت" ی تیک ده قمرینی. سهر هه لدینی. نیگا کانی به ره و خه تی کو تایی ده رۆن و ... له خه ته کهش تیده په رن. ئای بریا هه نگاوه کانی وه کوو تیشکی چاوه کانی، تیژ رۆشتبان.

رایه لی نیگا کو ده کاته وه و تا پیش ده می خو۱ دینیته وه. هه ر دووسه د میتریکی ماوه. نه گه ر ههروا بچینه پینش دؤراوه. له خه یالیا زهوی زار له بهر یه ک ده باته وه و هه لیده لووشی. هه ست به نامویی یه کی سهیر ده کا. ته نیا له ولاتیکی نامو. ناهومیدی سهری پین داده خا. له نه کاو چاوی به نووسراوه که ی سهر کراسه وهرزشیه که ی ده که وی: پاریزگه ی کوردستان.

وره یه کی تازه په یدا ده کا. ده لئی مندالینی له دایک هه لبراهه و له پر تووشی دایکی ده بیته وه. وه خو دیته وه. په نجه کانی بو لای له پی ده ست خوار ده کاته وه. گهرووی ناهومیدی ده کوشی ... ده کوشی ... ده یخنکینی

...

کاتی مالاوایی دیته وه بیر: دایکی چاوه کانی به چه ند دلۆپ فرمیسکی در دؤنگی شوست و باوه شی بو کرده وه. خو۱ هاویشته نیو باوه شی. دایکی پینی گوت: رۆله گیان، هیوادارم هاتیشیه وه، به سهر بلیندی باوه شت بو ئاوه لا که م..

دەنگی بلیندگۆ وە ک نەشتەر لە ھەموو ئازای بەدەنی رۆچوو،
وہ خۆی ھیناوە:

"چی وای نەماوە بۆ ھینلی کۆتایی، تاوینکی دیکە ..."

ئیتەر ئارەقە ی لەشی بە دلۆپ نەدە ژمیردرا. کراسە کە ی تەر ببوو.
تەریبی کراسە کە ی، ناوی کوردستانی بە سەر قەلیبە وە نووساندبوو. دلێ
زۆر بە توندی لینی دەدا. گوینی بۆ شل کرد. دەنگی دلێ وە ک جارار
نەبوو. دەنگیک نەبوو. دەتکوت ملیۆنە ھا دلە. راجەنی، کاتیک زانی دلێ
ھەموو کوردستانە لە نیو دلێ دالی دەدا، وردە وردە ھەنگاوە کانی بە ھیز
بیون. ئیتەر ھەنگاوی دوو کەس، سێ کەس، دەیان کەس نەبوو ...
ھەنگاوی ھەموو کوردستان بوو بەرەو پیشیان دەبرد.

لە خەتی کۆتایی نزیک دەبۆو. مەودای دەگەل دەوہندی پیش
خۆی کەم بۆو و ھانکە ھانکی ھەناسە کە ی گۆی لێ دەبوو. توندتر
ھەلدەھات. ئەوہندە توند کە ئیتەر ھەستی دەکرد وردە وردە لە زەوی
جۆی دەبیتتەو و بە لاقە کانی دەفری. لە ھەوای لاق لێ دەدا.

دەگەل خەنیمە کە ی لە یەک خەت دا بوون و دەگەل خەتی کۆتایی
تەنیا دوو ھەنگاویان مەودا بوو. دایکی وەبیر ھاتەو و باوہشە
ئاوہلاکە ی. باوہشی ئاوہلای ھەموو نیشتمان. دوو ھەنگاوە کەش
ھاویژران ... کێ بەرکێ کۆتایی ھات. دەوہندە کوردە کە لە خۆ چوو.
ئاگای لە خۆی برا. بلیندگۆ کە کەوتە ھاوار ...

سروہی ژمارە ۵۱، سالی ۱۳۶۹

پوولدان

رېيوارە كان بە لەز بە لام دا تىدە پەرىن. ھىندىكىيان بارستى كۆلەبارى خەم و پەژاھ پىشتى چەماندبوونەو و زامى ئاواتە خنكاوہ كانيان جەرگى برىندار كردبوون. بە نيوچاوانى پر گىتجەوہ كە وىسنە يەك بسو لە ژيانى سەخلە تيان، بە بەرچاوم دا رادە بردن. نۆرەى دەستە يەكى دىكە دەھات. ئەوانەى كە تامى خەمىيان نە چىشتووہ و ئىش و زامىيان نە دىيوہ. لەولای شەقامە كە پىرە پىاويكى ماندووى داماو، دەستى لە ئەژنو وەرىنابوو و لە نىزىك كىتتە تۇز اووى و پەرىپووتە كانى دانىشتبوو و بىرى دە كەردەوہ و بەو تاسە يەوہ كە بۇ كوتال فرۇشىكى بە تىرو نەبووہ، جەرگى جەرگى دەخوار دەوہ.

پىنم لە رۇيىن و چاوم لە روانىن نە دەوہەستان. ھە كە وا دەرۇيشتەم وەبىرم ھاتەوہ دەبى بچم ماشىن بە كرى بگرم و برا چكۆلە نەخوشە كەم بەرمە لای دوكتۇر لە شارى ورمى. بۇ وەر گرتەوہى پوول بەرەو بانگ وەرى كەوتم. سەردەمى گۆرىنى كۆپىن بوو، خەلك بە نۆبە دەچوون بۇ ژوور. چوومە ناو سەفەكە، مندالنىك ھەشت سالانە لە پىش من راوہ ستابوو، پوولدانىكى سوور و جوانى بە دەستەوہ بوو، ھەلئىدەخولاند، تىنى رادەما، لىنى ورد دەبووہ. دەتكوت چاوەروانە

پوولدانە که قسە بکا. هەر که شەقە ی پوولەکانی گوی لی دەبوو، بزە یەکی دەهاتە سەر لیو. ئەو جار لە کەلینی پوولدانە کەووە دەیروانییە پوولەکانی. ئەو پوولانە ی که تمەن تمەن کۆی کردبوونەووە.

تافی مندالیم دەهاتەووە بیر و ئیرەیییم بەو مندالە دەبرد. چون پیم وابوو دەتوانی بەو پوولدانە پر لە پوولە بە ئاواتی مندالانە ی خۆی بگا. جار جار هەناسە یەکی ساردی هەلەدە کیشا و خونچە ی پشکووتووی لیوی دەژا کا. دەمیک بە بزە و دەمیک بە کەسەر و کزە ی دل سەرنجی دەدا، هەستم بەووە کرد که ئەو نەندە پوولە ناتوانی ئاواتە کە ی بەدی بینی و بیر کردنەووە لە ئەو مەسە لە یە دلی ساوا و ناسکی دەشکینی. لە لای دانیشتم و کوتم:

- کوری چاک، ناوت چییە؟

کوتی:

- ئارام

کوتم:

- ئە ی بو دایکت و باوکت لە گەلت نەهاتوون؟

کوتی:

- باوکت کار گەرە و دایکت ... دایکیشم مردووە.

وشە ی «دایکیشم مردووە» وە کوو ئاگریک، پۆلووی دامرکا و لە گرکەو تووی دلی پر کولی گەشان دەووە و فرمیسکی پی هەلوە راند. لە پر سیارە کە م پەژ یوان بوومەووە و بۆ لاواند نەووە ی دلی زامداری، دەستم کرد بە قسە:

- قهیدی نییه نارام گیان، ههزاران کهس وه کوو تو دایکیان نه ماوه، به لام پیاوانه راوه ستاون و گهرچی خه می دایکیانه، به لام فرمیسکی بو نارین. تو چه ند سالی دیکه ده بی به پیاو. ده زانی پیاو به کی ده لین؟ به وه کهسه بتوانی له سهر پینی خوی راوهستی و جگه له خودا پال وه کهس نه دا. نه گهر نه ورؤ نه تو له گهل دایکت هاتبایه ئیره، منداال بووی که چی نیستا ته نیا هاتووی. نه تو نه ورؤ پیاوینکی، چونکه کاری پیاوینک ده که ی. به لام نه گهر ده گهل دایکت هاتبای منداالیک بووی. گه وره یی و پیاوه تی به قه لافهت نییه.

نارام چاوه پر ئاوه کانی له چاوم بری و به هیمنی کوتی:

مامه، مندااله کانی مه دره سه هه موو دایکیان هه یه، بینجگه له من، ههر نه من بی دایکم. نه وی رۆژی، رۆژی دایک بوو. هه موو مناله کان دیارییان بو دایکیان کریبوو و ده یانبر ده وه مال که چی نه من نه مده زانی چ بکه م. ئاخیری چه پکه گولینکم کری و چوو مه سهر قه بری دایکم و کوتم: - دایه گیان بریا زیندوو بای، لینچکه یه کی جوانم بو ده کری. نه لینی نارام نه توی له بیر چۆته وه، نا، دایه گیان نه تو قهت له بیر ناکه م. شه و نییه خه ونت پیوه نه بینم. دایه گیان نه وشو زور زوو ده نووم هه تاکوو زوو تر تو بینم. تو خواله بیرت نه چی دایه گیان بینه کتم.

نه گهر نارام له وه زیاتر دریزه ی به قسه کانی دابا، خوم پین رانه ده گیرا،

بویه قسه کانیم بری و کوتم:

- باشه دایکت بو مرد.

کوتی:

- سی مانگ له وهی پیش بوو دایکم دوو گیان بوو، رۆژیکى زور نارەحەت بوو، بابم چوو مامانى هینا، بەلام دایک تاولە تاوی خەراتر دەبوو، مامانە کەش دەیکوت: هیچ نییه. ئاخەرە کەى زور نارەحەت بوو، بردمان بۆ دوکتور. دوکتور پاش چەند سەعات راگرتن کوتى: لیرە چارەى نایە، چونکە دەبى عەمەل بکرى و لیرەش نەخۆشخانە نییه. دایکمیان دە ماشینی نا هەتا بیبەن بۆ شاریکى گەورە. منیش بە زور خۆم رەگەل خست، لە نیوہى رینگا دایکم مندالە کەى بوو، بەلام خۆى مرد. دەستى لە نیو دەستم دا بوو ئەگەر تەواو بوو. قەت ئەو رۆژم لە بیر ناچى، لەو رۆژەوہ من بى دایکم، ئەو پوولدانەش یادگارى دایکمە و بۆنى وی لى دى. ئەودەمى بۆى کرىبووم قەرار بوو ئەگەر پر بوو دوو چەر خەى پى بکرم. چونکە دەیزانى من دوو چەر خەم زور خۆش دەوى. لەو رۆژەوہ، کە پوولدانەم داناوو پوولم خەرچ نە کردووہ و هەموو پوولە کەم کۆ کردۆتەوہ... رەفیکە کانم هەموو دەزانن من پوولم بۆ دوو چەر خە کۆ کردۆتەوہ، دەلین خۆزگەم بە خۆت و پىیان خۆشە دەگەلم بىن بە ئاوال. ئاخە، قەرار بوو من سبەینى چەر خى بکرم، ئەویش ئەورۆ گویم لى بوو دەولەت دەیهوى نەخۆشخانە لە شار ساز بکا. منیش پوولدانە کەم هەلگرت و هینام نەخۆشخانەى پى ساز بکەن. دەزانى بۆ مامە؟ دەزانى بۆ؟ بۆ ئەوہى کەسى دیکە دایکى نەمرى. دایک مردن زور ناخۆشە مامە. ئیتر هیزم نە ما بوو. فرمیسک لە چاوانى دا پەنگى خوار دبووہ و هیدی هیدی دەرژانە سەر کولمە گەش و جوانە کانى. بە دەنگى لەرزوکی نارام وەخۆ هاتمەوہ کە دەیکوت:

– ئه‌رى مامه راسته ده‌لین ئه‌من هه‌تیوم؟

گوتم:

– نانا، رۆله؛ تۆ هه‌تیو نی. هه‌تیو ئه‌و که سه‌یه باوکی نه‌بی. ئه‌گه‌ر
ئه‌و جارهی مندالان وایان پین کوتی نار هه‌ت مه‌به. چونکه تۆ نابین له
بیرت بچی که پیاوی. پیاو به‌ قسه‌ی مندالان په‌رۆش و تووره‌ نابین. نابین
قه‌ت بۆ دایکت فرمیسک بریژی.

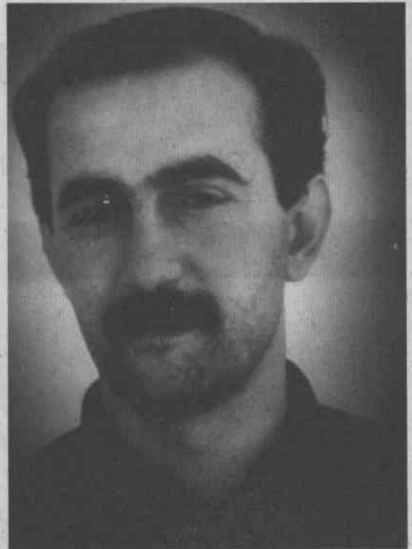
کوتی:

– نا، مامه ئه‌من بۆ دایکم ناگریم، چونکه بوومه‌ته پیاو. بۆیه ده‌گریم
ده‌لیم: بریا چه‌ند سال پینش تر نه‌خوشخانه‌یان ساز کردبا ...

سروه‌ی ژماره ۱۵، سالی ۱۳۶۶

نائبومی وینه

سه رنجیک: هیندیک له م وینانه پیش تر له کتیبی «رازی مانه وهی خاک»
کؤکراوهی هادی حه بیبی دا بلاو بوونه ته وه و له ویوه وه رگیراون.

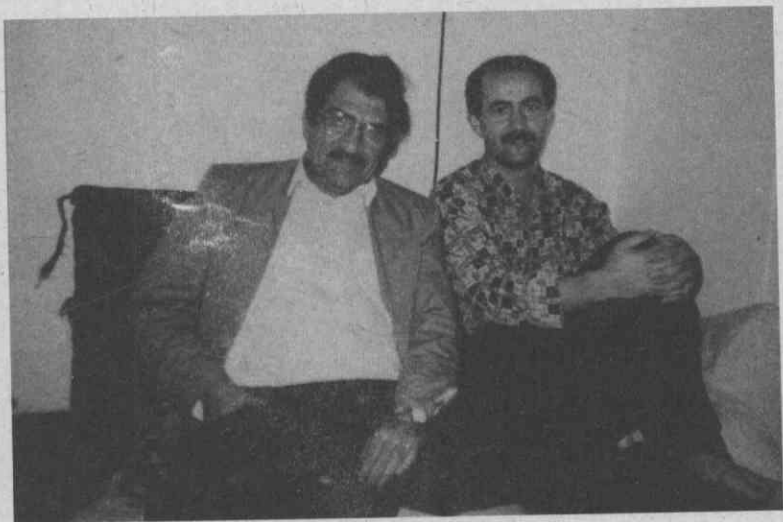

مارف ناغایی

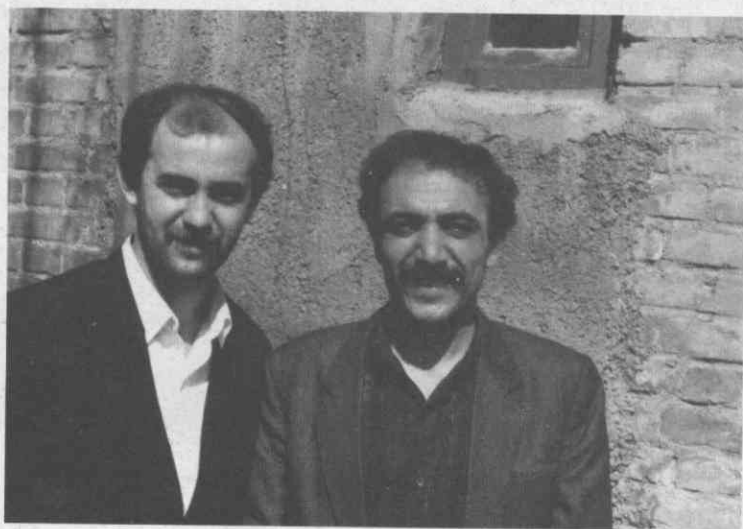
فه تاح ئه میری - مارف

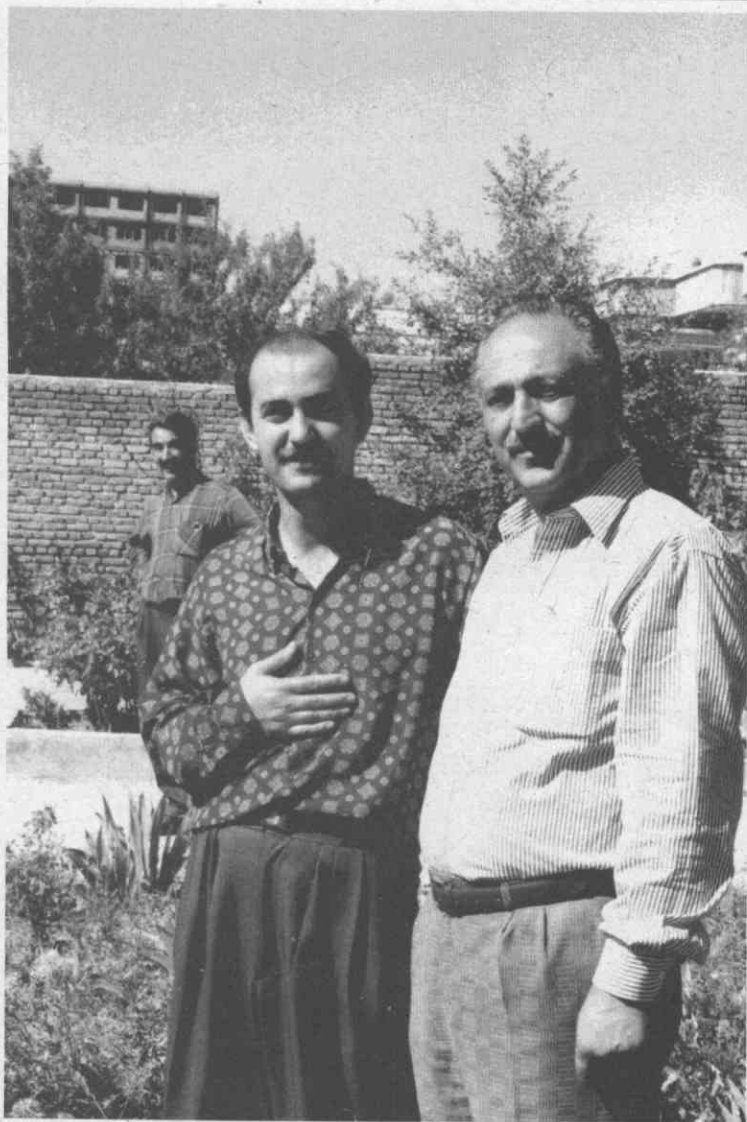
مارف ئاغایی - شیرکو، بیکهس

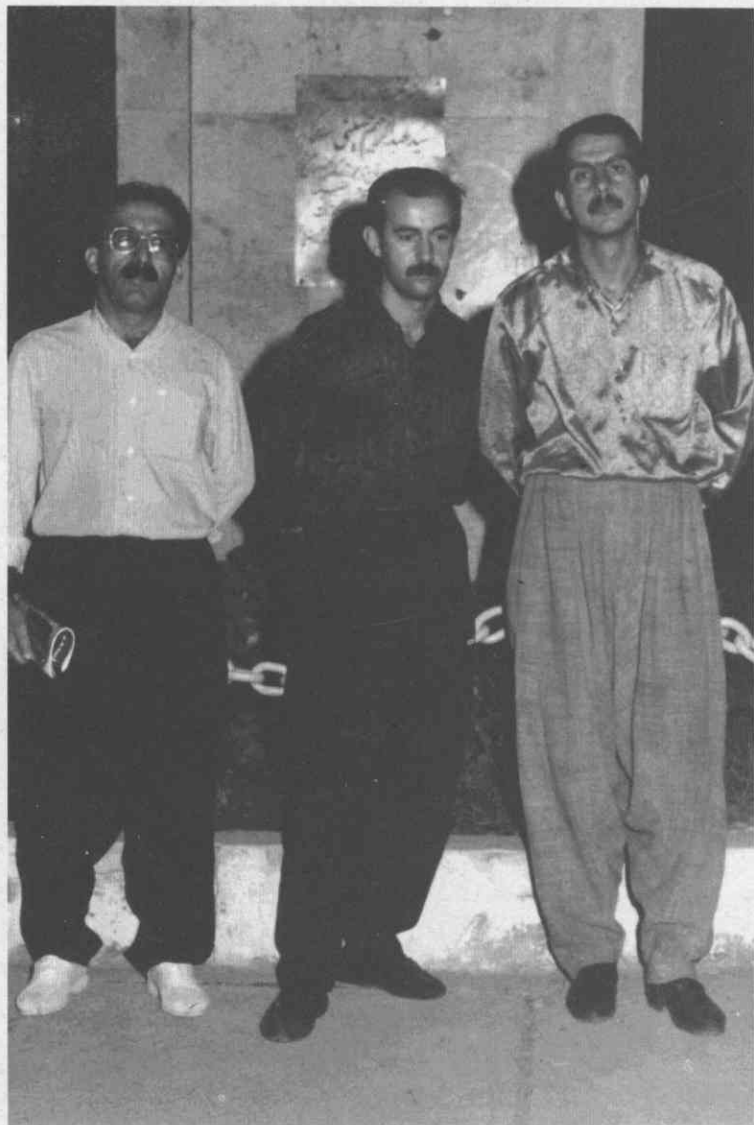
۱. مارف ټاغایی ۲. ماموستا هیمن

عه تانه هایي - مارف

ماموستا جهیلی جهلیل - مارف - سهرتپ مه نسووری

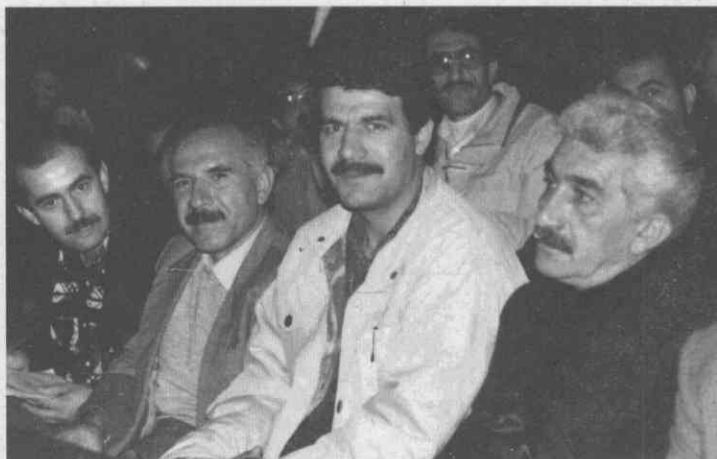
موحسین خالیدی - مارف - سواره فتووحی

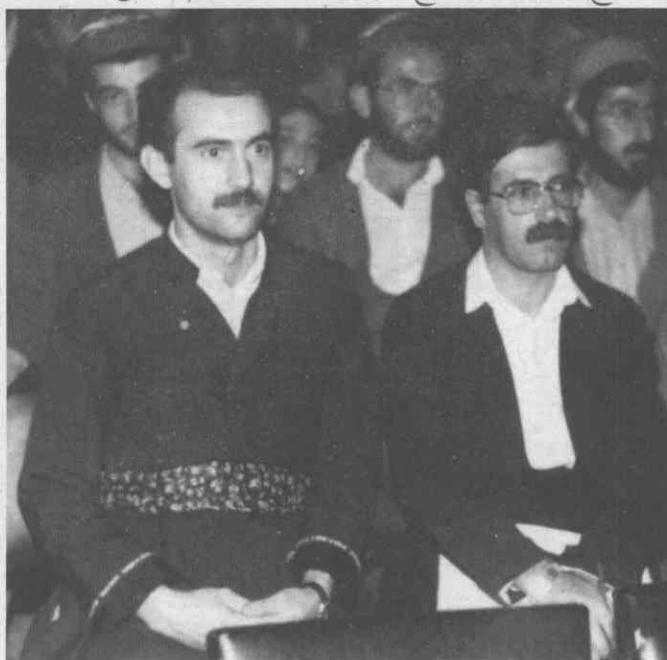
باقر پیری - مارف - قاله مه ره - ؟ (خهرمانانی سالی ۱۳۷۴)

جهلال مهله کشا - مارف - فهره یدوون نهر شه دی

فه تاح نه میری - شه فیع خزری - محمه د حه مه باقی - مارف

ره سوول وه یسی - مارف

مارف - بارام و ہلہ دبہ یگی - ٹہ حمہ د قازی - ماموستا محہ مہ د قازی

مارف و ہاور پیکانی

خاک،
توانای کوچی نییه
نه وهیه رازی مانه وهی شه همیشه من
له م ولاته دا.

